

รายงานการประชุม [หมายเลข]

- พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
คณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ.

- พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
พรรคการเมือง พ.ศ.

- พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้ซึ่งสมาชิกวุฒิสภา
พ.ศ.

ครั้งที่ ๖๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

รายงานการประชุมคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

สภากร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๖๒/๒๕๕๐

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๖๐๑ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๓ นาฬิกา

(นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ผมขออนุญาตเปิดประชุมนะครับ ขอเรียนให้ทราบว่าในการประชุมวันนี้ก็คงจะเป็นการประชุมที่สามารถได้ข้อสรุปกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง ๓ ฉบับนะครับ กฎหมายพรรคการเมือง กฎหมาย กกต. แล้วก็กฎหมายเกี่ยวกับการเลือก สส. สว. ซึ่งเราจะประชุมกันในวันนี้ครับ แล้วก็ยังมีอีกเรื่องหนึ่ง คือเรื่องเกี่ยวกับของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเขามีข้อหารือมา ซึ่งผมได้ให้เจ้าหน้าที่เขาจัดเอาไว้ในเรื่องอื่น ๆ นะครับ เราจะไปพูดกันในวาระสุดท้าย ในเรื่องข้อคิดเห็นของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ขณะนี้ก็ยังไม่มีอะไรนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม เจ้าหน้าที่เขาแจ้งว่าจะขอเลื่อนไปก่อน คงกำลังทำอยู่นะครับ ในระหว่างที่เราประชุมกันอยู่เขาอาจจะทำมาเสร็จ ก็จะมารับรองภายหลังได้ครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา เราก็จะว่าไปตามที่เรাজัดเอาไว้ เราจะทบทวนมาตั้งแต่เรื่องที่เราจะหารือกันในวันนี้ คือเรื่องการเลือก สส. สว. และถัดจากนั้นก็มาดูที่ยังแขวนไว้ที่ยังตกค้างไว้นะครับ ขอเชิญท่านอัครพนธ์ครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

นาพร ๒/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายอัคร จารุจินดา : ผมขออนุญาตท่านประธาน ขออนุญาตเริ่มพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภา ซึ่งยังไม่ได้พิจารณาเลยนะครับ ท่านอาจารย์วุฒิสภายังมาไม่ถึง ไม่ทราบทางเจ้าหน้าที่ กกต. จะกรุณาชี้แจง เพราะว่าวันนี้รู้สึกว่าจะเอกสารมาใหม่ว่าเพิ่งประชุมกันเสร็จเมื่อวานนี้หรืออย่างไรไม่ทราบ จะเสนอมานใหม่ ก็ขอความกรุณาชี้แจงด้วยว่ากฎหมายการเลือกตั้งนั้นได้กำหนดหลักการสำคัญอะไร แล้วก็มีการแก้ไขในจุดไหนอย่างไรบ้าง

นายคมชาญ เล่าสกุล : ขออนุญาตท่านประธานครับ ขออนุญาตเรียนท่านกรรมการครับ ผม คมชาญ เล่าสกุล ฝ่ายเลขานุการของอนุกรรมการยกย่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้ง สส. และการได้มาซึ่ง สว. นะครับ เมื่อวานมีการประชุมเข้าใจว่าน่าจะเป็นนัดสุดท้ายนะครับ แล้วก็ได้มีการแก้ไขปรับปรุงในบางประเด็นนะครับ ขออนุญาตนำเรียนเฉพาะในส่วนที่แก้ไขปรับปรุงก่อนนะครับ หรือว่าจะให้ Present ทั้งฉบับ

ประธาน : ผมคิดว่าเพื่อความง่ายต่อการเข้าใจของคณะกรรมการนะครับ ท่านพูดมาตั้งแต่ต้นเลยครับ ส่วนรายละเอียดที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมจากที่เคยเสนอมาน ค่อยว่าอีกทีครับ

นายคมชาญ เล่าสกุล : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาตกราบเรียนนะครับว่า ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ได้วางเค้าโครงไว้ตามแนวของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สส. และ สว. ปี ๒๕๔๑ เป็นเกณฑ์นะครับ ดังนั้นในส่วนเริ่มต้น

ในหมวดที่ ๑ ซึ่งเป็นการบัญญัติถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็จะแบ่งออกเป็นหลาย ๆ ส่วนนะครับ

ในส่วนที่ ๑ เป็นบททั่วไป ก็จะเป็นการกำหนดหน้าที่ของ กกต. ในการเลือกตั้ง สส. ว่าจะต้องจัดการเลือกตั้ง สส. แบบแบ่งเขต และการเลือกตั้ง สส. แบบสัดส่วนนะครับ นอกจากนี้ก็ได้กำหนดหน้าที่ของ กกต. นะครับ เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งแล้ว จะต้องประกาศกำหนดวันรับสมัครวันที่พรรคการเมืองจะต้องยื่นบัญชีรายชื่อ แต่ละเขต ซึ่งรวมทั้งหมดมี ๘ เขต นอกจากนี้ก็มีการกำหนดว่า จะต้องรับสมัคร สส. แบบแบ่งเขตไม่เกินยี่สิบวันนับจากวันที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้ง

ถัดจากนั้นก็จะเป็นการกำหนดขอบเขตระยะเวลาในการทำงานของ กกต. นะครับว่าในการดำเนินการเลือกตั้ง สส. กกต. จะต้องดำเนินการประกาศผลให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๙๓ ของรัฐธรรมนูญนะครับ แต่ถ้าเป็นกรณีการเลือกตั้ง สส. แบบอื่น ซึ่งไม่ใช่กรณีครบวาระหรือการเลือกตั้งทั่วไป ก็ให้ กกต. ประกาศผลการเลือกตั้งไม่เกินสามสิบวันนับจากวันเลือกตั้ง นอกจากนี้ให้อำนาจ กกต. มีอำนาจในการสั่งขยายหรือย่นกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่ กกต. มีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ นะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

นวพร ๒/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ในส่วนที่ ๒ เป็นเรื่องของเขตเลือกตั้ง หน่วยเลือกตั้ง และที่เลือกตั้ง อันนี้เรื่องเขตเลือกตั้ง ก็จะมีการปรับแก้ให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ โดยกำหนดเรื่องของการแบ่งเขตเลือกตั้ง แบบแบ่งเขตเอาไว้ระบุว่า ในกรณีของการเลือกตั้งในจังหวัดใดที่มีการแบ่งเขตออกเป็นมากกว่าหนึ่งเขตเลือกตั้งในจังหวัดนั้นๆ ก็ให้ดำเนินการแบ่งเขต โดยเป็นการรวมอำเภอต่าง ๆ เข้ามาเป็นเขตเลือกตั้ง อันนี้เป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการนำมาจากรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๔ นะครับ ซึ่งกำหนดวิธีการแบ่งเขต ลักษณะของ สส. มีมากกว่าหนึ่งคนในแต่ละเขตเลือกตั้ง ส่วนกรณีของการแบ่งเขตเลือกตั้งแบบสัดส่วน ก็ดูกรอบของรัฐธรรมนูญเป็นหลักนะครับ จะต้องรวมจังหวัดหลาย ๆ จังหวัดเข้ามาเป็นกลุ่มจังหวัดให้ได้ ๘ กลุ่มจังหวัด โดยมีจำนวนราษฎรใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ห้ามแบ่งพื้นที่ของจังหวัดออกนะครับ ในส่วนของการกำหนดหน่วยเลือกตั้งก็ดี การกำหนดที่เลือกตั้งก็ดี คำใดตรงเป็นไปตามพระราชบัญญัติเลือกตั้ง ปี ๒๕๔๑ นะครับ

ในส่วนที่ ๓ เป็นเรื่องของเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง ได้กำหนดคำใดตรงไว้ เหมือนกับการเลือกตั้งปี ๒๕๔๑ นะครับ ยกเว้นจำนวนของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง ให้ลดจากเก้าคนเหลือห้าคนนะครับ นอกจากนี้ในส่วนของการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในระดับหน่วยเลือกตั้ง เพื่อจะทำงานหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการการลงคะแนนออกเสียงนะครับ _____

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

สุริยรัตน์ ๓/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ก็ได้เพิ่มให้มีตำแหน่งผู้อำนวยการประจำหน่วยเลือกตั้ง ซึ่งเดิมอยู่ในระเบียบของ กกต. แล้วก็ให้มีคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเพิ่มขึ้นอีก ๒ คน จาก ๗ คน เป็น ไม่น้อยกว่าเก้าคน ทั้งนี้ เนื่องจากการนับคะแนนได้ดำเนินการที่หน่วยเลือกตั้งนะครับ

สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ที่ดี หรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ดี ก็เป็นไปตามกรอบเค้าโครงเดิม ตามพระราชบัญญัติเลือกตั้ง ปี ๒๕๔๑

ในส่วนที่ ๔ ในเรื่องของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ก็กำหนดไว้ว่า จะต้องเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งและไม่มีลักษณะต้องห้ามนะครับ มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ แล้วก็ทำหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

กำหนดเรื่องมาตรการและวิธีการหลักเกณฑ์ในกรณีที่มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่สามารถไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้จะต้องมีที่การแจ้งเหตุ แจ้งต่อใครอย่างไรนะครับ กระบวนการวิธีการยึดตามการเลือกตั้งปี ๒๕๔๑ ยกเว้นเรื่องของการได้สิทธิและการเสียสิทธิ ในกรณีที่ไม่ไปใช้สิทธิและไม่ได้แจ้งเหตุจำเป็นเอาไว้ นะครับ ก็จะยึด ๘ ประการ ตามปี ๒๕๔๑ เป็นสำคัญ ก็เพิ่มมา ๑ ประการด้วยกันนะครับ ก็คือเรื่องของสิทธิในการเข้าชื่อเพื่อจะขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ เป็นสิทธิประการที่ ๙ เพิ่มขึ้นมาถ้าหากไม่ไปใช้สิทธิก็จะเสียสิทธินี้ด้วย ในกรณีที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งก็จะได้สิทธิเลือกตั้งนะครับ จากการสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง

ในบทที่ ๒ ของส่วนนี้ เรื่องของการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งก็จะเป็นไปตามกรอบเค้าโครงเดิมของปี ๒๕๔๑ ว่าจะต้องจัดทำให้แล้วเสร็จก็วัน เมื่อจัดทำเสร็จจะต้องทำหนังสือแจ้งเจ้าบ้าน อันนี้เป็นไปตามกระบวนการวิธีการเลือกตั้งปี ๒๕๔๑

มีข้อสังเกตเพิ่มเติมครับว่า มีบทสันนิษฐานเกี่ยวกับการย้ายชื่อของคนเข้ามาในทะเบียนบ้านว่าถ้าเข้าข้อสันนิษฐานนี้ถือว่าการย้ายเข้ามาในทะเบียนเพื่อประโยชน์แห่งการเลือกตั้ง เช่น การย้ายบุคคลตั้งแต่สิบคนขึ้นไปที่ไม่มีชื่อสกุลเดียวกันเข้ามาอยู่ในบ้านเดียวกัน

ข้อสันนิษฐานข้อที่ ๒ ก็คือ การย้ายบุคคลเข้ามาในทะเบียนบ้านโดยมิได้เป็นการอาศัยอยู่จริง

ข้อสันนิษฐานข้อที่ ๓ ก็คือ เรื่องของการย้ายเข้ามาทะเบียนบ้านโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าบ้าน

ทั้งสามข้อสันนิษฐานนี้ถือว่าเป็นข้อสันนิษฐานที่มีสิทธิที่จะขอชี้แจงได้นะครับว่า ถ้าไม่เป็นตามข้อสันนิษฐานก็ไม่ใช่ไร แต่ถ้าเข้าข้อสันนิษฐานถือว่าการทำให้การเลือกตั้งไม่สุจริตและเที่ยงธรรม

ในส่วนที่ ๕ เป็นเรื่องของการสมัครรับเลือกตั้ง

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สุริยรัตน์ ๓/๒

ในบทที่ ๑ เกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง ก็จะเป็นเรื่องของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สส. แบบแบ่งเขตกับการเสนอชื่อ สส. แบบสัดส่วนว่าจะต้องปรากฏในเขตเลือกตั้งใดเขตเลือกตั้งหนึ่งเท่านั้น จะต้องอยู่ในการเลือกตั้งประเภทใดประเภทหนึ่งเท่านั้น แล้วก็ห้ามสมัครซ้ำในเขตเลือกตั้งเดียวกัน อันนี้เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มเติมขึ้นมาจากการเขียนไว้ในปี ๒๕๔๑ แล้ว

นอกจากนั้นะครับ เกี่ยวกับการสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตในบทที่ ๒ นี้ ก็จะมีบังคับว่า ถ้าจะสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตจะต้องส่งให้ครบเท่าจำนวนที่ สส. จะพึงมีในเขตเลือกตั้ง เช่น สส. มีสองคน จะต้องส่งสมัครทั้งสองคน จะส่งเพียงคนเดียวไม่ได้

ในกรณีของแบบสัดส่วนก็เช่นเดียวกัน การยื่นบัญชีรายชื่อก็ให้ยื่นครบทั้งสิบชื่อในแต่ละบัญชี แต่ไม่บังคับว่าจะต้องส่งครบทั้ง ๔ บัญชี อันนี้เป็นหลักการที่วางเอาไว้ในเรื่องของการสมัครรับเลือกตั้ง

ส่วนในบทที่ ๔ เป็นเรื่องของการให้หมายเลขว่าจะใช้หมายเลขเป็นอย่างไร เดิมมุ่งประสงค์ว่าจะขอให้ใช้หมายเลขแบบสัดส่วนกับแบบแบ่งเขตเป็นแบบหมายเลขเดียวกัน แต่ท้ายที่สุดโดยเงื่อนไขของกฎหมายก็ไม่สามารถจะกระทำได้ แต่ได้จัดลำดับให้มีความสำคัญว่า ในกรณีการเลือกตั้งแบบสัดส่วนถ้าผู้สมัครแบบสัดส่วนส่งครบทั้งแปดบัญชี ให้มีสิทธิได้รับหมายเลขในลำดับต้น ๆ ถ้าสมัครพร้อมกันให้จับสลากกลุ่มนี้ก่อน ถ้าพรรคใดส่งไม่ครบทั้งแปดก็ค่อยมาจับสลากทีหลัง ให้หมายเลขลำดับถัดไป

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

จงถนอม ๔/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ส่วนกรณีการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต การให้หมายเลขนะครับ ก็จะทำให้ตามลำดับการยื่นใบสมัครเป็นสำคัญ แต่ต้องยื่นพร้อมกันเป็นกลุ่ม ๆ นะครับ

ในเรื่องของค่าใช้จ่ายอยู่ในส่วนที่ ๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่า การยื่นคำฉนวน คำใช้จ่ายนั้นนะครับ จะเริ่มนับตั้งแต่เก้าสิบวันก่อนครบวาระเป็นสำคัญ ยกเว้นกรณีเลือกตั้งกรณีอื่นนะครับ ก็ให้นับตั้งแต่วันที่ม่พระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้ง สำหรับรายการค่าใช้จ่ายก็เป็นไปตามโครงสร้างเดิมนะครับ ยกเว้นการให้เงินบริจาคนั้นนะครับ จะนับถอยหลังไปหนึ่งปีก่อนครบวาระนะครับ เป็นบทยกเว้นว่า การใช้จ่ายทั่ว ๆ ไปให้นับตั้งแต่เก้าสิบวันก่อนครบวาระ แต่ถ้าเป็นการให้เงินบริจาคแก่ชุมชน สมาคม มูลนิธิ วัด หรือสถาบันการศึกษา สถานสงเคราะห์ใด ๆ ก็ตาม ให้นับถอยหลังไปหนึ่งปีก่อนครบวาระนะครับ

ในการแต่งตั้งบุคคลเพื่อช่วยเหลือผู้สมัครในการจัดทำบัญชีก็จะเป็นสมมุติบัญญัติเหมือนเดิม ยกเว้นว่าสมมุติบัญญัติสำหรับพรรคการเมืองที่ยื่นแบบสัดส่วนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทางบัญชีขึ้นมาด้วยนะครับ สำหรับการยื่นค่าใช้จ่ายนะครับ ก็กำหนดให้ยื่นภายในเก้าสิบวัน นับจากวันที่เลือกตั้ง ซึ่งเดิมกำหนดเป็น นับจากวันประกาศผลการเลือกตั้งนะครับ ในเรื่องบทข้อห้ามและการซื้อสิทธิขายเสียง ก็คงหลักการเดิมปี ๒๕๔๑ ยกเว้นเรื่องของการประกาศนโยบายของพรรคการเมือง ถ้าเป็นการประกาศนโยบายที่อยู่ในขอบข่ายของรัฐธรรมนุญ ถ้าหากว่าได้มีโอกาสเข้าไปบริหารราชการแผ่นดินจะโฆษณาหาเสียงว่าจะใช้จ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งจะต้องภายใต้กรอบว่าแนวนโยบายแห่งรัฐจะต้องไม่ผิดไปจากนี้ ก็ถือว่าได้รับการยกเว้นไม่เข้าเรื่องของสัญญาว่าจะให้นะครับ

ในส่วนของการเรียกและรับนะครับ ได้กำหนดเพิ่มขึ้นมาว่า ห้ามมิให้ผู้สมัครพรรคการเมืองเรียกและรับทรัพย์สินประโยชน์อื่นใดเพื่อที่กระทำหรืองดเว้นการกระทำในกิจกรรมที่พึงกระทำในฐานะของผู้สมัครอันก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นหรือพรรคการเมืองอื่น ซึ่งทำให้การเลือกตั้งไม่เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ซึ่งปกติแล้วการเรียกรับนี้จะกำหนดไว้เฉพาะผู้มีสิทธิเลือกตั้งเท่านั้น ในส่วนข้อห้ามอื่น ๆ ก็คงโครงสร้างไว้เหมือนกับการเลือกตั้งปี ๒๕๔๑ เป็นสำคัญนะครับ

ในเรื่องของส่วนที่ ๗ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ก็จะกำหนดห้วงเวลาและวัสดุอุปกรณ์นี้จะเป็นไปตามของปี ๒๕๔๑ เป็นสำคัญนะครับ คือระยะเวลาที่ ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๕.๐๐ นาฬิกา วัสดุอุปกรณ์ก็เป็นไปตามที่ กกต. กำหนด เน้นให้บัตรเลือกตั้งแบบแบ่งเขตกับแบบสัดส่วนต้องแตกต่างกันอย่างชัดเจน วิธีการทำงานของ กปน. ก็เขียนไว้เหมือนเดิมและก็เพิ่มว่า ถ้า ๑๕.๐๐ นาฬิกาแล้วจะต้องทำหน้าที่ในการนับคะแนนด้วย

ข้อห้ามสำหรับในส่วนของการลงคะแนนก็มีเรื่องของการห้ามไม่ให้ใช้บัตรอื่นลงคะแนนตามที่ทาง กปน. ได้มอบบัตรให้นะครับ อันนี้เป็นเรื่องของการป้องกันบัตรปลอม

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

จงถนอม ๔/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ในส่วนของเหตุผลวิสัยอื่น ปกติแล้วจะเกิดการย้ายที่หรือย้ายหน่วยออกเลือกตั้งได้ ก็ต่อเมื่อเกิดจลาจล อัคคีภัย อุทกภัยเหล่านี้แหละครับ แต่เนื่องจากเราได้มองพิจารณาถึง ๓ - ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีเหตุของความไม่สงบนั้นแหละครับ ก็เลยเพิ่มเหตุจำเป็นอย่างอื่นด้วยว่า กปน. เองก็ดี หรือ กกต. เขตเองก็ดี สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงที่ลงคะแนนเพื่อความปลอดภัยโดยอ้างเป็นเหตุจำเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ เนื่องจากในช่วงเวลาเย็นถ้ามีการนับคะแนนจนมืดค่ำนี้ก็จะเกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กปน. ใน ๓ - ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้

ในส่วนที่ ๘ เป็นเรื่องของการนับคะแนนและการประกาศผลการเลือกตั้ง ก็กำหนดบทบาทให้ กปน. กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งนี้แหละครับเป็นผู้ที่ทำการนับคะแนน ก็กำหนดเรื่องรักษาของบัตรเสียเอาไว้แหละครับ แล้วก็เรื่องของการนับคะแนนจะต้องทำให้เสร็จในคราวเดียว ห้ามมิให้ประวิงหรือเลื่อนเวลา ก็สามารถเปลี่ยนสถานที่การนับคะแนนได้ ซึ่งเขียนไว้ทำนองเดียวกับการลงคะแนนนะครับว่า ถ้ามีเหตุจำเป็นก็สามารถจะเปลี่ยนสถานที่ได้ นอกจากนี้ในเรื่องของการประกาศผลนั้นแหละครับ การประกาศผลก็เรียงลำดับคะแนนมากที่สุดไปถึ้น้อยที่สุดแล้วก็ให้ดูว่า จำนวน สส. ที่พึงมีในเขตเลือกตั้งมีจำนวนเท่าใด ก็เอาลำดับเท่าันั้นถึงในเกณฑ์เป็นผู้ประกาศผล

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

สุภาภรณ์ ๕/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ยกเว้นในกรณีที่เขตใดมีผู้สมัครเท่ากันหรือน้อยกว่า ก็ให้ถือเกณฑ์ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ว่าจะต้องได้คะแนนเกินกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นสำคัญนะครับ ถึงจะผ่านการให้ประกาศผลการเลือกตั้งนะครับ แต่อย่างไรก็ตามก็ให้เอาหลักเกณฑ์เรื่องการออกเสียงว่าไม่ประสงค์จะลงคะแนนมาเป็นเกณฑ์ตัดสินด้วยว่าถึงแม้ว่าผู้สมัครคนเดียวหรือน้อยกว่าในเขตเลือกตั้งใดมีคะแนนเกินกว่าร้อยละยี่สิบ แต่ถ้าคะแนนเกินกว่าร้อยละยี่สิบ น้อยกว่าคะแนน No vote นี่นะครับ ก็จะต้องสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ อันนี้เป็นเรื่องใหม่ที่เพิ่มเติมขึ้นมาะครับ สำหรับในกรณีผู้สมัครน้อยกว่าในเขตเลือกตั้งใด ก็ให้ กกต. ประกาศให้มีการรับสมัครใหม่ะครับ ในกรณีที่มีผู้ได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละยี่สิบ ก็สั่งให้ กกต. ต้องประกาศให้มีการเลือกตั้งใหม่พร้อมกับให้มีการรับสมัครใหม่ด้วยนะครับ การดำเนินการในพื้นที่นี้ถ้าหากว่ามีกรณีผู้สมัครเท่ากันหรือน้อยกว่าจำนวนผู้สมัครที่พึงมีในเขตนี้ สามารถดำเนินการเลือกตั้งใหม่ได้เพียงสามครั้งนะครับ ครั้งสุดท้ายจะต้องให้ กกต. ประกาศผล ทั้งนี้ ภายใต้กรอบระยะเวลาว่า กกต. ต้องดำเนินการประกาศผลภายใต้บังคับของมาตรา ๙๓ หรือภายในสามสิบวันสำหรับกรณีเลือกตั้งอื่น

ในการคำนวณสัดส่วนของผู้ได้รับการเลือกตั้ง สส. แบบสัดส่วนนะครับ ก็ได้นำหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญมาบัญญัติไว้ะครับว่า โดยกำหนดว่าให้รวมคะแนนของแต่ละเขตเลือกตั้งที่ทุกพรรคได้รับมาเฉลี่ยด้วย ๑๐ แล้วก็เป็นคะแนนเอาไปหารแต่ละพรรคนะครับ แต่ละพรรคได้สัดส่วนได้คะแนนจำนวนเต็มเท่าไร เหลือเศษเท่าไรให้เรียงเศษมากไปหาน้อยจนครบ ๑๐ คน

ในเรื่องของส่วนที่ ๙ เป็นการลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้าะครับ ก็จะกำหนดไว้ะครับว่า ในกรณีที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้รับคำสั่งจากคณะกรรมการ หรือจะต้องเดินทางออกไปนอกเขตเลือกตั้ง ในวันเลือกตั้งไม่สามารถจะลงคะแนนได้ ก็สามารถจะใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้าในเขตเลือกตั้งได้ก่อนเดินทางออกไป

ส่วนอีกอีกบทหนึ่งก็จะเป็นเรื่องของการลงคะแนนล่วงหน้านอกเขตเลือกตั้งว่า ถ้าหากผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ณ ปัจจุบันน้อยกว่าเก้าสิบวัน หรืออีกกลุ่มหนึ่งคือผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อยู่ในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดที่ตัวเองมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ถ้าหากประสงค์จะใช้สิทธิเลือกตั้งโดยไม่ต้องเดินทางกลับไปก็ให้ลงทะเบียน การลงทะเบียนครั้งนี้ก็ถือว่าเป็นถาวรนะครับว่าลงทะเบียนครั้งเดียวจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงนะครับ แต่การลงทะเบียนครั้งนั้นจะใช้สิทธิเลือกตั้งในครั้งใดได้จะต้องลงทะเบียนก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ถึงจะมีสิทธิในการลงคะแนน ดังนั้นในระบบของการลงทะเบียนสามารถจะเปิดได้ตลอดเวลาะครับ

ในกรณีของการลงคะแนนเลือกตั้งนะครับ สำหรับกลุ่มที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดน้อยกว่าเก้าสิบวัน แล้วก็ได้ใช้สิทธิลงทะเบียน ก็ให้ไปเลือกผู้สมัครที่อยู่ในเขตเลือกตั้งแบบแบ่งเขตที่มีชื่อมากกว่าเก้าสิบวัน แล้วก็ดูว่าเขตแบ่งเขตนั้นอยู่ในจังหวัดใดก็ให้เลือกกลุ่มจังหวัดนั้นด้วยนะครับ

คณะกรรมการข้าราชการร่างรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๕/๒

นอกจากนี้ในเรื่องของการออกเสียงลงคะแนนนอกเขตก็ยังมีกรลงคะแนนนอกราชอาณาจักรรวมอยู่ด้วยนะครับ ก็ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กกต. ที่จะไปกำหนดระเบียบ ซึ่งได้คุยกับในส่วนของสำนักงาน กกต. ว่าก็คงใช้รูปแบบเดิมที่จะใช้กระทรวงการต่างประเทศเป็นหลักนะครับ

ในเรื่องของการคัดค้านะครับ ซึ่งเดิมเป็นส่วนที่ ๑๐ เป็นเรื่องของการเลือกตั้งไม่สุจริตและเที่ยงธรรม ก็ได้รับความเห็นว่าจะขอให้แก้เป็น หมวด ๒ เป็นเรื่องของการคัดค้านการเลือกตั้งว่าการคัดค้านการเลือกตั้ง สามารถจะดำเนินการคัดค้านได้ก่อนวันประกาศผลหนึ่งช่วง แล้วก็หลังประกาศผลไม่เกินสามสิบวัน โดยถ้าคัดค้านการเลือกตั้งก่อนประกาศผล ก็ให้สิทธิแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และพรรคการเมืองที่ส่งสมาชิกสมัครในเขตเลือกตั้งนั้น สามารถร้องคัดค้านได้ถ้าเห็นว่าการเลือกตั้งไม่เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม เมื่อคัดค้านแล้วกระบวนการก็จะเริ่มจาก กกต. ไปดำเนินการสืบสวนสอบสวนนะครับ จนได้ข้อเท็จจริงเป็นประการใด โดยมีผู้ช่วยเหลือว่า กกต. สามารถจะแต่งตั้งข้าราชการอัยการ หรือข้าราชการอื่นมาเป็นที่มงานในการสืบสวนได้ ซึ่งโครงสร้างการพิจารณาสำนวนคัดค้านก็เป็นไปตามโครงสร้างของปี ๒๕๔๑ เป็นสำคัญนะครับว่า นอกจากจะให้อัยการเข้ามาช่วยแล้วยังให้อำนาจ กกต. ในการเข้าไปในเคสสถาน คือเข้าไปตรวจยึดอายุัด อันนี้ก็ทำตามโครงสร้างปี ๒๕๔๑ นะครับ ขอให้ ปปง. แจ้งรายการการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่ต้องสงสัยนะครับ

นอกจากนี้ ในการสืบสวนและถ้าหากกรรมการพบว่าสำนวนมีมูล คดีมีมูลน่าเชื่อได้ว่ามีการกระทำที่ไม่สุจริต ก็มีอำนาจในการสั่งเลือกตั้งใหม่ในหน่วยเลือกตั้งหรือเขตเลือกตั้งใดก็ได้ ในการสั่งนับคะแนนใหม่ได้นะครับ ยกเว้นว่าไม่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ก็สั่งยกคำร้องนะครับ

นอกจากนี้ ในการสืบสวนสอบสวน ถ้าพบว่าผู้สมัครใดเป็นผู้กระทำ หรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลอื่นกระทำการผิดกฎหมายเลือกตั้งนะครับ กรรมการอาจจะวินิจฉัยสิทธิเพิกถอนสิทธิแก่ผู้สมัครที่กระทำการสนับสนุนบุคคลอื่นให้กระทำความผิดได้ และถ้าหากว่าปรากฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคมีส่วนรู้เห็น หรือปล่อยปละละเลย ก่อให้เกิดการกระทำผิด โดยบุคคลอื่น หรือผู้สมัครก็ให้ กกต. มีมติสั่งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองดำเนินการตามมาตรา ๖๘ คือดำเนินการสั่งยุบพรรคได้นะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

วีรพร ๖/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ในกรณีของการกระทำการฝ่าฝืนนะครับ ก็ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานตำรวจนะครับ ที่พบการกระทำความผิดดำเนินคดีโดยเร็ว โดยไม่ต้องแจ้งกลับมาที่ กกต. ส่วนกลาง สามารถดำเนินการตามปกติในทางสืบสวนสอบสวนได้นะครับ

มติของการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งก็ดี ก็ให้เป็นไปตาม พรบ. กกต. โดยอันนี้ไปอาศัยมติตรงนั้นเป็นหลักนะครับ นอกจากนี้ในกรณีที่ กกต. มีคำสั่งเพิกถอนสิทธิก็ต้องส่งไปให้คณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งก็เป็นคณะกรรมการโดยประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาทุกคณะ อันนี้เป็นไปตามหลักเดิมปี ๒๕๔๑ นะครับ แต่ถ้าภายหลังประกาศผลการเลือกตั้ง ถึงแม้จะมีร้องก่อนการประกาศผล แต่การสืบสวนยังไม่แล้วเสร็จ มีการประกาศผลก่อนนะครับ กระบวนการก็จะเปลี่ยนไป อำนาจของ กกต. ก็จะเหลือเพียงการส่งสำนวนไปยังต่อศาลฎีกา ซึ่งทำนองเดียวกันว่าถ้าหากประกาศผลไปแล้วมีผู้ยื่นร้องคัดค้านการเลือกตั้ง กกต. ก็จะต้องดำเนินการสืบสวนสอบสวนแล้วก็ส่งสำนวนไปยังศาลฎีกา เพื่อมีคำวินิจฉัย

ในหมวดที่ ๓ เป็นเรื่องของการเลือกตั้งและการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ในส่วนการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภานั้น ส่วนใหญ่แล้วในเรื่องของคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ลักษณะวิธีการก็อาศัยการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตมาเป็นตัวแบบ การลงคะแนนก็ลงได้เพียงคนเดียว หลักเกณฑ์ส่วนใหญ่เป็นไปตามเลือกตั้งแบบแบ่งเขต สส. แบบแบ่งเขต

ในกรณีของการหาเสียงของการเลือกตั้ง สว. ก็ได้กำหนดมาตรการให้รัฐจะต้องสนับสนุนให้มากขึ้นกว่าการเลือกตั้งของ สส. แบบแบ่งเขต

ในส่วนที่ ๒ ของการสรรหา สว. นะครับ เป็นเรื่องของการสรรหา สว. ก็ได้กำหนดให้ กกต. จะต้องประกาศกำหนดวันเริ่มสรรหา สว. โดยจะต้องทำการภายในสามวัน นับแต่วันที่มีเหตุต้องสรรหา แล้วก็ให้มีการจัดประชุมคณะกรรมการสรรหา เพื่อกำหนดคุณสมบัติเพิ่มเติม แล้วก็กำหนดระยะเวลาให้มีองค์กรมาทำการลงทะเบียน สำหรับคุณสมบัติขององค์กรที่จะมีสิทธิมาลงทะเบียนเข้ารับการเสนอชื่อสรรหาผู้ที่สมควรเป็นวุฒิสภานะครับ ก็จะมีองค์กรได้ทั้งสิ้นห้าภาค ภาควิชาการ ก็ได้แก่ สถาบันการศึกษาของภาครัฐ ภาคเอกชน ที่จัดการเรียนการสอนไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ภาครัฐ หมายถึง ส่วนราชการ หน่วยงานตั้งแต่ระดับกรม รัฐวิสาหกิจ และองค์กรอื่นตามที่กรรมการสรรหากำหนด ยกเว้น องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือองค์กรอื่นตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด หรือองค์กรตาม (๑) นะครับ หมายความว่า ถ้าองค์กรภาครัฐที่เป็นภาควิชาการด้วย ก็ให้ไปใช้สิทธิในองค์กรภาควิชาการเพียงอย่างเดียวนะครับ องค์กรที่ ๓ คือองค์กรภาคเอกชนเป็นองค์กรกลางของกลุ่มอาชีพเพื่อส่งเสริมธุรกิจด้านเกษตร พาณิชยกรรม ด้านบริการ และอุตสาหกรรม ภาควิชาชีพก็เป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์ในการกำกับควบคุมดูแลการประกอบวิชาชีพ เพื่อประโยชน์แก่มวลสมาชิก สำหรับภาคอื่น ๆ ได้แก่ องค์กรที่ไม่อยู่ใน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

วีรพร ๒/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

(๑) (๒) (๓) และ (๔) ที่รวมกันเป็นสมาคม สมาพันธ์ สหกรณ์ สหภาพ มูลนิธิ ทั้งนี้ ดำเนินการมุ่งประโยชน์ แก่สมาชิกและประโยชน์สาธารณะหรือประชาชนเป็นสำคัญ องค์กรในองค์กรภาคเอกชนและภาคอื่น ๆ จะต้องจัดตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ดำเนินกิจกรรม รวมทั้งมีผลงานอย่างต่อเนื่องตั้งแต่จัดตั้งองค์กรมา นอกจากนี้ก็กำหนดขั้นตอนของการยื่นลงทะเบียนการตรวจสอบคุณสมบัติขององค์กร โดยคณะกรรมการ การเลือกตั้งแล้วก็เมื่อตรวจสอบคุณสมบัติขององค์กรผ่านแล้ว องค์กรจึงมีสิทธิในการเสนอชื่อบุคคลเข้ามา เข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา ถ้าหากกลุ่มภาคใดนะครับ เสนอมาเกินกว่า ๓ เท่าของจำนวนสมาชิก วุฒิสภาเฉลี่ยด้วย ๕ ก็คือประมาณ ๔๕ คนนะครับ ถ้าเสนอมาเกิน ๔๕ คน ให้ดำเนินการลงคะแนน สำหรับผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อที่เกินนั้น โดย ๑ คน สามารถเลือกได้ไม่เกิน ๓ คน ทั้งนี้ก็กำหนดหน้าที่ให้แก้ กกต. ว่าจะต้องนำเสนอข้อมูลของผู้ได้รับการสรรหาทั้งหมด เพื่อประโยชน์แก่การลงคะแนนด้วยนะครับ และในการลงคะแนนนะครับ ก็ให้นำเรื่องของการซื้อสิทธิขายเสียงของการเลือกตั้ง สส. มาใช้บังคับด้วย นะครับว่า ห้ามมิให้มีการดำเนินการซื้อสิทธิขายเสียงกันระหว่างกันเอง ห้ามมิให้มีการฮั้วนะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ศิริพร ๗/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

เมื่อผ่านกระบวนการเสนอชื่อแล้วนะครับ กกต. ก็มีหน้าที่ในการตรวจสอบคุณสมบัติ เมื่อตรวจสอบคุณสมบัติผ่านแล้วก็จะเสนอชื่อทั้งหมดประมาณ ๒๒๕ คน ส่งให้แก่กรรมการสรรหาเพื่อพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่รับบัญชีรายชื่อจากกรรมการการเลือกตั้ง ในการพิจารณาสรรหาของคณะกรรมการสรรหา นั้นก็ให้อำนาจแก่กรรมการสรรหาที่จะกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการสรรหาให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ในกรณีที่สมาชิกมาจากการสรรหาว่างลงในกลุ่มภาคใดก็ได้ดำเนินการสรรหาเพิ่มเฉพาะกลุ่มภาคนั้น โดยให้ กกต. ประชุมองค์กรเพื่อเสนอชื่อไม่เกินสามเท่า ส่งมาให้ กกต. แล้วก็เสนอต่อกรรมการสรรหาพิจารณาให้เหลือเท่าที่จำนวนที่ว่าง

นอกจากนี้ก็ได้กำหนดเรื่องของการคัดค้านการสรรหาไว้ด้วยนะครับว่า ในกรณีที่การสรรหาขั้นตอนใดหรือผู้รับการสรรหาใดกระทำการไม่ชอบทำให้การสรรหาเป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรมก็ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจในการพิจารณาโดยการนำบทบัญญัติของการคัดค้านการเลือกตั้ง สส. มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในส่วนของบทกำหนดโทษ ส่วนใหญ่เป็นโครงสร้างเดิมทั้งหมด ยกเว้นเรื่องของการให้สินบน สินบนนำจับก็จะอยู่ในส่วนหนึ่งว่าถ้าศาลพิพากษาให้มีการปรับหรือลงโทษจำคุกแก่บุคคลใดแล้วก็ให้จ่ายสินบนนำจับไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนค่าปรับให้แก่ผู้ที่นำจับ

ท้ายสุดก็เป็นบทเฉพาะกาลนะครับว่าให้สำนักงาน กกต. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสรรหาครั้งแรกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อกำหนดคุณสมบัติเพิ่มเติมแก่องค์กรเพื่อความชัดเจน

อีกเรื่องหนึ่งในบทเฉพาะกาลก็กำหนดให้ภายในสองปีนับแต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ กกต. อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อใช้เครื่องลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ในบทเฉพาะกาลเรื่องที่ ๓ ก็เขียนว่าในกรณีที่บุคคลใดถูกเพิกถอนสิทธิตามกฎหมายเดิม กฎหมายเลือกตั้งปี ๒๕๔๑ กดี หรือกฎหมายพรรคการเมืองปี ๒๕๔๑ กดียังคงให้ถือว่าถูกเพิกถอนสิทธิตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย ขออนุญาตนกราบเรียนครับ

ประธาน : ขอขอบพระคุณนะครับ ต่อไปก็ขอเชิญกรรมการให้ความเห็นครับ เชิญครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านประธานครับ ผม อัครวิทย์ สุมาวงศ์ คือในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญวิชาการตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนั้น คณะกรรมการได้ตรวจร่างพระราชบัญญัติในเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสภา และได้เสนอผลการตรวจมา ๒ ครั้ง อันนี้อยากจะเรียนตามทางคณะอนุกรรมการจัดทำว่า คงจะให้เห็นผลการตรวจทั้ง ๒ ครั้งแล้วใช่ไหมครับ และได้นำไปพิจารณาประกอบแค่นั้นเพียงใดครับ คือถ้าแก้ไขแล้วจะได้ไม่ต้องพูด แต่ถ้าอันไหนที่ไม่ได้แก้ไขก็จะให้ที่ประชุมพิจารณา

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ศิริพร ๗/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายคมชาญ เส่าสกุล : ท่านประธานขออนุญาตทราบเรียนครับ ในฐานะอยู่ฝ่ายเลข
ของอนุกรรมการยกย่องนะครับ ก็ได้นำข้อสังเกตของท่านไปปรับปรุง อย่างเช่น เรื่องของการกำหนดให้
กกด. ต้องประกาศผลภายในสามสิบวัน ท่านก็ให้ความเห็นข้อสังเกตว่าน่าจะสอดคล้องกับมาตรา ๙๓
ของรัฐธรรมนุญ ก็คือเรื่องกรณีของครบวาระ กกด. สามารถประกาศผลได้ ๙๕ เปอร์เซ็นต์ก่อน และก็ไปจัด
อีก ๕ เปอร์เซ็นต์ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ดังนั้นถ้าไปล็อกไว้สามสิบวันก็จะเกิดปัญหาในการทำงานก็ได้
ปรับแก้แล้ว ในส่วนของบทคัดค้านการเลือกตั้งซึ่งเดิมเป็นส่วนที่ ๑๐ ท่านก็ให้ข้อสังเกตว่าควรจะเป็นหมวด
คัดค้านการเลือกตั้งก็ได้ดำเนินการแก้ไขแล้วครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : คือถ้าผมนั่งไล่ทีละมาตราที่เขียนไปมันอาจจะเสียเวลา
ถ้าทางฝ่ายท่านมองดูบ๊ีบรู้ว่าอันไหนเรียบร้อยแล้วบอกมาผมจะได้ไม่ต้องพูด คือขณะนี้มาตรา
มันเปลี่ยนแปลง พอจะบอกได้ไหมครับ คือถ้าผมถามท่านทีหนึ่งและท่านบอกได้ไหมจะได้ไม่ต้องพูด
ในมาตรานั้น แต่ว่าฉบับแรกท่านมีข้อสังเกตทั้ง ๒ ฉบับแล้วใช่ไหมครับ เจ้าหน้าที่ช่วยแจกหน่อยถ้าไม่มี

นายคมชาญ เส่าสกุล : คือยังไม่มีครับท่านครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : เจ้าหน้าที่มีไหมครับ ทั้ง ๒ ฉบับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

ธันวาคม ๘/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

คือฉบับแรกจะอ้างมาตราซึ่งขณะนี้ไม่ใช่ มาตราที่จะไม่ตรงนะครับ ท่านได้แล้วนะครับ ท่านดูฉบับแรก มาตรา ๘ ที่มีข้อสังเกตว่า การเลือกตั้งให้ประกาศโดยเร็วอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๘๖ พรรคท้าย รู้สึก ท่านจะแก้ไขว่า ตามมาตรา ๘๓ ลอย ๆ อันนั้นก็น่าจะไปได้แล้วใช่ไหมครับ มาตรา ๑๐ ฉบับแรกบอกว่า รอกการแก้ไข ซึ่งท่านแก้ไขมาฉบับที่ ๒ ก็มีข้อสังเกตมาว่า การรวมเขตเลือกตั้งน่าจะรวมแต่ระดับอำเภอ เท่านั้น ไม่ควรแยกหรือรวมบางส่วนของตำบล เพราะอาจทำให้ประชาชนสับสนที่อยู่อำเภอเดียวกัน แต่กลับอยู่คนละเขตเลือกตั้ง ในขณะที่มีข้อสังเกตอันนี้ เพราะตามร่างของท่านที่ร่างมานี้ ในเขตเลือกตั้ง ที่แบ่งนะครับ ท่านอาจจะแบ่งตำบลหนึ่งของอำเภอเดียวกันไปอยู่อีกเขตหนึ่ง ซึ่งทางกรรมการตรวจร่าง ก็บอกว่า เอ๊ะ มันน่าจะทำให้เกิดความสับสน ไม่ทราบนะครับ อันนี้ก็ประเด็นหนึ่งใช่ไหมครับที่ยังไม่ ตรงกัน เดียวค่อยกลับมาว่าที่ประชุมจะเห็นอย่างไรดีกว่านะครับ ให้รู้ว่าอะไรที่ไม่ตรงกัน มาตรา ๑๗ พรรคสามใหม่เนี่ยนะครับ มีข้อสังเกตชนิดหนึ่งว่า ท่านได้แก้ไขตามข้อสังเกตครั้งแรกที่บอกว่าอะไรไปบางส่วน นะครับ เดิมท่านจะตั้งกรรมการสำรวจหมดเลยนะครับ ซึ่งเราก็เสนอมาแล้วว่า เฉพาะในกรณีที่ไม่ มีกรรมการประจำหน่วย ไม่มีบัญญัติเอาไว้เลย ไม่มาเลย ท่านไปบัญญัติไว้ว่า ให้แจ้งคณะกรรมการ การเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง เพื่อส่งกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งสำรวจมาปฏิบัติหน้าที่ อันนี้ทาง กรรมการตรวจร่างนะครับ ก็ยังมีความเห็นว่า มันไม่น่าจะมีการตั้งกรรมการประจำหน่วยสำรวจ เพราะถ้าหากเขียนไว้อย่างนี้ก็อาจจะมิดตั้งทุกหน่วยเอาไว้สำรวจ แม้กระทั่งหน่วยละคน มันมี ๘๗,๐๐๐ หน่วย มันก็จะเสียงบประมาณอย่างมากมาย มันน่าจะเป็นการแจ้งมา ไป แล้วก็ทาง กกต. นี้ส่งกรรมการ ประจำหน่วยเลือกตั้งอื่นมาปฏิบัติหน้าที่ พอเข้ามาปฏิบัติหน้าที่กรรมการอื่นไม่ครบก็ตามที่ กรรมการที่มา ปฏิบัติหน้าที่นั้นสามารถตั้งผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตนั้นเข้ามาเป็นกรรมการครบถ้วนได้ อันนั้นก็เป็นที่ ยังไม่ตรงกันนะครับ มาตรา ๑๘ ปัจจุบันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการที่พรรคการเมืองส่งตัวแทนไปประจำ ณ ที่เลือกตั้งเพื่อสังเกตการณ์ อันนี้อยู่ในส่วนที่ ๓ ซึ่งเป็นส่วนของเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง ก็จะ พูดถึงเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งทั้งสิ้น แต่มาตรานี้เลือกผู้สังเกตการณ์เข้ามาอยู่ในส่วนนี้ ทั้ง ๆ ที่ ผู้สังเกตการณ์ไม่ใช่ผู้ดำเนินการเลือกตั้ง เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง ควรจะแยก ข้อสังเกตก็คือไม่ได้ ว่าอะไรนะครับ แต่ควรจะแยกออกจากส่วนนี้หรือเปล่า

มาตราต่อไปคือ มาตรา ๑๙ เดิม ปัจจุบันเป็น มาตรา ๒๐ ท่านได้แล้วนะครับ เพราะเรา บอกว่า ควรจะบัญญัติเพิ่มเติมให้รวมถึงผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำจังหวัดด้วย

มาตราต่อไปคือ ในรายการครั้งแรกพูดถึงมาตรา ๕๒ พรรคสามและพรรคสี่ ว่าควรตัด ออกทั้งสองพรรค หากบัญญัติไว้จะเป็นการปิดกั้นพรรคการเมืองใหม่ที่เกิดขึ้นนะครับ แล้วก็พูดว่า ถ้าตัด มาตรา ๕๒ ก็ควรตัดมาตรา ๕๓ แล้วก็ไปกระทบถึงบทเฉพาะ บทกำหนดโทษในมาตรา ๑๔๐ ซึ่งมาตรา เหล่านี้ปัจจุบันก็เป็นมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๑๔๕ ตามลำดับ แต่อันนี้ก็ไม่มีการแก้ไข

คณะกรรมการการขกร่างรัฐธรรมนูญ

ธนัชญา ๘/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ไม่เป็นปัญหานะครับ เพียงแต่ให้รู้ว่าอะไรแก่ อะไรไม่จำเป็นต้องแก้ เพราะว่าที่ประชุมจะได้พิจารณาต่อไป
 มาตรา ๖๗ ปัจจุบันนะครับ มีข้อสังเกตในฉบับที่ ๒ ว่า ควรบัญญัติแยกเป็นสองวรรค
 เพื่อให้ชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรา ๘๗ อันนี้คือ ขณะนี้มาตรา ๖๗ ปัจจุบันท่านบัญญัติอยู่วรรคเดียว
 นะครับ ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งของหน่วยเลือกตั้งใดให้ลงคะแนน
 เลือกตั้งได้ ณ หน่วยเลือกตั้งนั้น ให้มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งได้เพียงแห่งเดียว กรรมการตรวจร่างคิดว่า
 น่าจะแยกเป็นสองวรรค วรรคแรกบัญญัติว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งได้เพียงแห่งเดียว
 เป็นหลัก แล้วก็วรรคสองไปลงภายใต้บังคับมาตรา ๘๗ ซึ่งหมายถึง การลงคะแนนนอกเขตเลือกตั้งนะครับ
 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะเอาหน่วยเลือกตั้งใด ให้ลงคะแนนได้
 ณ หน่วยเลือกตั้งนั้นนะครับ ภายใต้บังคับของเรื่องการลงคะแนนนอกเขต ภายใต้บังคับมาตรา ๘๗
 แล้วต่อไปก็เป็นมาตรา ๖๘ ใหม่ี่นี้นะครับ ก็มีข้อสังเกตมาตั้งแต่ครั้งแรกแล้วนะครับว่า _____

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

วินิจฉัย ๙/๑

มาตรา ๖๙ ควรเพิ่มเติมข้อความว่า หรือพรรคการเมืองใด หลังคำว่า ผู้สมัครใด เพราะว่าอันนี้มาตรา ๖๙ บัญญัติว่า การลงคะแนนเลือกตั้งให้ทำเครื่องหมายกากบาทลงในบัตรเลือกตั้ง และในกรณีที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่ประสงค์จะลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้สมัครใด ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกากบาทในช่องทำเครื่องหมายไม่ประสงค์จะลงคะแนนในบัตรเลือกตั้ง ที่พูดถึง ผู้สมัครใด เท่านั้น ในบัตรเลือกตั้งมันจะมีเลือกตั้งทั้งแบบแบ่งเขตและแบบสัดส่วน ฉะนั้นถ้าเขาไม่ประสงค์จะลงคะแนนแก่พรรคการเมืองมันก็ควรจะมิดด้วย ฉะนั้นตรงนี้เราก็เสนอว่าที่ว่า ในกรณีที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่ประสงค์จะลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้สมัครใดนั้น ควรจะเติมไปด้วยว่า หรือพรรคการเมืองใด เพื่อให้คลุมไปถึงกรณีการลงคะแนนบัตรแบบสัดส่วน

มาตราต่อไป คือมาตรา ๗๑ เดี่ยวนี้เป็นมาตรา ๗๓ แล้วครับ เนื่องจากข้อสังเกตข้อแรกในวรรคสองจะมีข้อความว่า ห้ามมิให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดนำบัตรเลือกตั้งออกไปจากที่เลือกตั้ง กรรมการตรวจร่างกฎหมายก็มีความเห็นว่า อันนี้ท่านแก้ไปแล้ว ขอโทษที่ครับ ท่านแก้ตาม เดิมที่ท่านมีบอกว่า ห้ามมิให้ผู้ใดนำบัตรเลือกตั้ง เราเสนอมาเช่นนี้ว่า ห้ามมิให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดนำบัตรเลือกตั้งออกไปจากที่นั้น อันนี้ก็เกิดความชัดเจนแล้วว่า ถ้าเจ้าหน้าที่นำออกไปก็ไม่เป็นเรื่องผิด

มาตราต่อไป เป็นเรื่องของมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันเป็นมาตรา ๗๙ จะเป็นเรื่องที่จะพูดถึงว่า ถึงเวลาปิดลงคะแนน ๑๕.๐๐ นาฬิกาแล้วนี้ คนเขายังอยู่ จะให้เขาเลือกตั้งได้ไหม ท่านใช้คำว่า ในกรณีที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้แสดงตนขอใช้สิทธิตามมาตรา ๖๖ กรรมการตรวจร่างกฎหมายก็มีความรู้สึกว่าจะถ้าเขาได้มาที่นั่นแล้ว แต่เขายังไม่ได้มายื่น ยังอยู่ในคิว แล้วยังไม่ทันได้ยื่นบัตร ถือว่าเขาแสดงตนหรือยัง ฉะนั้นก็อยากจะให้ชัดเจนว่า ได้เสนอแก้ไขแทนที่จะเป็นว่า ในกรณีที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้แสดงตนขอใช้สิทธิก่อนเวลาปิดการลงคะแนนแล้ว ก็แก้เป็นว่า ในกรณีที่มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งเหลืออยู่ในที่เลือกตั้งเพื่อแสดงตนขอใช้สิทธิแล้ว ก็ให้เขามีสิทธิอย่างนี้ อันนี้รู้สึกว่ายังไม่ได้แก้ตามนั้น อาจจะต้องคุยกันว่าเหตุผลเป็นอย่างไร

มาตราต่อไป คือมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งนี้เป็นข้อสังเกตในครั้งที่ ๒ ว่า การนับคะแนนให้กระทำ ณ ที่เลือกตั้ง ที่เลือกตั้งนี้มีวิเคราะห้ศัพท์ในมาตรา ๔ อยู่แล้วว่า หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการลงคะแนนเลือกตั้ง และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่กำหนดขึ้นโดยรอบที่เลือกตั้ง การเลือกตั้งนี้จะมีที่เลือกตั้งและยังมีที่เลือกตั้งกลาง ซึ่งกรรมการตรวจร่างไม่แน่ใจ อันนี้เป็นเรื่องไม่แน่ใจว่า วิเคราะห์ศัพท์คำว่า ที่เลือกตั้ง นั้น คลุมถึงที่เลือกตั้งกลางแล้วหรือเปล่า ถ้าคลุมแล้ว ก็จบ แต่ถ้าไม่คลุมก็คงจะต้องเติมตรงนี้ ให้กระทำ ณ ที่เลือกตั้ง หรือที่เลือกตั้งกลาง

มาตรา ๘๓ เป็นบทบัญญัติห้ามมิให้กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจงใจนับบัตรเลือกตั้งหรือคะแนนในการเลือกตั้งให้ผิดไปจากความจริง หรือรวมคะแนนให้ผิดไป ถ้าฝ่าฝืนมาตรานี้ก็เป็นความผิดอาญาตามบทกำหนดโทษ แต่มีข้อสังเกตว่า หรือรวมคะแนนผิดไปที่หน่วยเลือกตั้งนี้ น่าจะเป็นไปได้

คณะกรรมการสิทธิการขกร่างรัฐธรรมนูญ

วเฒนา ๙/๒

วันศุกรที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

เพราะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๔ วรรคท้ายนั้น บัญญัติให้มีเฉพาะการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง ไม่มี
การลงคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง คะแนนที่หน่วยเลือกตั้งได้แต่ขีด ๆ กันมา รวมกันได้ ๗๐ - ๘๐ ถือว่าเป็นการ
นับคะแนน การรวมคะแนนนั้น มาตรา ๙๔ วรรคท้ายของรัฐธรรมนูญนั้นกำหนดให้ไปรวมที่เขตเลือกตั้ง
ฉะนั้นตรงนี้จะตัด หรือรวมคะแนนให้ผิดไป ออก _____

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๑๐/๑

มาตรา ๑๐๖ วรรคหนึ่งนั้นพิมพ์ตกไม่เป็นไรครับ พิมพ์ข้อความตก

มาตรา ๑๒๗ วรรคสาม เป็นเรื่องที่มีบัญญัติว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งให้เป็นที่สุด อันนี้กรรมการตรวจร่างก็มีความเห็นว่าที่ว่าเป็นที่สุดนั้นก็คงจะเป็นที่เข้าใจกันแล้วว่าเป็นที่สุดเฉพาะในทางบริหาร เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเมื่อเป็นคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งก็ยังสามารถโต้แย้งไปยังศาลฎีกาตามมาตรา ๒๑๙ วรรคสามของรัฐธรรมนูญได้ ฉะนั้นจะควรบัญญัติให้ชัดเจนเช่นนั้นหรือไม่

มาตรา ๑๓๑ วรรคหนึ่ง มีคำว่า สัดส่วนขององค์กร คำว่า สัดส่วนองค์กร นั้นก็พยายามหาความหมายกันว่าหมายความว่าอย่างไร แต่ยังไม่เข้าใจจะครับ เพียงแต่ถามมาว่าท่านหมายความว่าอย่างไร ใช้ให้ชัดเจนหน่อย

มาตรา ๑๓๓ วรรคสอง ก็เช่นเดียวกันครับ เช่นเดียวกับมาตรา ๑๒๗ วรรคสาม คือเป็นเรื่องคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาเป็นที่สุด อันนี้น่าจะเป็นเรื่องเฉพาะในทางบริหารสามารถโต้แย้งไปได้ เพราะเป็นเรื่องของคำวินิจฉัยว่าองค์กรใดเป็นอย่างใด มีสิทธิขึ้นทะเบียนหรือไม่ต่าง ๆ นานาซึ่งโต้แย้งไปได้ ก็เป็นเรื่องคดีเกี่ยวกับการที่มาตรา ๒๑๙ วรรคสาม บัญญัติเอาไว้

มาตรา ๑๓๔ วรรคหนึ่ง ในเรื่องของมาตรา ๑๓๔ วรรคหนึ่ง เป็นเรื่องที่เราจะเห็นได้ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทำให้องค์กรเขาเสนอบุคคลเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา หลังจากประกาศรายชื่อองค์กรแล้ว ปัญหาองค์กรมี ๕ ภาค ภาคที่ว่านี้เรามียอดอยู่ ๗๔ คน ๕ ภาค มันทหารไม่ลงตัว ฉะนั้นแต่ละภาคเขาควรจะรู้แล้วว่าภาคของเขามีสิทธิมีสมาชิกเท่าไรมาแต่แรก เพราะเดี๋ยวจะไปสัมพันธ์กับมาตราที่บัญญัติไว้ต่อไป ฉะนั้นก็มีข้อเสนอไว้ว่าควรจะมียกข้อยกเว้นให้คณะกรรมการสรรหากำหนดจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่พึงสรรหาแต่ละภาคก่อนที่จะให้องค์กรแต่ละองค์กรเสนอชื่อบุคคลเข้ารับการสรรหาตามมาตรา ๑๓๔ นี้ คราวนี้มันจะไปสัมพันธ์ที่มาตรา ๑๓๔ (๒) เพราะว่ากรณีขององค์กรเขาเสนอชื่อมาแต่ละองค์กรมันเกิน ๑๕ เกิน ๑๔ เยอะแยะเลย ไม่ใช่เกิน ๑๕ เกิน ๑๔ เกิน ๓ เท่า (๒) บอก ในกรณีที่ผู้ได้รับการเสนอชื่อของแต่ละภาคมีจำนวนเกินกว่าสามเท่าของจำนวนวุฒิสภาที่พึงสรรหาเฉลี่ยต่อ ๕ ภาค ให้แต่ละภาคดำเนินการคัดเลือกกันเองโดยวิธีการลงคะแนนโดยตรงและลับ เพื่อให้เหลือจำนวนผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเท่ากับจำนวนเท่าแล้ว ๓ เท่า อันนี้ก็ข้อเสนอให้แก้มา เพราะว่าร่างที่เราตรวจ เราตรวจจากร่างวันที่ ๑๔ อันนี้ถ้าแก้แล้วตามที่เสนอมาครับ

ส่วนใหญ่ก็มีการแก้ไขแล้ว บางอันก็ไม่ได้แก้ อันที่ไม่แก้ก็อาจจะต้องคุยกันคิดว่าสมควรแก้หรือไม่ ไม่ได้หมายความว่าจะต้องเป็นเช่นนั้นเสมอไปนะครับ ร่างอันนี้ ข้อเสนอของคณะกรรมการตรวจร่าง เราก็เห็นว่าเพื่อความสะดวกเราก็ส่งมอบให้คณะกรรมการจัดทำเพื่อดูประกอบไปก่อนแล้ว ฉะนั้นจึงได้มีการแก้ไขมาบางส่วนแล้ว

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๑๐/๒

นายอัชพร จารุจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ เข้าใจว่าพ้นจากวันนี้ไปนั้น ฝ่ายเลขานุการคงจะรับไปทำต่อแทนอนุกรรมการ เพราะฉะนั้นข้อสังเกตต่าง ๆ ที่ท่านรองประธานได้ กรุณาเสนอมานั้นก็คงจะรับไปทั้งหมดเพื่อจะไปดูในรายละเอียดอีกทีครับ อย่างไรก็ตามกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า จากการดูร่างครั้งสุดท้ายที่ทางอนุกรรมการได้กรุณานำเสนอขึ้นมา นั้น กระผม เข้าใจว่าโดยทั่วไปที่เกี่ยวกับวิธีการเลือกตั้งนั้น เนื่องจากระยะเวลามันค่อนข้างกระชั้นชิดในปลายปีนั้น โดยรูปแบบหรือวิธีการก็ไม่ควรจะเปลี่ยนแปลงไปจากสิ่งที่ประชาชนเคยดำเนินการมามากนัก เขาจะได้ ไม่เกิดความรู้สึกสับสน และเข้าใจว่าร่างที่เสนอมาก็ไปอยู่ในแนวนั้นว่าเป็นแนวของการเลือกตั้ง วิธีการ ที่ทำอยู่เดิม ก็น่าจะเป็นอย่างนั้นไปก่อนนะครับ ส่วนการปรับปรุงในกายภาคหน้าก็อีกเรื่องหนึ่ง ที่นี้เข้าใจว่า อย่างนี้ครับท่านประธานครับว่าเท่าที่ดูแล้วจะมีอยู่ ๕ ประเด็นใหญ่ในเรื่องหลักการที่ร่างนี้ได้เปลี่ยนแปลง ไปจากกฎหมายการเลือกตั้งในฉบับปัจจุบัน

คณะกรรมการการยก่างรัฐธรรมนูญ

อารีรัตน์ ๑๑/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ซึ่งเข้าใจว่าคงจะต้องขออนุญาตกราบเรียนเพื่อเสนอเป็นข้อพิจารณาให้เกิดความชัดเจน และกระผมจะได้
นำไปยก่างต่อคณะฯ ใน ๔ ประเด็นที่มีข้อแตกต่างไปจากกฎหมายปัจจุบันค่อนข้างมากนะครับ นอกจากนี้
ในเนื้อหาในรายละเอียดแล้วนั้น

ก็มีประเด็นแรก กรณีของมาตรา ๘ เรื่องกำหนดเวลาการเลือกตั้งว่าจะแล้วเสร็จเมื่อใด
อันนี้แตกต่างไปจากเดิม เดิมนั้นกำหนดไว้สามสิบวัน ส่วนร่างใหม่นั้นไม่กำหนดเวลา ตรงนี้ก็คงจะต้อง
พิจารณาว่าที่เหมาะสมควรจะเป็นอย่างไร

ในประเด็นที่ ๒ ในบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและวิธีการหาเสียงเลือกตั้ง รวมทั้งการเพิ่ม
ความผิดฐานความผิดเข้ามาด้วย ตรงนี้จะมีข้อแตกต่างจากสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะในปัจจุบันนั้น
ไม่ว่าค่าใช้จ่ายหรือวิธีการหาเสียงจะเริ่มตั้งแต่มีพระราชกฤษฎีกาการเลือกตั้งเป็นต้นไป แต่ครั้งนี้จะมีการ
ย้อนหลังไปก่อนที่มีพระราชกฤษฎีกา

ในประเด็นที่ ๓ ว่าด้วยการคัดค้านการเลือกตั้ง ตรงนี้ก็ต่างไปจากกฎหมายปัจจุบัน
กฎหมายปัจจุบันนั้นได้กำหนดเป็น ๒ เรื่อง เรื่องหนึ่งก็คือให้อำนาจ กกต. โดยตรง ในการตรวจสอบสืบสวน
การกระทำที่เห็นว่ามีผลกระทบความผิด มีการสืบสวนได้ แล้วก็ดำเนินการสั่งเลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอนสิทธิ
เลือกตั้งได้เลย แล้วก็จะมีบทบัญญัติเรื่องเกี่ยวกับการคัดค้านการเลือกตั้งแยกต่างหากออกไปเป็น ๒ กรณี
แต่สำหรับร่างนี้ได้นำ ๒ กรณีนั้นมารวมกันว่าเป็นเรื่องเดียวกัน แล้วก็ดูออกจะเป็นเรื่องที่จะต้องมีการ
คัดค้านการเลือกตั้งก่อน กกต. จึงจะมีอำนาจ ตรงนี้ค่อนข้างจะกระทบต่อสิ่งที่เคยทำอยู่

แล้วก็ประเด็นที่ ๔ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับวุฒิสภา ซึ่งที่ผ่านมาทางคณะกรรมการ
ก็ได้พูดคุยกัน คราวนี้ก็คงจะเสนอในแง่ที่ว่า ตามหลักการตามร่างนี้ยุติตามนี้ได้หรือยังนะครับ จะได้เอาไป
เขียนในรายละเอียดกันต่อ จะขออนุญาตท่านประธานว่า จะขออนุญาต ๔ ประเด็นนี้ เพราะจะเป็นประเด็น
หลักในการที่ผมเองจะเอาไปปรับปรุงต่อคณะฯ

เริ่มจากในประเด็นแรก เรื่องของมาตรา ๘ ว่า การเลือกตั้งจะให้แล้วเสร็จเมื่อใด อย่างที่
กราบเรียนแล้วว่ากฎหมายปัจจุบันนั้นกำหนดไว้ให้การเลือกตั้งทั่วไปนั้นจะต้องแล้วเสร็จภายในสามสิบวัน
แต่ตามร่างใหม่นั้นเพียงแต่บอกว่าให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยโยงไปถึงมาตรา ๘๓ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งความ
จริงมาตรา ๘๓ ของรัฐธรรมนูญนั้นไม่ได้พูดถึงเรื่องระยะเวลาว่าจะเสร็จเมื่อใด เพียงแต่พูดถึงการแก้ไข
ปัญหาเท่านั้นเองว่า ถ้าการเลือกตั้งนั้นยังไม่ได้ครบจำนวนที่จะพึงมี ถ้าเกินกว่า ๘๕ เปอร์เซ็นต์ เข้าใจว่า
ก็ให้ถือว่าสภานั้น ดำเนินการต่อไป ตรงนี้สิ่งที่เขียนมานั้นก็เลยยังไม่ชัดเจนว่า แล้วความหมายนั้นจะให้แล้ว
เสร็จกันเมื่อใด ถ้าจะต้องการลักษณะนี้ถ้าผมเดา ผมเข้าใจว่าต้องให้แล้วเสร็จก่อนวันประชุมครั้งแรก
หรือเปล่า ถ้าใช่ ก็น่าจะต้องเป็นอย่างนั้น เขียนตรง ๆ ไป อันนี้ผมไม่ทราบว่าจะทางที่ประชุมจะเห็นอย่างไร
ที่จะเปลี่ยน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

อารีรัตน์ ๑๑/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายจักรวิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านกรรมการมีความเห็นอะไรใหม่ครับ เชิญท่านวิจิตรครับ

นายวิจิตร สุระกุล : ผม วิจิตร สุระกุล ครับ ผมขอให้สังเกตอย่างหนึ่ง เท่าที่เคยปฏิบัติ
เลือกตั้งมาหลาย ๆ ปี นะครับ คือ

๑. ในเรื่องเขต เขตต่าง ๆ ควรจะยึดเอาหลักเขตการปกครองท้องที่ อำเภอ ก็ไม่ควรจะแยก
ออกจากกันว่าอำเภอหนึ่ง แล้วมาแบ่งเป็น ๒ เขต ๓ เขต มันไม่สมควร ไม่ควรจะทำ

๒. เรื่องการขอใช้สิทธิเลือกตั้ง มีปรากฏอยู่เสมอ นะครับ เวลาถึง ๑๕.๐๐ นาฬิกาแล้ว
จะมีคนมาเข้าคิวอยู่ คนที่มาเข้าคิวนี้ไม่ใช่เข้าคิวยาวแล้วพอถึง ๑๕.๐๐ นาฬิกาแล้ว คิวเหล่านั้น
จะได้ใช้หมด ไม่ใช่ นะครับ คิวแค่นั้น ถ้าสมมุติว่าถึง ๑๕.๐๐ นาฬิกา แล้วต้องเก็บบัตรแค่นั้น นะครับ
ไม่ใช่ยาวตลอดทั้งแถว อย่างนี้ไม่ได้ มันมีอยู่ประเภทหนึ่งหมายความว่า เอาบัตรประชาชน
เอา ๒๐ - ๓๐ บัตร มาถึงก็กองไว้เลย แล้วที่นี้ก็หมดเวลาแล้วก็ยังใช้บัตรทั้งหมดที่มากองไว้กับเจ้าพนักงาน
ผู้ดำเนินการเลือกตั้งก็ขอใช้สิทธิ อย่างนี้ไม่ได้ นะครับ ต้องตกลงกันให้แน่นอน

อันที่ ๓ ที่ผมตั้งข้อสังเกตก็คือว่า ผมเคยเรียนในที่ประชุมนี้ครั้งหนึ่งว่า เรื่องหน่วยเลือกตั้ง
กับที่เลือกตั้งนั้นผิดกัน หน่วยเลือกตั้งนั้นเป็นบริเวณ ส่วนที่เลือกตั้งนั้นเป็นที่สำหรับลงคะแนน รวมถึง
บริเวณที่เขาเครื่องหมายไปปักเข้าไว้ว่านี่เป็นที่เลือกตั้ง อันนี้เป็นเรื่องถูกต้อง

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

นำพร ๑๒/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

แต่ถ้าเมื่อปรากฏว่าในมาตรา ๘๑ นี้กำหนดไว้ถูกต้องนะครับว่า ภายใต้มาตรา ๘๕ การนับคะแนน
ณ ที่เลือกตั้ง ให้นับ ณ ที่เลือกตั้งนะครับ ให้เขาทำหน้าที่เลือกตั้ง แต่พอมาถึงมาตรา ๘๔ นี้ครับ
เมื่อการนับคะแนนเลือกตั้งเสร็จแล้ว ณ ที่เลือกตั้งเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการประจำหน่วยประกาศผล
การนับคะแนน ควรจะพูดให้ชัดนะครับ ในมาตรา ๘๔ นี้ควรพูดให้ชัดว่า ต้องประกาศผลการนับคะแนน
ณ ที่เลือกตั้งนั้นนะครับ มาบอกว่า ทั้งนี้ ให้กระทำโดยเปิดเผย นี่ไม่ทราบว่าจะตรงไหน อาจจะไปประกาศ
ที่เขตหรือที่อื่น ควรจะกำหนดให้ชัดลงไปว่าเมื่อเสร็จการนับคะแนน เมื่อการนับคะแนน ณ ที่เลือกตั้ง
เสร็จแล้วให้คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งประกาศผลการนับคะแนนของหน่วยเลือกตั้งนั้น
จำนวนบัตรเลือกตั้งที่มีอยู่ทั้งหมด จำนวนบัตรเลือกตั้งที่เหลือใช้ และจำนวนบัตรเลือกตั้งที่เหลือจาก
การลงคะแนน ณ ที่เลือกตั้งนั้น แล้วรายงานผลการนับคะแนนไปให้หน่วยเหนือทราบ อย่างนี้จะชัดเจนกว่า
นะครับ ไม่อย่างนั้นมันจะมีปัญหาในภายหลังครับว่านับตรงไหนก็ได้ ขอขอบคุณครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : ขอขอบคุณครับ ขอเชิญท่านกรรมการในเรื่องว่าการเลือกตั้ง
จะแล้วเสร็จเมื่อใดตามที่ท่านผู้ช่วยเลขานุการท่านขอความเห็นนะครับ ท่านมีความเห็นอย่างไร เชิญครับ
ท่านวุฒิสถา

รองศาสตราจารย์วุฒิสถา ต้นไชย : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสถา ผมคิดว่า มาตรา ๘
ที่ท่านรองอธิการ คงตรงกันครับ แนวคิดก็คือว่า สามสิบวัน ส่วนถ้อยคำผมขออนุญาตฝากท่านเลยว่า
ท่านจะแก้อย่างไร แต่หลักตรงกันว่าเสร็จโดยเร็วก็คือ สามสิบวัน แต่ว่าต้องการประกาศว่า ที่ต้องประกาศ
ต้องประกาศเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ คือหลักใหญ่ก็คือว่ากระบวนการสืบสวนมันอาจจะยังไม่เสร็จ แต่ว่า
การประกาศผลเลือกตั้งนั้น ต้องประกาศเพื่อให้ได้ภายในสามสิบวัน เพื่อเป็นหลักว่า กกต. เองยังมีอำนาจ
ในการสืบสวนอยู่ แม้ว่ามิใช่ข้อร้องเรียนขึ้นมา แต่ว่ายังไม่เสร็จ แต่ต้องประกาศเท่านั้นนะครับ เพราะฉะนั้น
ประเด็นเข้าใจว่าสาระสำคัญคงตรงกัน เพียงแต่ถ้อยคำครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านกรรมการท่านอื่นไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น
เชิญท่านครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ
ประเด็นเมื่อสักครู่นี้เรื่องบัตรเลือกตั้ง ผมไม่ทราบจะเรียนเสนอความเห็นนะครับว่า ในเมื่อเลือกตั้งจบ
บัตรที่เหลือไม่ทราบปกติมีการดูแลอย่างไร แล้วก็มีการทำลายกันหรือเปล่า คือตามหลักแล้วเมื่อยุติ
การเลือกตั้งคือหมดเวลาเลือกตั้งแล้ว เจ้าหน้าที่ประจำหน่วยนั้นที่มีหน้าที่ดูแลบัตรที่เหลือน่าจะทำลาย
บัตรนั้นเลย โดยมีการลงชื่อกำกับไว้ว่าทำลายไปกี่บัตร แล้วก็ทำลายลักษณะไหนให้ชัดเจน เพื่อจะได้ไม่ให้
บัตรนั้นถูกนำมาใช้ประโยชน์อันมิชอบต่อไป

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

น้ำพร ๑๒/๒

นายอัศวินวิทย์ สุมาวงศ์ : ผมขออนุญาตนิดหนึ่งครับ ผมว่าเรื่องอื่น ๆ เอาไว้ทีหลัง
ได้ไหมครับ ขอเฉพาะเรื่องที่ท่านรองเลขานุการ ท่านจะขอหารือ ๔ เรื่อง แล้วเดี๋ยวค่อยกลับมาเรื่องอื่น ๆ

เรื่องแรกที่ท่านหารือได้เมื่อสักครู่นี้คือ เรื่องของกำหนดเวลาแล้วเสร็จในการประกาศผล
การเลือกตั้ง ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ท่านรองอัครพรกับท่านวุฒิสการก็มีความเห็นตรงกันว่า ประกาศภายในสามสัปดาห์
แต่ที่ท่านกรรมการอื่นมีความเห็นเป็นอย่างอื่นในเรื่องนี้ไหมครับ ถ้าไม่มี ก็ถือเป็นว่าจะมอบให้ท่านรอง
เลขานุการท่านไปดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไป ไม่มีท่านใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เชิญท่านรองอัครพร
ประเด็นต่อไปครับ เพื่อจะได้หารือให้เสร็จทั้ง ๔ ประเด็น

นายอัครพร จารุจินดา : กราบเรียนท่านประธานครับ ในประเด็นที่ ๒ เป็นเรื่องเกี่ยวกับ
ในส่วนของ ๖ ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง ซึ่งอยู่ในมาตรา ๔๙ กับมาตรา ๕๐ คู่กันนะครับ ถ้าในร่างที่เสนอใหม่
วันนี้ก็ในหน้าที่ ๒๐ คืออย่างนี้ครับว่า สิ่งที่แตกต่างกันค่อนข้างมากไปจากกฎหมายเลือกตั้งเดิม หรือกฎหมาย
เลือกตั้งทุก ๆ ฉบับที่เคยมีมา ก็คือการกำหนดวิธีการ กำหนดการควบคุมหาเสียง การกำหนดความผิด
และการกำหนดค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งนั้นจะเริ่มตั้งแต่มีพระราชกฤษฎีกาการเลือกตั้งเป็นต้นไป ซึ่งเหตุผล
ก็คือเพื่อให้มีเส้นที่จะนับได้ว่า ณ วันไหนเขาถึงจะผิด แล้วก็คนที่จะทำความผิดเขาก็ได้รู้ตัว แต่ในร่างใหม่
คราวนี้นั้นเราเปลี่ยนหลักการไปค่อนข้างมากกว่า

กรณีแรก ก็คือถ้าเป็นการเลือกตั้งเนื่องจากครบวาระหรือเลือกตั้งทั่วไปเนื่องจาก
ครบวาระนั้น ให้กำหนดเรื่องค่าใช้จ่ายการนับจำนวนค่าใช้จ่ายย้อนหลังไปเก้าสัปดาห์ ซึ่งผมไม่ค่อยแน่ใจว่า
รวมถึงการกระทำผิดความผิดด้วยหรือไม่ เพราะเขียนเฉพาะเรื่องค่าใช้จ่าย

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นวพร ๑๓/๑

อันที่ ๒ ที่จะสัมพันธ์กัน คือในมาตรา ๕๐ วรรคสุดท้าย ซึ่งให้ย่อนับเงินบริจาคแก่ชุมชน นั้นไปอีกหนึ่งปีด้วยซ้ำไป คือนอกจากเก้าสิบวันแล้ว ยังบวกด้วยอีกหนึ่งปีของกรณีจ่ายเงินชุมชน ผมเองไม่ค่อยมั่นใจนักว่าในทางปฏิบัติจะปฏิบัติกันได้อย่างไร เพราะว่าการกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายของผู้สมัครนั้นจะกำหนดทีหลัง หลังจากมีพระราชกฤษฎีกาเลือกตั้งแล้ว ถึงจะกำหนดว่าเท่านี้ เป็นไปได้ว่า ถ้าเกิดเขาใช้จ่ายบุคคลธรรมดาทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีการบริจาคอยู่เสมอ บริจาคให้ชุมชน ให้วัด ให้สมาคมไป โดยตลอดเวลานั้น ในช่วงเวลาที่เขายังไม่ได้คิดจะสมัครด้วยซ้ำไป พอเขาเริ่มคิดจะสมัคร เพราะว่าจะมีการเลือกตั้ง กฎหมายให้บังคับย่อนหลังกลับขึ้นไปหาที่เขาเคยบริจาคมาก่อนนั้น บางครั้งเขาอาจจะผิดกฎหมายทันทีที่มีการกำหนดวงเงินที่ค่าใช้จ่ายเลือกตั้ง เพราะเป็นไปได้ ถ้าเกิดว่ามีคนมาก ๆ ก็อาจจะจ่ายไปเป็นเวลาเยอะ สิ่งตรงนี้ผมเองไม่ค่อยมั่นใจนักว่าในทางปฏิบัติจะเป็นไปได้ขนาดไหน หรือจะมีผลกระทบเพียงใดนะครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร กรรมการการต่อความเห็นที่ท่านรองอัยพรเสนอในคณะอนุกรรมการได้พิจารณาเรื่องการกำหนดขอบเขตของการกำหนด ซึ่งขยับออกเป็นเก้าสิบวันก่อนหมดวาระ เหตุผลหลักก็คือว่าจริง ๆ แล้วที่เราคุยกันว่า การหาเสียง และการดำเนินการส่วนใหญ่ก็ทำล่วงหน้ากันทั้งนั้น พอวันประกาศกฤษฎีกาก็อยู่ในร่องในรอย เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราพยายามทำก็คือในมาตรา ๔๙ ก็คือการกำหนดไว้ เก้าสิบวัน จึงจะลัดตามกฎหมายเลือกตั้งท้องถิ่น ส่วนกฎหมายเลือกตั้งท้องถิ่นห้ามหกสิบวันก่อนหมดวาระนะครับ ก็เห็นว่า การห้ามแบบนี้ในกฎหมายท้องถิ่นก็ดูว่ามีประสิทธิภาพในแง่ของการควบคุมการดำเนินงาน เพราะว่ามันเป็นเรื่องของการใช้อำนาจต่าง ๆ ด้วย เพราะฉะนั้นในมาตรา ๔๙ เรื่องการกำหนดเก้าสิบวันก่อนหมดวาระในระบบปกติ ไม่ใช่เฉพาะเรื่องค่าใช้จ่าย แต่ว่ายไปถึงเรื่องของความผิดด้วย ซึ่งจะปรากฏอยู่ในมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๓ ข้อห้ามทั้งหมดก็ไปกำหนดเรื่องเก้าสิบวันไว้ด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็หารือครับว่า ถ้ากรรมการเห็นว่า จะทำได้ยากก็ลองพิจารณาแต่ว่าสิ่งที่อนุกรรมการเห็นก็คือว่า ถ้ารอวันประกาศกฤษฎีกาก่อนหน้านั้น ก็ทำกันเต็มที่ แต่ว่าถามว่าเก้าสิบวันเหมาะไหม ก็เป็นตัวเลขที่เราขยับจากเดิม เพราะว่าของเดิมในระบบท้องถิ่นเราใช้หกสิบวัน

ส่วนกรณีที่เพิ่มเติมในเรื่องของการห้ามใช้จ่ายในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่บริจาค ก็เป็นความเห็นที่เกิดขึ้นจากการประชุมกับ สนช. ด้วยนะครับ ที่ สนช. ที่ รอยัล คลิฟ ที่เสนอว่า เรื่องการบริจาคสาธารณะ คือถ้าจ่ายเงินไป แต่ว่าไม่ได้ลงสมัครก็ไม่ใช่ไร อยากบริจาคอะไรก็บริจาคไป แต่เมื่อไรก็ตามที่คุณตัดสินใจลงสมัคร เงินบริจาคในปีนั้นต้องเอามาคิดเป็นค่าใช้จ่าย อันนี้ก็เพื่อไม่ให้หวานไว้ก่อนล่วงหน้าครับ คือหลักการเป็นอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นใน ๒ ส่วนนี้ก็เป็นที่เราคิดว่า

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นวพร ๑๓/๒

จะพยายามเปลี่ยนแปลงในจากร่างเดิมของ ปี ๒๕๔๑ นะครับว่า อยากให้มีขอบเขตที่ขยายขึ้นในแง่ของ การตรวจสอบ แต่ว่าประเด็นเรื่องว่าค่าใช้จ่ายจะเกินหรือไม่ ผมคิดว่าจริง ๆ ในทางปฏิบัติก็อาจจะเป็นไปได้ แต่ว่าในทางปฏิบัติผมเชื่อว่าค่าใช้จ่ายพวกนี้คงไม่เกิน เพราะว่าส่วนใหญ่อำนาจก็สูงอยู่แล้ว ก็ลองหารือ ท่านกรรมการดู แต่ก็คือเหตุผลของคณะอนุกรรมการครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : เชิญครับ มีท่านผู้อื่นมีความเห็นอย่างไรบ้างครับ เชิญท่าน มานิจครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เรียนท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์วุฒิสรา ที่กำหนดเก้าสิบวัน ความจริงผมคิดว่าเก้าสิบวันยังน้อยเกินไป ควรจะยาวกว่านี้อีก เพราะทราบว่าการเลือกตั้งซึ่งจะมีขึ้นต่อไปนี้ ก็ได้มีการหาเสียงตั้งแต่งานพรรคไม้ประดับที่จังหวัดเชียงใหม่แล้ว โดยการขนคนไปเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ เพราะฉะนั้นถ้ายาวเกินกว่าเก้าสิบวันได้ก็ยิ่งดี แต่ว่าถ้าหาก เก่งกว่าจะยาวเกินไปก็เอาเก้าสิบวันครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ยังสงสัยว่าทำไมไม่เอาทั้ง ๒ กรณีเก้าสิบวันเท่ากัน มันจะได้เริ่ม Start เหมือนกันว่าเก้าสิบวันทุกคนรู้แล้วว่าบริจาคอะไรไม่ได้ เพราะมันจะกลายเป็นว่า บริจาคหรือจ่ายเงินให้กับบุคคลธรรมดาที่เก้าสิบวัน ถ้าจ่ายให้วัดต้องหนึ่งปี คือบางทีมันเหลื่อมล้ำกันครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สุริยรัตน์ ๑๔/๑

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : ผม วุฒิสาร ก็ไม่ขัดข้องนะครับ ถ้าว่าปีหนึ่งจะทำให้
นับยากแล้วก็จะรวบรวมยากแล้วก็เป็นปัญหา ถ้าจะเอาให้เป็นมาตรฐานเดียวกันเก้าสิบวัน ผมไม่ทราบ
นะครับอนุกรรมการท่านอื่นจะเป็นอย่างไร แต่ว่าเราก็ไม่ขัดข้องถ้าว่าจะให้เป็นบรรทัดฐานเดียว แต่ว่า
อันนี้ก็คือเรื่องเพิ่มเติมมาใหม่ในกฎหมายนี้ครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ถ้าไม่มีกรรมการท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็คงจะรับหลักการข
อันนี้แล้วคงจะไปชี้แจงกับ สนช. กันไปว่า อันนี้เป็นหลักการแนวที่ปรับใหม่จากสิ่งที่เคยเป็นมาเมื่อย้อนหลัง
ไปเก้าสิบวันนะครับ เพราะว่าครบวาระ คนที่จะลงสมัครนั้นก็อาจจะเตรียมตัวรู้ล่วงหน้าพอสมควรนะครับ
มันมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน เรื่องเกี่ยวกับความผิดในหมวดนี้ครับท่านอาจารย์ครับ ในมาตรา ๕๓ และ
มาตรา ๕๗ ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องในทางกฎหมายเทคนิคทางกฎหมายโดยตรง คงจะต้องอาศัยท่านกรรมการ
ที่เป็นผู้พิพากษาเยอะนะครับ ในมาตรา ๕๓ วรรคสุดท้าย อยู่หน้า ๒๒ วรรคสุดท้าย ซึ่งไปเพิ่มว่า กรณีที่มี
การฝ่าฝืนการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับการให้เงินต่าง ๆ นั้น ให้ถือว่าเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมาย
ฟอกเงินด้วย ดังนี้เพิ่มขึ้นมาจากเดิมที่ไม่มี กราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เพราะผมเองไม่ค่อยแน่ใจว่าได้
หารือกับสำนักงานฟอกเงินขนาดไหนหรือไม่ เพราะโดยหลักแล้วกฎหมายฟอกเงินนั้นคือกฎหมายซึ่งเอา
ความผิดจากคนที่กระทำความผิดและได้ประโยชน์จากการกระทำความผิดนั้น กฎหมายฟอกเงินก็จะตาม
ไปยึดทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเป็นหลัก อันนั้นคือหลักการสำคัญของกฎหมายฟอกเงิน
แต่เรื่องการกระทำความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง คือการที่ สส. คนนั้นไปให้เงินคนอื่น เขาไม่ได้ทรัพย์สิน
เกิดขึ้นมาจากการกระทำความผิดของเขา การที่เขากฎหมายให้เป็นความผิดตามกฎหมายฟอกเงิน
ผมไม่แน่ใจว่ากรรมการฟอกเงินนั้นจะสามารถไปดำเนินการอย่างไรได้ เพราะเขาไม่ได้ทรัพย์สินอะไรมา
เขาเป็นคนจ่ายทรัพย์สิน อันนี้ผมไม่แน่ใจต้องถามท่านรองปลัด คือการเอาเขามอบอกว่าเป็นความผิด
มูลฐาน อันนี้เลยไม่ชัดเจนว่าจะเป็นไปได้ในทางปฏิบัติขนาดไหน หรือจะมีข้อขัดข้องเกี่ยวกับตัวบท
กฎหมายหรือหลักการของกฎหมายเพียงไหนนะครับ

นายวิจิตร สุระกุล : ผมเรียนถามนิดหนึ่งครับว่า ที่เราทำนี้มีเรื่องการคัดค้านการเลือกตั้ง
ใหม่ครับ ว่าให้มีการคัดค้านการเลือกตั้งภายในกี่วัน มีแล้วนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านประธานครับ ผมขอเรียนถามต่อจากท่านรองอัชพรนะครับ
คือผมมาเปิดดูบทเฉพาะกาลนี้ เข้าใจอาจจะไม่ได้เขียนโทษของการฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ เอาไว้ใช่ไหมครับ
โดยไปคิดว่าเขียนเอาไว้ในวรรคท้ายของมาตรา ๕๓ แต่ผมมาเปิดดูไม่มีครับ ถ้าจะกำหนดเป็นโทษของ
มาตรา ๕๓ ทำหรือฝ่าฝืน มาตรา ๕๓ (๑) (๒) (๓) (๔) กำหนดเป็นโทษไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยเกณฑ์
น่าจะเหมาะสมกว่าที่เขียนไว้ในลักษณะที่เป็นมูลฐานความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินหรือเปล่า

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สุริยรัตน์ ๑๔/๒

รองศาสตราจารย์วุฒิสถา ดันไชย : อยู่ในมาตรา ๑๔๕ ครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : อยู่ในมาตรา ๑๔๕ หรือครับ ผมมองหาไม่เจอ โอ.เค. ครับ

มันอยู่ข้างหน้า ผมไปดูข้างหลัง ๆ มันน่าจะพอหรือยังที่ถ้าหากว่าเป็นแค่นี้

นายพิสิฐ ลีธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายพิสิฐ ลีธรรม ครับ
ประเด็นที่ท่านอัศวพรได้ยกขึ้นมาเนี่ย ผมเข้าใจว่าเป็นเรื่องของการที่เกิดไปจับได้ว่ามีการหัวเงินไปแจกหรือจะมี
การตกลงกันที่จะให้เงินหรือให้อะไรอื่นใดเป็นการซื้อเสียง ถ้าจับได้ตรงนั้นให้ถือเอากฎหมายฟอกเงินมาใช้
คือให้ยึด แต่ถ้าไม่มีกฎหมายฟอกเงิน ผมไม่แน่ใจว่าเราเอาอะไรไปยึด เอาอำนาจไหนไปยึดทรัพย์ส่วนนั้นไว้
เพื่อจะเป็นการลงโทษเขา นอกเหนือจากความผิดอื่นที่จะต้องตามมาอีก

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

จงถนอม ๑๕/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : มันชัดเจนใหม่ว่าจะเอาไปให้ ถ้ามันชัดเจน มันก็ไม่ทราบที่จะใช้ ในการกระทำความผิด มันก็รับได้ตามกฎหมายทั่วไป ที่จะใช้อะไรพวกนี้

นายอัชพร จารุจินดา : ท่านประธานครับ พอโยงไปใช้กฎหมายฟอกเงิน มันต้องไปเข้า กระบวนการทางกฎหมายฟอกเงิน ถ้าเป็นอย่างที่ท่านอาจารย์พิสิฐเสนอนั้น โดยปกติมันก็เป็นทรัพย์สิน ในเรื่องความผิดอยู่แล้ว หรือถ้าให้เกิดความมั่นใจอีกก็เขียนลงไปชัด ๆ ว่า พวกเงินทอง ทรัพย์สินอะไร พวกนี้ที่ได้จากการที่มีการกระทำความผิด ถ้าศาลตัดสินว่า มีการกระทำความผิดก็ให้ยึดเสีย ตามยึดมา ก็แค่นั้นเอง ต้องการแค่นั้นครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ผมขออนุญาตท่านประธาน เรื่องฟอกเงินใช่ไหมครับ คือเรื่อง การซื้อสิทธิขายเสียงนี่นะครับ ทางอนุกรรมการยกย่องได้มีการพูดถึงแต่ขั้นตอนยกย่องรัฐธรรมนุญแล้ว รู้สึกท่านอาจารย์จรัญก็เป็นคนที่อภิปรายที่ประชุมด้วยว่า การซื้อสิทธิขายเสียงเป็นเรื่องรุนแรง น่าจะให้ เป็น ความผิดมูลฐานของความผิดฐานฟอกเงิน ซึ่งความผิดฐานฟอกเงินมันจะมีกำหนดไว้อยู่ ตอนนั้นก็คือ ๙ มูลฐานแล้วใช่ไหมครับ ซึ่งมันจะไม่มีถึงเรื่องการซื้อสิทธิขายเสียง การกระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมาย เลือกลง ซึ่งเราเห็นว่ามันเป็นเรื่องร้ายแรงนะครับ เพราะคิดว่าถ้าเราบัญญัติให้เป็นความผิดมูลฐานในเรื่อง ฟอกเงินนี่นะครับ เรื่องการซื้อสิทธิขายเสียง มันก็จะเข้าไปสู่กระบวนการของเรื่องการฟอกเงิน ซึ่งเขา จะสามารถตรวจสอบเส้นทางเงินต่อไปอีกนะครับ เขาจะตรวจสอบเส้นทางเงินต่อไป มันไม่ใช่เฉพาะเรื่อง การยึดของกลางอะไรเท่านั้น ซึ่งอันนั้นเป็นเรื่องปลีกย่อยอีกมากนะครับ ที่นี้ในร่างที่เสนอนี้นะครับ จะอยู่ใน ร่างมาตรา ๕๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับการซื้อสิทธิขายเสียงจริง ๆ อยู่ใน (๑) (๒) นะครับ แต่อันนี้เขาเพิ่มมาใน (๓) (๔) ด้วยนะครับ ซึ่ง (๓) (๔) มันค่อนข้างจะเบาไปนิดหนึ่ง ที่จะตัดจะไปที่ (๓) (๔) แต่ก็ขอหลักการ ท่านประธานครับว่า ท่านจะเอาใหม่ ว่า การซื้อสิทธิขายเสียงในมาตรา ๕๓ (๑) (๒) ควรจะเป็นความผิดมูลฐาน ซึ่งจะโยนต่อไปในพระราชบัญญัติว่าด้วยการไปฟอกเงิน เรื่องการฟอกเงินนี่นะครับ ท่านจะเอาใหม่ ซึ่งเขา จะมีกระบวนการสามารถตรวจสอบบัญชีต่อไปได้นะครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : เรียนท่านประธานครับ ผม พิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ ผมก็จำได้ว่า ที่ประชุมของคณะกรรมการยกย่อง ชุติ ๒ เราก็คุยเรื่องนี้กันว่า จริง ๆ ถ้ามีการนำกฎหมายฟอกเงิน มาใช้ เราก็จะสามารถสาวไปถึงต้นตอ แล้วก็ทำให้ต้นตอตัวการที่แท้จริงสามารถที่จะเอามาลงโทษได้ แต่ถ้าลำพังเขียนอย่างตามที่เป็นอยู่ทุกวันนี้เราก็จะได้แต่บ้านปลาย ซึ่งก็จะไม่สามารถสาวถึงตัวการได้ ถ้าใช้อำนาจตามกฎหมายฟอกเงิน ปบง. เขามีเครื่องมือเครื่องมือที่จะติดตาม แล้วก็ตรวจสอบไปถึงสุดท้าย ได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าจะต้องทำได้ครับ

ประธาน : สำหรับเรื่องนี้ครับ ความเห็นของผม ผมคิดว่าถ้าใส่ไว้แบบนี้ มันจะ ป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงได้ อย่างน้อยก็ได้มากทีเดียว เพราะว่ามันไปถึงขั้นยึดทรัพย์สินเลย ที่นี้ผมมีปัญหา

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

จงถนอม ๑๕/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

อยากจะเรียนถามอยู่ตรงที่ว่า การประกาศผลเลือกตั้งของ กกต. นี่นะครับ ผมเชื่อว่าการเลือกตั้งที่จะมีขึ้น
ครั้งต่อไป มันจะต้องมีการฟ้องร้องกันมากมาย สร้างความอะไรต่าง ๆ ให้วุ่นวายเกิดขึ้นในเรื่องการกล่าวหา
ฟ้องร้องกัน ที่นี้กำหนดเอาไว้ว่า จะต้องเปิดสภาเมื่อไร ภายในระยะเวลาเท่าไร โดยมากที่ผ่าน ๆ มานี้
มันมีปัญหาอยู่ที่ผมเห็น ปัญหาที่ว่านี่ก็คือว่า ประกาศผลไปก่อน แล้วก็ไปสอยเอาทีหลัง อันนี้ผมขอเรียนว่า
เนื่องจากคราวนี้จะมี การฟ้องร้องกันมาก การประกาศไปก่อนเพื่อให้ทันกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ตาม
กฎหมายให้เปิดสภาได้ เลือกประธานสภา แล้วก็หาตัวนายกรัฐมนตรี ตั้งรัฐบาลกัน มันมีข้อน่าคิดว่าสิ่งที่
กำลังฟ้องร้องหรืออะไรต่าง ๆ คนเหล่านี้ได้รับแต่งตั้งถึงแม้เป็นประธานสภามาฟ้องร้อง _____

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

สุภาพกรณ์ ๑๖/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

กรณีที่เป็นฝ่ายบริหารจะถูกฟ้องร้อง กรณีอย่างนี้มันเกิดขึ้นให้เห็นในสภาผู้แทนราษฎรในสมัยที่ผ่านมา ๒ - ๓ ครั้ง นั่นก็อยากเรียนถามเหมือนกันว่าเราจะหาทางป้องกันหรือว่าแก้ไขในเรื่องนี้อย่างไร และคราวนี้จะหนักกว่าเก่าผมเชื่ออย่างนั้นนะครับ ถึงแม้ว่าคนเขาได้มานี้แต่อีกฝ่ายหนึ่งจะกล่าวหาอะไรต่าง ๆ ทำนองนี้ นี่ไปสอยทีหลังมันมีปัญหาตรงที่ว่าเขาเข้าไปมีอำนาจแล้ว ทำหน้าที่แล้ว การถอดถอนการอะไรต่าง ๆ เข้าสู่กระบวนการอีกอันหนึ่งเลย มันก็จะเป็นปัญหาติดพันกันไป ผมอยากเรียนถามในเรื่องนี้ครับ เราหาทางป้องกันแก้ไขอย่างไรบ้างครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตท่านประธานครับ เดี่ยวเอาเรื่องฟอกเงินให้จบก่อนนิดหนึ่งได้ไหมครับ ถ้าท่านเห็นว่าเรื่องการซื้อสิทธิขายเสียงนี้เป็นเรื่องที่มีความร้ายแรงนี่นะครับ การที่บัญญัติไว้ให้เป็นความผิดมูลฐานในเรื่องฟอกเงินนี้มันก็จะไปเป็นมาตรการอีกเรื่องหนึ่งในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงซึ่งเป็นหลักการที่เพิ่มขึ้นมา แต่เหตุที่ต้องมาบัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. นี้เนื่องจากว่าจะไปแก้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนี้มันต้องใช้เวลานานะครับ เราก็บัญญัติในที่นี้นะครับ เมื่อบัญญัติในที่นี้มันก็จะย้อนกลับไปในกฎหมายนั้นได้ ทีนี้ถ้าท่านจะเอาเนี่ยะครับ ผมคิดว่าเอาเฉพาะกรณีที่ฝ่าฝืน (๑) (๒) ก็น่าจะพอ เพราะว่า (๓) นี่เป็นเรื่องการโฆษณาหาเสียง จัดมหรสพ การรื่นเริงซึ่งมันก็ไม่ค่อยรุนแรงเท่าไรนะครับ กับ (๔) เรื่องเลี้ยง จัดเลี้ยง ก็คงไม่รุนแรงเท่าไร ที่มีความรุนแรงนี่คือ (๑) ให้ เสนอให้อะไรทั้งหลายแหล่ ซึ่งใช้เงินกันเป็นร้อยล้านพันล้านอะไรทั้งหลายแหล่พวกนี้ (๑) (๒) เนี่ยะครับเป็นความผิดฟอกเงิน แต่ (๓) (๔) นี้จะตัดออกไป ก็แล้วแต่ที่ประชุมหรืออย่างไรมันะครับ เอาเรื่องฟอกเงินก่อน เดี่ยวเรื่องประกาศนี้ ผมจะเรียนท่าน

ประธาน : เชิญท่านมานิจครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เรียนท่านประธานครับ คือโดยหลักการผมก็เห็นด้วยในกรณีที่จะถือว่าเรื่องนี้เป็นความผิดมูลฐานเกี่ยวกับการฟอกเงิน แต่ในเชิงเทคนิคของกฎหมายผมไม่แน่ใจว่ามันจะไปสอดคล้องกับ พรบ. ป้องกันการฟอกเงินได้หรือไม่ เพราะถ้าหากทางนั้นไม่เปิดช่องไว้ เช่นบอกว่าความผิดฐานนี้ ๆ หรือความผิดตามกฎหมายอื่นเขาไม่ได้เปิดช่องไว้ มันก็ไปสวมกันไม่ได้ ถ้าเมื่อเรายืนยันเราจะทำตามนี้เพราะเราเห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรจะต้องทำเพื่อไม่ให้มีการซื้อสิทธิขายเสียง และแม้ต้องทำอย่างอื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งตำแหน่งทางการเมือง ผมยังคิดว่าถ้าเมื่อเรายืนยันจะทำตามนี้ก็น่าจะทำบันทึกถึงสภานิติบัญญัติแห่งชาติด้วยว่าให้เขาไปแก้ทางนั้นด้วย ไม่เช่นนั้นแล้วมันจะไม่สอดคล้องกัน กรณีอย่างนี้เคยมีกรณีประมวลรัษฎากรกำหนดไว้อย่างหนึ่ง กระทรวงศึกษาธิการมาบอกว่าให้เขาไปลดภาษีกรณีที่มีคนช่วยเหลือการศึกษา แต่กระทรวงการคลังเขาไม่ยอมแก้ เพราะฉะนั้นมันก็ทำอะไรไม่ได้ ผลประโยชน์ที่จะได้กับคนที่บริจาคเงินเพื่อการศึกษา ก็ไม่ได้ผลประโยชน์อะไรเลย เพราะกฎหมายมันไม่สอดคล้องกันครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๑๖/๒

นายทอง ทองจันทรางศู : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ทองทอง จันทรางศู กรรมการสำหรับประเด็นเรื่องฟอกเงินนั้นคงต้องแยกกับความเห็นของเราซึ่งเห็นพ้องกันว่า เรื่องของการซื้อสิทธิขายเสียงเป็นเรื่องสำคัญและเป็นอันตรายต่อวิถีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แต่เมื่อย้อนกลับไปดูหลักในเรื่องกฎหมายฟอกเงินแล้ว หลักก็คงเป็นดังที่ท่านรองเลขาธิการอัคร ขอบประธานโทษ ที่ออกนาม ท่านกรรณายกหลักคิดเบื้องต้นขึ้นมาก่อนคือว่า เนื่องจากการกระทำผิดอย่างหนึ่งอย่างใด ผู้กระทำความผิดได้ทรัพย์สินมาจากการนั้น ได้มากได้น้อยไม่รู้ เช่น ขายยาเสพติด หรือไปทำทุจริต ไปละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ไปทำอะไรก็แล้วแต่ที่เป็นการผิดกฎหมายแล้วได้ทรัพย์สินมา ที่นี้ทรัพย์สินที่ได้มาเราไม่รู้ได้มาช้านานแค่ไหน ได้มากได้น้อยแค่ไหนก็ไม่ทราบ แต่ว่าทุกวันนี้พอเรามองเห็น รู้ ๆ คนนี้ไปโกงเขามาละ คนนี้ไปค้ายาเสพติดมา สมบัติมีเยอะเหลือเกิน แต่เราแยกแยะไม่ได้ว่าสมบัติที่ได้มามันได้มาก่อน ได้มาหลัง ได้มาจากที่ไหน ได้มาจากการกระทำความผิดหรือเปล่า หรือว่าแก่ได้มาจากไหน ก็ไม่รู้ เราจึงเอามาตรการในเรื่องกฎหมายฟอกเงินเข้าไปจับ ก็คือว่าเราเอาทั้งหมดก่อนก็แล้วกัน แต่เดี๋ยวคุณมาพิสูจน์ก็แล้วกันว่าอันไหนใช่ อันไหนไม่ใช่ แต่ประเด็นในเรื่องของทุจริตซื้อสิทธิขายเสียงเลือกตั้งรับ ถ้าเราพูดถึงคนที่ไม่ไปซื้อสิทธิ ดูถึงเรื่องคนไปซื้อสิทธิ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

วีรพร ๑๗/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สมมุติว่า เงินนั้นเขาทำมาหากินมาเป็นนักธุรกิจคนหนึ่งเกิดมาไม่เคยทำมาหากินอะไรที่ผิดกฎหมายเลย แต่อยากจะเล่นการเมือง แต่เริ่มต้นด้วยการสมัครรอบแรก แล้วแกก็ลงมือซื้อเสียง ตัวเงินที่แกไปซื้อ เงินที่ใส่ถุงใส่กระป๋องไปหรือไปแจกอะไรนั้น ถามว่ามันอยู่ในฐานะที่จะรับได้ตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่ ก็ตอบว่า รับได้ เพราะตามประมวลกฎหมายอาญา ทรัพย์สินที่จะรับได้นั้น ประการหนึ่งก็คือทรัพย์สินที่มีไว้เพื่อใช้หรือได้ใช้ในการกระทำความผิด ที่เตรียมไว้ก็เป็นเพื่อใช้ละ ที่ ๆ ซื้อไปแล้วที่ไปอยู่ที่คนที่แจกไปแล้วตรงนั้น ก็ได้ใช้ในการกระทำความผิด ตัวทรัพย์สินที่เตรียมไว้ก็ดี ทรัพย์สินที่ไปจ่ายแล้วก็ดี ทรัพย์สินส่วนนั้นรับได้ แต่สมบัติที่กองอยู่พะเรือเกวียนบ้านเขา ถ้าเอากฎหมายฟอกเงินไปจับแล้ว จะจับฐานอะไร เพราะตัวทรัพย์สินสมบัติตัวนั้นมันไม่มีการกระทำความผิด การได้มาตัวนั้นมันไม่ได้มีหลักฐานความผิดอะไรเลย ถ้าฟังตัวความผิดของเขาในเรื่องของการที่เขาไปซื้อสิทธิขายเสียงนั้น ติดคุกติดตะรางว่าไป เงินที่เตรียมไว้สำหรับไปซื้อสิทธิขายเสียงต้องจับต้องจับก็ว่าไป แต่สมบัติชิ้นอื่นส่วนอื่นที่ไม่ได้เกี่ยวข้อง ถามว่าเราจะเอากฎหมายฟอกเงินไปปรับ ความเหมาะสมสมควรเป็นอย่างไร แล้วได้สัดส่วนกันหรือไม่ครับผม

ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ : ท่านประธานครับ ผม ไชยยศ เหมะรัชตะ นะครับ ที่อาจารย์ธงทองได้เรียนให้ที่ประชุมได้ทราบเกี่ยวกับกฎหมายฟอกเงินนะครับ ในฐานะที่ผมเคยเป็นกรรมการ ปปง. ก็จะเรียนขยายความสักนิดหนึ่งว่า ข้อสงสัยอาจารย์ธงทองนั้นเป็นข้อสงสัยที่ถูกต้อง แต่ด้วยวัตถุประสงค์กฎหมายฟอกเงิน เราต้องการที่จะให้เขาเกรงกลัวด้วย ความผิดอาญากับการรับทรัพย์สินในทางแพ่งของกฎหมายฟอกเงิน เพื่อที่จะเอา ๒ มาตรการนี้มาบีบนายทุน ไม่ว่าจะค้ายาเสพติด ค้าหญิง ค้าเด็กอะไรต่าง ๆ นะครับ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราจะต้องสร้างความหวาดวิตกเป็นเหมือนอาวุธประการหนึ่งที่จะตัดกำลัง ทอนกำลัง ไม่ให้เขาเดินหน้าที่จะทำความผิดอื่น ๆ เพราะฉะนั้นถึงได้มีความพยายามตลอดมาเพิ่มจาก ๖ ฐาน ๗ ฐาน ๘ ฐาน เช่นก่อกองร้าย ทรัพย์สินทางปัญญาก็จะเป็นสเต็ปต่อไป การฮั้วการอะไรต่าง ๆ นะครับ บ้านเราพูดถึงเรื่องนี้มานานแล้วว่า พวกซื้อสิทธิมันคือตัวร้ายบ่อนทำลายสังคม โดยเฉพาะสังคมประชาธิปไตยที่มีการเมืองจากการเลือกตั้ง ตัวซื้อนี่ต้องจัดการให้มันยากลำบาก เมื่อซื้อแล้วเราจับได้ บีบโดยการเขียนความผิดอันนี้ให้เป็นความผิดมูลฐานตามที่ท่านอาจารย์มานิจได้พูดถึงเมื่อกี้นะครับ อันนี้ต้องได้รับความร่วมมือจาก สนช. หรือสภานิติบัญญัติในภายหลังหน้า ที่จะบรรจุความผิดมูลฐานในการซื้อสิทธิเข้าไปให้แจ่มชัด แล้วหลักการในการพิสูจน์เหมือนกฎหมาย ปปช. เมื่อท่านได้อะไรมาท่านต้องพิสูจน์ อะไรที่สุจริตท่านได้คืนไป อันไหนพิสูจน์ไม่ได้รับหมด เพราะมันรวมกันอยู่ในทรัพย์สินที่ท่านมี นี่ละครับจึงเป็นอาวุธสำคัญของกฎหมาย ปปง. เพื่อขจัดนายทุนซื้อสิทธิในทางการเมืองครับ

ประธาน : เชิญท่านเดชอุดมครับ

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ : ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ ผม เดชอุดม ไกรฤทธิ

กรรมการการครับ ขออนุญาตอภิปรายเสริมท่านอาจารย์ไชยยศนิดหนึ่งว่า มิติของกฎหมายการฟอกเงิน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

วีรพร ๑๗/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

มาจากมติขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งเรานำมติดังนั้นมาเขียนเป็นกฎหมาย ปปง. ของเรา อาจจะ
ไม่เหมือนกับของต่างประเทศนัก แต่ในหลักการนั้นเหมือนกันก็คือว่า ต้องการจะยุติการเดินทางของเงิน
ต้องหยุดเงินให้ได้ ถ้าหยุดไม่ได้หมายถึงว่า ความชั่วร้ายมันจะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นในสมมติฐานอันแรก
ก็คือว่า เงินมาจากที่ไหนไม่รู้ แต่ถ้าจะไปทำความชั่วร้ายแล้วต้องหยุดให้ได้ ถ้าเรายอมรับว่าสังคมเราขณะนี้
ความชั่วร้ายอยู่ที่นักการเมือง เอาเงินไปซื้อเสียง มันเป็นเริ่มต้นของสังคมที่เป็นโรคมะเร็งที่ผมชอบใช้คำนี้
คือ มะเร็งทางสังคมที่ว่าจิตใจชั่วร้าย ไม่ว่าจะ เป็นนักธุรกิจที่ดีมาตลอด แต่พอเริ่มซื้อเสียงนี้ชั่วแล้ว ต้องถือ
ว่าชั่ว เพราะเข้าไปนี้ก็ต้องไปกอบโกยแน่ เพราะลงทุน ไม่มีใครลงทุน นักการเมืองต้องเข้ามามือเปล่า
แล้วออกไปมือเปล่า

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ศิริพร ๑๘/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

เพราะฉะนั้นความผิดมูลฐานที่เราถืออยู่ ๔ ขณะนี้ ในบางประเทศมีเป็นร้อยนะ มาเลเซียมีเป็นร้อย เขาเติมความผิดมูลฐาน สหรัฐอเมริกามีมากกว่าเรานะครับ เพราะฉะนั้นการที่จะบังคับให้นักการเมืองหรือผู้ที่จะอุทิศตนเข้ามาสละเพื่อจะมาทำชื่อเสียงเป็นนักการเมืองที่ดีของประเทศต้องไปรังไล ผมมีความเห็นพ้องกับท่านอาจารย์ไชยยศ ท่านมานิจ ว่าความผิดมูลฐานตรงนี้ ความผิดตาม ปปง. หลักการมันคือหยุดเงินครับ เพราะฉะนั้นเงินจะมาจากทุจริตหรือทุจริตต้องสันนิษฐานไว้ก่อนครับ เมื่อคุณเอาเงินไปทำทุจริตต้องมาจากทุจริต ถ้าหากจะพิสูจน์เชิญมาพิสูจน์เลยว่า คุณได้มาอย่างไรว่ามันทุจริตแล้วคืนให้ แต่เมื่อเริ่มเจตนาว่ามันอาจจะเจตนาร้ายก็ได้ มันเป็น Malice แล้วนี่ เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณารับหลักการตรงนี้ว่านี่คือสิ่งที่เรากำลังหวง กำลังหวงสังคมของเราถูกต้องหรือเปล่า ถ้าสังคมของเราความด้อยทางการศึกษา ความยากจนกับความรวยมันยังห่างกันอยู่ อย่างที่เป็นข้อยูติที่มีการศึกษากันมาเยอะแยะว่า ความจนกับความรวยมันห่างกันเยอะนี้ ถ้ามันยังห่างกันเยอะนี้ คนที่รวยที่เขาเปรียบมันจะมีอีกเยอะมากกราบขอบพระคุณครับ

ประธาน : ตกลงข้อนี้สรุปนะครับ เชิญท่านประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในประเด็นแรกที่บอกว่า ถ้ามาเขียนในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งมันอาจจะไม่รับกับกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผมเข้าใจว่าในตัว พรบ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนี้คงจะมีบทบัญญัติรองรับอยู่แล้วว่า ถ้ามีกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นความผิดมูลฐาน มันก็สามารถไปใช้กฎหมายนั้นได้ ผมคิดว่าอย่างนั้น แต่อย่างไรก็ตาม ผ่ากลุณาการไปเช็คอีกที แต่ผมว่ามันมี เมื่อกฎหมายไหนเขียนนะครับ ถึงแม้จะไม่อยู่ในตัวกฎหมายแม่กฎหมายไหนเขียนมันก็เป็นกฎหมายหมด มันก็โยนกลับไปได้ ผมคิดไม่มีปัญหาอะไรนะครับ และถ้าจะส่งให้ สนช. แก่นี่ผมไม่รู้ว่าจะอีกกี่ปีจะได้แก่นะครับ เพราะว่าจะว่าจะยกย่องไปนี่นะครับจะใช้เวลาเท่าไร แต่ถ้าเราเขียนในนี้เมื่อกฎหมายนี้ประกาศใช้มีผลทันทีนะครับ

ที่นี้ต่อมาในส่วนที่ว่ากฎหมายฟอกเงินเป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องของทรัพย์สิน พิสูจน์การได้มาก่อนหลัง อันนั้นมันเป็นวิธีปฏิบัตินะครับ มันก็เป็นทำนองเดียวกับความผิดมูลฐาน ยกตัวอย่างง่าย ๆ เรื่องการทุจริตต่อหน้าที่อย่างนี้ เป็นข้าราชการทุจริตต่อหน้าที่ พอเขาดำเนินคดีปุ๊บมันเข้ากับความผิดมูลฐาน ปปง. เขาไปสืบต่อ ส่วนเงินส่วนไหนยึดได้ไม่ได้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องทางปฏิบัติ อย่างยกตัวอย่างว่า ถ้ามันจะเกิดขึ้นจริง อย่างเช่น คดีที่บุรีรัมย์นะครับ เขาที่ผ่านมวที่ศาลฎีกาตัดสินก็ได้ ยึดเงินได้ ๑๑ ล้าน พร้อมกับเอกสารพร้อมอย่างนี้ ซึ่งมันเข้าใจใหม่ครับ ว่าเข้าใจเรื่องข้อสิทธิขายเสียง ถ้าเป็นอย่างนี้ กกต. จับได้ ตำรวจจับได้ กกต. ทราบนี้ ถ้ามันเป็นความผิดมูลฐานมันเข้าตามนี้เลย พอเข้าตามนี้ปั๊บนี้ กกต. แจ้ง ปปง. เลยเข้าใจใหม่ครับ ว่าจับได้พร้อมเงินอย่างนี้มันเข้าความผิดมูลฐาน ปปง. เขาก็ไปสืบต่อเข้าใจใหม่ครับ เขาก็ไปใช้อำนาจเขาไปสืบต่อ เขาเรียกบัญชีธนาคารมา เขาอาจจะไปสืบต่อว่ายังมีที่โน่นที่นั่นอีก

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ศิริพร ๑๘/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สวนจะยึดได้ ไม่ได้แค่นั้นก็เป็นเรื่องทางปฏิบัติว่า ได้มาก่อนมาหลังนั้นมันทางปฏิบัติแล้ว ผมคิดว่าถ้าจะสู้กับเรื่องซื้อสิทธิขายเสียง ในเมื่อรัฐธรรมนูญเองเราก็กำหนดหลักการที่สำคัญในเรื่องนี้ไว้แล้ว กฎหมายลูกอันนี้ในเรื่องนี้ก็เป็นส่วนเสริมของการต่อสู้กับการซื้อสิทธิขายเสียง แต่ก็แล้วแต่ที่ประชุมนะครับ

ประธาน : ท่านพิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ ผมเห็นด้วยนะครับที่ควรจะต้องเอาเรื่องนี้ให้จริงจัง เพราะว่ามันมีประเด็นของการป้องปรามนะครับ ทำให้ขยาดหรือกลัว ไม่กล้าจะทำ เพราะว่าเงิน ๑ ล้านบาทสำหรับคนบางคนนั้นมันเหมือนกับเศษสตางค์ โยนทิ้งเมื่อไรก็โยนได้ ถ้าไปยึดเฉพาะเศษสตางค์ก็ไม่มีผลในการที่จะป้องปรามเขาเนครับ แต่ถ้าสามารถที่จะสาวไปถึงแหล่งเงินเขาเองได้นี่เขาก็จะกลัว แล้วก็ประเด็นเรื่องการซื้อสิทธิขายเสียงนี้ก็อาจจะแก้ได้ง่ายขึ้นนะครับ

ที่มันอีกประเด็นหนึ่งซึ่งผมเคยยกในที่ประชุมของอนุกรรมการ ชุดที่ ๒ มาแล้วก็คือความเป็นอิสระของ ปปง. ตราบใดที่ ปปง. ยังอยู่กับฝ่ายบริหาร ในเวลาที่มีการแข่งขันเลือกตั้งกันดูเด็ดผมก็ไม่มั่นใจเหมือนกันว่า ปปง. จะถูกใช้เป็นเครื่องมือเอาเปรียบผู้ต่อสู้หรือเป่ล่านะครับ หรือว่าเราจะมีหลักประกันอะไรที่จะให้ ปปง. ทำหน้าที่ตรงไปตรงมาในส่วนนี้

นายอัชพร จารุจินดา : คือคงต้องไปอยู่ที่กฎหมาย ปปง. เองนะครับ คือกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ในกฎหมาย ปปง. นั้นไม่ได้พูดถึงเมื่อไว้สำหรับกฎหมายอื่น ถ้าจะเพิ่มความผิดมูลฐานก็ต้องเพิ่มตรงนั้น เคยมีการเสนอกฎหมายคุ้มครองแล้วก็เขียนอยู่มาตราหนึ่งว่า ให้ความผิดฐานคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองนั้นเป็นความผิดมูลฐานการฟอกเงินด้วย ก็รู้สึกว่าจะถูกตัดออกจาก สนช. ว่าต้องไปแก้กฎหมายฟอกเงินเองดีกว่าเขียนกฎหมายอื่นเพื่อให้เป็นอันไหนไม่ได้ ความจริงแล้วในข้อกฎหมายนั้นมันก็ไม่มีข้อขัดข้องในการที่จะเขียนกฎหมายหนึ่งแล้วบอกให้กฎหมายนี้ความผิดตรงนี้เป็นกฎหมายฟอกเงิน ซึ่งมันก็จะเข้าไปอยู่ในกฎหมายนั้นได้โดยตรง

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

ณ ๑๗/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

แต่สิ่งที่ได้กราบเรียนก็แล้วแต่ที่ประชุมครับ ถ้าที่ประชุมเห็นว่าควรเขียนไว้เพื่อเป็นมาตรการป้องกัน ก็คงจะพยายาม เต็มที่จะหาทางเขียนนะครับ เพียงแต่กราบเรียนว่า โดยหลักของกฎหมายฟอกเงิน มันอาจจะไม่ได้ผลอย่างที่คุณคิด สิ่งที่ผมกราบเรียนเสนอคือ ถ้าจะต้องการอย่างนั้นก็ควรเขียนอยู่ในกฎหมายนี้ให้ชัดเจนเรื่องการยึดทรัพย์อะไรก็ตามไปในกฎหมายนี้ มันก็จะใช้ตรงไปเลย แต่ก็สุดแล้วแต่ ถ้าจะเอาไปใช้ของกฎหมายฟอกเงินก็จะเขียนตามที่ที่ประชุมเสนอครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านประธานครับ ผม อัครวิทย์ ครับ คือจะเขียนอย่างไรก็ตาม ที่พรรคสุดท้ายพูดถึงว่า กรณีฝ่าฝืน (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ดูแล้วกรณีฝ่าฝืนที่มันน่าจะร้ายแรงนะครับ จะยึดก็คือ (๑) และ (๒) แต่ (๓) และ (๔) นี่มันไม่น่าจะถึงขนาดอะไร คือ (๓) และ (๔) เรื่อง (๑) (๒) เป็นเรื่องให้เงินให้ทองพอ (๓) (๔) ทำการโฆษณาหาเสียงและการจัดให้มีหรรสพหรือการรื่นเริง (๔) ก็คือ เลี้ยง หรือรับจัดเลี้ยง ผมว่ามันเบาว่าเรื่องอื่น ๆ ถ้าจะเอา น่าจะเอาเฉพาะ (๑) กับ (๒)

นายประพันธ์ นัยโกวิท : (๑) กับ (๒) ถ้าจะเอาจะครับ

ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ : ท่านประธานครับ ผม ไชยยศ เหมะรัชตะ นะครับ ผมก็ขอเรียนยืนยันว่า สิ่งที่ท่านเดชอุดมได้พูดถึงมติใหม่ของกฎหมายฟอกเงิน แล้วก็ข้อที่รองอัครวิทย์ได้พูดในเรื่องของการที่จะเติมกฎหมายความผิดมูลฐานในเรื่องนี้นะครับ เนื่องจากเป็นเรื่องการรอนสิทธิเขา นี่นะครับ เพราะฉะนั้นมันเป็นเรื่องสำคัญที่จะเข้าฟอกเงินต้องเข้าสภานิติบัญญัติ แต่การที่เราจะมีการชี้แจงในกฎหมายฉบับนี้ของเรานี้มันก็เป็นการแสดงเจตจำนงไว้ คงไม่ผิดหรอกครับที่จะใส่เข้าไป แต่กระบวนการในการที่จะบรรจุเข้าไปสู่กฎหมายฟอกเงินต้องผ่านสภานิติบัญญัติ ซึ่งจะต้องใช้เวลาครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายวิจิตร สุระกุล : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดเดียวครับ คือที่ท่านกรรมการ ได้เรียนเสนอข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมขณะนี้ ผมว่าเรามุ่งไปที่ประเด็นการยึดทรัพย์ในเชิงกฎหมายอาญา อย่างผมเรียนย้ำแล้วที่ท่านอาจารย์ไชยยศพูด มันเป็นมติขอให้อัดนะครับ เหมือน คตส. ต้องอัดใหม่ครับ คือหยุดครับ ในความผิดฐานฟอกเงิน มันเริ่มตั้งแต่เตรียมนะครับ คิด เตรียม ตกลงใจ ลงมือ ถ้าเป็นอาญายึดลงมือแล้ว แต่เตรียมนะครับ เอาเงินสดเตรียมไว้แล้ว หยุดครับ เราจะหยุดเขาครับ เพราะความผิดฐานเตรียมมันมีไม่มาก แต่เราใช้เชิงแพ่งเท่านั้นเอง ถ้าเขาพิสูจน์ได้ว่า เงินสุจริตไม่ได้เอาไปใช้เตรียมไว้จริง แต่จะไปซื้อบ้าน ไม่ใช่เอาไปใช้เลือกตั้ง เชิญเอาคืนไป แต่ถ้าเตรียมไว้จะไปใช้เลือกตั้ง อันนี้เป็นทฤษฎีความน่าจะเป็นนะครับ ไม่ใช่ทฤษฎีพิสูจน์ Beyond doubt คือ พิสูจน์ที่ปราศจากข้อสงสัยตามกฎหมายอาญานะถึงจะไปยึดเขาได้ อันนี้มันการป้องกันนักการเมืองที่มีเจตนา ชั่วร้าย พอเตรียมบับก็ขออัดไว้ก่อน แต่ถ้าจะบอกว่า จะไปซื้อบ้านที่อังกฤษนั้นอีกเรื่องหนึ่งนะครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

ธันวาคม ๑๙/๒

วันศุกร์ที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๐

แต่ถ้าเตรียมว่าจะไปแจกหัวคะแนน ๒๐๐ บาทนี้ การลี้ภัยรัฐธรรมนูญนี้ขอยึดไว้ก่อนได้ไหม อย่างนี้ครับ
ความผิดอยู่ตรงนี้ครับ แล้วมันเป็นเรื่องทางมิติทางแพ่งไม่ใช่ทางอาญานะครับ แพ่งเชิงปกครองนะครับ
กราบขอบคุณครับท่านประธาน

ประธาน : ที่ท่านเดชอุดมบอกว่า มันมิติใหม่ เป็นมะเร็งร้ายทางการเมือง ความจริง
เดี๋ยวนี้มันใหม่สุดเลยคือ มันเป็นเอดส์แล้วนะครับ มันเร็วกว่านะครับ มะเร็งมันยังเกิดเฉพาะตัว แต่เอดส์นี้
มันติดต่อคนอื่นได้เลยนะครับ ไม่เชื่อถามท่านสุพจน์ดู เชิญครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติพันธ์ เชื้อบุญชัย : จะให้ตามอย่างไรครับ ให้ถามท่านสุพจน์
อย่างไรนะครับ

ประธาน : ว่ารักษาอย่างไรถึงหายครับ ตกลงเรื่องนี้นะครับ ผมคิดว่าผมฟังดูแล้ว
ส่วนใหญ่ก็อยากจะขอให้บรรจุไว้ก่อนนะครับ แล้วก็วิธีเขียนอย่างไรฝากท่านอัครพรไปดูก็แล้วกัน
ที่นี้อีกประเด็นหนึ่งท่านประพันธ์ครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เรื่องการประกาศผลนะครับ คือในร่างฉบับนี้ที่เสนอนี้นะครับ
เมื่อมีการเลือกตั้งแล้วนี่ก็จะกำหนดว่า ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งนี้ประกาศผลการเลือกตั้งให้แล้วเสร็จ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งนะครับ ทำนองเดียวกับประกาศคณะปฏิรูป ฉบับที่ ๓๒ ในการเลือกตั้ง
ท้องถิ่นนะครับ สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นนะครับ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นมายาวนานที่
ประกาศผลล่าช้า

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

วិถนา ๒๐/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ในท้องถิ่นบางแห่งเลือกกันมาปีหนึ่งนี่นะครับ ยังไม่มีนายกเทศมนตรี ยังไม่มีสภาเลย เงินก็กองอยู่มากมาย ก็ใช้เงินไม่ได้ ประกาศคณะปฏิรูป ฉบับที่ ๓๒ ก็แก้ปัญหาในเรื่องนั้นนะครับว่า ให้ประกาศภายใน สามสิบวัน แล้วเรื่องร้องเรียนนี่นะครับ ถ้าตรวจสอบมีหลักฐานก็สามารถที่จะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง หรือว่า สั่งเลือกตั้งใหม่ได้ภายในหนึ่งปี ในหลักการนี้ก็เอามาใช้ทำนองเดียวกับในการเลือกตั้ง สส. สว. ในคราวนี้ เพราะว่าในที่ประชุมของคณะกรรมการก็ได้มีการพูดกันมากกว่า การที่สภาเปิดไม่ได้มันเป็นความเสียหายแก่ประเทศชาติมากกว่า เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญจะต้องเปิดสภาภายในสามสิบวัน เพื่อว่าให้มีการแต่งตั้ง ประธานรัฐสภา เพื่อแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีต่อไป การที่ไม่สามารถเปิดสภาได้ ทำให้ไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาล ได้ ประเทศหยุดชะงักนี้เป็นความเสียหายมากกว่า ก็เลยคิดว่าน่าจะจะต้องให้สภาเปิดได้เป็นหลัก ฉะนั้น ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงได้แก้ไขส่วนหนึ่งแล้วนะครับ คือว่าถ้ามีจำนวนสมาชิกมา ๙๕ เปอร์เซ็นต์ นี่นะครับ ก็สามารถเปิดสภาได้นะครับ ในส่วนนี้ก็มาบัญญัติเอาไว้อีกที่หนึ่งว่าก็ต้องประกาศภายใน สามสิบวัน เพื่อจะให้จำนวน สส. สว. เพื่อไปเปิดสภาได้ แล้วเกิดเรื่องร้องเรียนต่าง ๆ มีข้อมูลก็มาสอย ภายหลังภายในหนึ่งปี ที่นี้ปัญหาต่าง ๆ ในสภา อย่างเช่นว่า ตั้งนายกรัฐมนตรีไปแล้ว ตั้งประธานสภา ผู้แทนราษฎรไปแล้วมาถูกสอยทีหลังเขาจะมีปัญหานี้ ผมคิดว่าถ้านักการเมืองเขารู้ขั้นตอน รู้กติกาชัดเจนนี้อาจจะบอกได้ว่าคนนี้เสี่ยงอะไรอย่างนี้ เขาก็จะแก้ปัญหาของเขาเอง นักการเมืองนี่ผมว่ากลไกทางการเมือง เขาแก้ของตัวเอง หรือว่าจำนวนคนที่ยังอยู่ในระหว่างพิจารณาใบเหลือง ใบแดง อยู่สมมุติว่าสัก ๑๐ คน ในส่วนของเขานี้เขาคงจะต้องพยายามหาทางกันเอาไว้ ต้องหาคนเพิ่มอะไรอย่างนี้ ผมว่ากลไกเขาคง แก้ได้เอง แต่เรื่องที่ท่านประธานถามก็เป็นเรื่องที่สำคัญว่าท่านจะเอาอย่างไรกัน เพราะว่ามันก็มีข้อดีข้อด้อย ทั้งคู่ นะครับ คือก็มีคนพูดบอกว่า เอ๊ะ ทำไมคนที่ชื่อเสียงมาอะไรมานี่ประกาศผลไปก่อนทำไม น่าจะสอบให้เสร็จ ให้คนที่เป็นเหยียบบันไดสภานินอ้อนนี่น่า Clean แต่ว่ามันก็มีปัญหาอย่างที่ว่านี้ครับ ว่ามันจะเปิดสภา ไม่ได้มันจะเสียหายมากกว่า แล้วจากสถิติข้อมูลที่ผ่านมา ในการเลือกตั้งท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น คดีที่ ร้องเรียน ๑๐๐ เรื่องนี่นะครับ กกต. ตรวจสอบแล้วนี้มีมูลที่จะสั่งใบแดง ใบเหลือง มีน้อยครับ มีประมาณสัก ๒ เปอร์เซ็นต์ อะไรอย่างนี้ ซึ่งเราจะมาเอาคนอีก ๙๘ เปอร์เซ็นต์ มาให้เขาติดอยู่อย่างนี้มันจะทำให้เสียหาย กับการบริหารมากกว่าหรือเปล่า แต่ก็อยู่ที่ ๆ ประชุมนะครับ ในหลักการท่านจะเอาอย่างไรนะครับ

ประธาน : คือที่ผมยกเรื่องนี้ขึ้นมา ก็เป็นเพียงแต่กังวลเท่านั้นเอง แต่ว่าในหลักการ ถ้าหากว่ามันมีเหตุผลในเรื่องของความจำเป็น เพื่อรักษาไม่ให้นำมันเกิดความเสียหาย คือจะต้องมีรัฐบาล มีอะไรต่าง ๆ ต่อไป มันก็มีเหตุผลพอ นะครับ แต่ว่าเพียงแต่ว่าอยากจะรู้ว่า ที่ผ่าน ๆ มาต่าง ๆ แล้วไปสอย กันทีหลังจนกระทั่งแกเข้าไปเป็นรัฐมนตรี ไปเป็นอะไรต่าง ๆ เรียบร้อยแล้วมันจะมีช่องทางอะไรใหม่ที่จะ ป้องกันไม่ให้เกิดกรณีอย่างนี้อีก แต่ผมฟังจากท่านประพันธ์แล้ว ไม่ใช่ผมจะเป็นคนดีนะครับ ผมฟังแล้ว

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนุญ

วិณนา ๒๐/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

มีเหตุมีผลครับ คือถ้าเกิดความเสียหายมากต่อส่วนรวม เราก็ไม่แน่ใจว่าจะต้องไปกังวลอะไรในเรื่องนี้นะครับ
เรื่องอื่น ๆ ท่านสนั่นครับ

นายสนั่น อินทรประเสริฐ : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่จริงผมก็ไม่อยากจะมีความเห็น
แตกต่างไปจากท่านประพันธ์เท่าไรนะครับ แต่ว่าจากประสบการณ์ที่ได้อยู่ใกล้ชิดนักการเมือง แล้วก็มีเรื่อง
ไบเหลียง ไบแดง นี่นะครับ ก็ปรากฏว่าเขาทำผิดจริง ๆ ซื่อเสียงจริง ๆ เป็นกระบวนการใครก็รู้ ในจังหวัดนี้
เขาก็เชียร์กันว่า คนบอกว่าไปรอดแน่ อีกคนบอกว่าไม่รอด เพราะเขามีพวกดี ถ้าสองเข้ามาอยู่ในสภาแล้วก็
มาสร้างพรรคสร้างพวกแล้วก็สร้างหนทางที่จะปกป้องตัวเอง

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

ประกาศลักษณะที่ ๒๑/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

และเขาบอกเสียไป ๕๐ ล้านดีกว่าไปเลือกตั้งใหม่ เสีย ๕๐ ล้านแล้วเคลียร์เลย กับเลือกตั้งใหม่ ๕๐ ล้าน อาจจะไม่พอ อาจจะไม่ได้ด้วย เขาคิดอย่างนี้ครับ อันนี้เพียงแต่เป็นข้อมูลที่ควรระมัดระวังว่าเราจะหาทาง แก้ไขอย่างไร เรื่องนี้มันมีจริง ทำให้เราต้องเป็นห่วงว่าให้ออกาสคนไม่ดีเข้ามาแล้ว เขาก็สร้างความไม่ดี เรื่อยไปนะครับ เมื่อเขาเข้ามาจากที่ไม่ดี เสียเงินแล้วเมื่อเข้ามาแล้วเขาต้องเอาเงินนี้ไปเคลียร์ปัญหาเขา แล้วก็ทำสำเร็จด้วยครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น ผมเห็นด้วยกับที่ท่านประพันธ์ได้ชี้แจงนะครับว่า เรามีความจำเป็นต้องทำตามรัฐธรรมนูญ เมื่อเลือกตั้งแล้วก็ต้องประกาศผล แต่ผมคิดว่าคราวนี้เรากำหนดให้นับคะแนน ณ ที่เลือกตั้ง มันจะทำให้การนับคะแนนเสร็จสิ้นโดยเร็วขึ้น ถ้าจะมีการร้องอะไรก็คงจะร้องชงวนั้น ถ้าหากว่า กกต. สามารถที่จะตรวจสอบได้ภายใน ก่อนประกาศผลคือไม่เกินสามสัปดาห์ ชอบที่จะต้องรีบทำ แต่ถ้ามันไม่ทันจริง ๆ ล่วงเลยเวลาไป ต้องมีการเปิดประชุมสภา ก็ไปสอยทีหลัง ก็จำเป็นต้องทำ ซึ่งว่าถ้าสอยทีหลังถ้าเป็นความผิดของเขา คุณสมบัติไม่ถูกต้องหรืออะไรก็แล้วแต่ที่เป็นความผิด เขาก็ต้องรับผิดชอบใช้กรรมอยู่ดีครับ ต้องใช้เงิน ใช้ทอง ต้องอะไร อีกหลายอย่าง เสียสิทธิอะไรหลายอย่างเพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราคงต้องไปตามขั้นตอนที่ได้มีการกำหนดไว้ ทั้งในกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายเลือกตั้งที่เรากำลังร่างอยู่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ คือที่บอกว่า ประกาศผลไปแล้วคนที่ไม่เป็น สส. หรือ สว. ก็จะไปสร้างอิทธิพลแล้วมาวิ่งเต้นอะไรทั้งหลาย อันนี้มันเป็นเรื่องของทางปฏิบัติ คือมันไม่ใช่ในหลักของในการพิจารณาเรื่องการออกกฎหมาย ซึ่งอันนั้นเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งมันจะต้องแก้ไขปัญหาว่าไม่ให้เกิดขึ้น แต่ในหลักการจุดนั้นจะเป็นข้อยกเว้นของหลักที่ถูกต้องในการบัญญัติมันน่าจะไม่ใช่ แล้วก็จริง ๆ แล้วว่าไปแล้ว คือผมเองผมไม่ได้มีความมุงร้ายกับนักการเมืองนะครับ ไม่ได้เคยคิดว่านักการเมืองจะไม่ดีทั้งหมด ไม่ใช่ คือผมยังมีความรู้สึกด้วยซ้ำว่านักการเมืองเขาเข้ามา เขาก็เสียสละ แล้วก็การที่เขาได้คะแนนที่ ๑ ประชาชนเลือก อย่างน้อยที่สุดประชาชนตัดสินใจแล้ว แต่เมื่อมีคนร้อง กกต. ก็ต้องไปตรวจสอบ ซึ่งคนที่ร้องมันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องจริงทั้งหมด เราก็ต้องยอมรับนะครับ เราจะไปบอกว่า เอ๊ะอะไรพอร้องแล้วก็มัวหมอง มันก็คงไม่ใช่ ที่ผ่านมามันก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ประเภท ๙๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ข้อมูลมันไม่พอ ไม่มี ฉะนั้นถ้าเราไปเอาจุดข้อยกเว้นมาคิด มันจะทำให้ปัญหาในทางปฏิบัติมันซับซ้อนขึ้น หรือเปล่า อย่างสภาท้องถิ่นถ้าไม่แก้ประกาศ ๓๒ นี้ เงินงบประมาณเกือบแสนล้านไม่ได้ใช้ นะครับ กทม. แห่งเดียว มีผู้ว่า เลือกสมาชิก สก. ไปแล้วตั้งแต่เดือนกรกฎาคมประกาศผลไม่ได้ นอกจากชุดเก่า ถ้าไม่แก้ประกาศ ๓๒ นะ ป่านนี้ก็ยังไม่มีการ เพราะบางคนถูกร้องเรื่องคุณสมบัติ ต้องตรวจสอบไปถึงต่างประเทศ บัดนี้ยังไม่แจ้งมา มันก็ประกาศไม่ได้ พอขาดไปคนหนึ่งเปิดสภาไม่ได้ เงิน กทม. มีอยู่ ๕๕,๐๐๐ ล้าน ใช้ไม่ได้ จะทำรถไฟฟ้าก็ทำไม่ได้ อันไหนมันคุ้มกว่า เราต้องคิดอย่างนั้นนะครับ เราก็ต้องคิดในภาพรวม

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ประกาศลักษณะที่ ๒๑/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ก็แล้วแต่ที่ประชุมจะครับ

ประธาน : เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ผมขออนุญาตเรียน
ที่ประชุมว่าอยากให้ที่ประชุมเห็นชอบอย่างที่ท่านอนุกรรมการท่านประธานครับ คือการรับรองไปเร็ว
อย่างที่ผมกราบเรียน ๒ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรก การร้องเรียนมันมีทั้งข้อเท็จจริง แล้วก็ร้องเรียนด้วยความกดดันแกล้ง
เพราะฉะนั้นเมื่อถึงกำหนดเวลามันก็ควรจะต้องประกาศไป แต่กระบวนการสืบสวนมันยังดำเนินการ
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าหลักนี้ก็หลักการที่ทำให้เกิดการปฏิบัติหน้าที่กันไปได้นะครับ

กับประการที่ ๒ ที่กล่าวการแทรกแซง ผมคิดว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๙ เขาเขียนไว้
ชัดเจนนะครับว่า หากได้รับข้อร้องเรียน แล้วก็เมื่อมีเรื่องส่งไป ในขั้นของการพิจารณาของการจะเพิกถอน
สิทธิก็ต้องยุติบทบาทหน้าที่ ก็มีความชัดเจนพอสมควร เพราะฉะนั้นผมคิดว่าก็มีความรัดกุมแล้ว ก็อยาก
ขอความกรุณาว่าถ้าผ่านตรงนี้ได้ก็ขอความกรุณาครับ

คณะกรรมการการยก่างรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๒๒/๑

นายอัคร จารุจินดา : เรียนท่านประธานก็คงหลักการลักษณะนั้นนะครับ ขออนุญาต
ความจริงมันเกี่ยวเนื่องกันในประเด็นที่ ๓ นะครับ ผมเข้าใจว่าประเด็นที่ ๓ เรื่องคัดค้าน ผมเองอาจจะเป็น
การเรียนถามเพื่อความมั่นใจแค่นั้นเองนะครับ คือในร่างที่นำเสนอได้นำเรื่องการคัดค้านการเลือกตั้งกับ
เรื่องอำนาจของ กกต. มาผสมกัน อย่างไรก็ตามขอเรียนว่าในรัฐธรรมนูญนั้นความจริง ๒ เรื่องนี้แยกจากกัน
นะครับ ๒ เรื่องแยกจากกันคือ กกต. นั้นอำนาจในการสืบสวนสอบสวนการกระทำความผิดนั้นก็มีอำนาจ
เฉพาะ มีอำนาจสั่งเลือกตั้งใหม่ มีอำนาจเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งได้ด้วยตัวเอง กับเรื่องการคัดค้านการ
เลือกตั้ง คือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลการเลือกตั้งนั้นและเห็นว่าผลการเลือกตั้งไม่ถูกต้องก็เสนอข้อมูลมาให้
กรรมการชี้ขาดเป็นรายคน เพราะฉะนั้นในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมาจึงได้เขียนเรื่องนี้
เป็น ๒ เรื่องแยกจากกันว่าอำนาจ กกต. ตรงก็ดำเนินการไปได้อย่างไร มีอำนาจค่อนข้างพิเศษเยอะ กรณี
ที่มีการคัดค้านเข้ามาคือผู้มีส่วนได้เสียกับการเลือกตั้ง การคัดค้านผลก็มีหลักเกณฑ์การวินิจฉัยก็ว่ากันไป
ยังเข้าใจว่าแนวทางตามกฎหมายปัจจุบันนี้น่าจะเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญอยู่ แล้วก็
ที่ผ่านมาไม่น่าจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ ที่นี้พอมาขยำรวมกันแล้วนี้โดยเฉพาะคือใน มาตรา ๑๐๓ ขึ้นต้น
เรื่องการคัดค้านการเลือกตั้งเสียก่อน ผลจะกลายเป็นว่าการใช้อำนาจของ กกต. นั้นจะกลายเป็นว่า
ต้องไปรอ มีผู้คัดค้านเข้ามา กกต. ถึงจะเริ่มสืบสวน ซึ่งความจริงดูในเนื้อหาแล้วก็เข้าใจว่าไม่ประสงค์
จะเช่นนั้น เพราะว่า กกต. ก็ยังคงมีอำนาจอยู่ ผมเลยไม่แน่ใจว่า สิ่งที่มาเปลี่ยนวิธีเขียนใหม่นี้มีเจตนา
อย่างไร แล้วก็จะทำให้ผลมันทำให้การใช้อำนาจตรวจสอบที่เดิมเคยมีอย่างค่อนข้างดีแล้วนั้นมันลดลง
เลยกราบเรียนว่าถ้าอันนี้ถ้าหลักการแล้วเป็นไปตามแนวทางเดิม ผมเข้าใจว่าน่าจะใช้วิธีเขียนแบบของ
กฎหมายปัจจุบันซึ่งจะทำให้ผ่าน สนช. ได้ง่ายแล้วก็ทำความเข้าใจได้ง่ายว่าอันนี้ยังมีอำนาจตรวจสอบ
เหมือนเดิมจะดีกว่าครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ : ขออนุญาตครับท่านประธานครับ ท่านรองอัคร ผมไม่แน่ใจว่า
คือเดิมไม่มีแต่ว่าเป็นข้อเสนอของคณะกรรมการตรวจร่างกฎหมายซึ่งเสนอเอาไว้ แต่ไม่ได้เสนอให้
สร้างหมวดการคัดค้านการเลือกตั้งขึ้นมา โดยพูดว่ามาตรา ๑๑๒ เดิม ซึ่งปัจจุบัน มันตั้งแต่มาตรา ๑๑๖
มาตรา ๑๑๒ ถึงมาตรา ๑๑๖ เดิมนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการคัดค้านการรับเลือกตั้ง ก็เสนอว่าควรกำหนด
เป็นหมวดการคัดค้านการเลือกตั้งขึ้นเป็นหมวดใหม่กำหนดให้อยู่หลังจากเรื่องเหล่านี้ะครับ มาตรา ๑๑๒
ถึงมาตรา ๑๑๖ ปัจจุบันจะเป็นตั้งแต่มาตรา ๑๑๖ แต่ไปจบที่ไหนผมไม่รู้ครับ เสนอว่าอันนี้ควรจะยก
เป็นหมวดการคัดค้านครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร
ที่คณะกรรมการการได้พยายามปรับเรื่องนี้ ผมคิดว่ามันเกิดจากความเปลี่ยนแปลงในรัฐธรรมนูญในเรื่อง
ของอำนาจของการเพิกถอนสิทธิและสั่งเลือกตั้งใหม่ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในเส้นแบ่งเรื่องระยะเวลาะครับ

คณะกรรมการการยก่างรัฐธรรมนูญ

ยาริรัตน์ ๒๒/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

เพราะฉะนั้นของเดิมนี้ก็มี ๒ คำ คือ ร้องเรียนกับคัดค้าน คัดค้านนี้คือคัดค้านหลังวันประกาศ แต่ร้องเรียนนี้ก็คือร้องไปได้ แต่ถ้าถามว่าการเปลี่ยน จริง ๆ หลักนี้ก็คือว่าใช้หลักการอันเดิมครับ เพียงแต่ใช้คำว่า ร้องเรียน กับ คัดค้าน เป็นคำเดียวกันเสีย กระบวนการ วิธีการก็เหมือนเดิมแต่แยกอำนาจของ กกต. ในการเพิกสิทธิแล้วก็การเลือกตั้งใหม่ อยู่ ณ วันประกาศผลเลือกตั้งนะครับ หลังจากนั้นแล้วเป็นอำนาจของศาล เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงก็เปลี่ยนแปลงเรื่องอำนาจ ส่วนเรื่องของระยะเวลาที่จะมีสิทธิคัดค้านหรือร้องเรียนนั้นไม่ได้เปลี่ยนแปลง ผู้มีสิทธิในการร้องเรียนหรือคัดค้านก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงนะครับ ผมคิดว่ากฎหมายเลือกตั้ง สส. นี้ต่างจากเลือกตั้งท้องถิ่น เลือกตั้งท้องถิ่นนี้การคัดค้านนี้คัดค้านได้เฉพาะผู้มีส่วนได้เสียคือผู้สมัคร แต่กรณีกฎหมายเลือกตั้ง สส. นี้ ให้คัดค้านได้แม้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งก็คัดค้านได้นะครับ เพราะฉะนั้นในหลักของกระบวนการของผู้มีสิทธิและเวลานี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลง เพียงแต่เปลี่ยนแปลงในแง่ของขั้นตอนระยะเวลาที่ใช้ค่านะครับ กับประการสุดท้ายนี้ได้หารือกับทาง กกต. ซึ่งได้หารือกับฝ่ายสืบสวนสอบสวนก็เห็นว่าวิธีการแบบนี้อาจจะทำให้ไปสู่การปฏิบัติได้ชัดเจนกว่าในเรื่องระยะเวลาเพื่อให้เห็นชัดเจนว่าขอบเขตระยะเวลานี้ทั้งหมดนี้คงเหมือนเดิมครับ แม้แต่ กกต. เองในมาตรา ๑๐๓ แม้ว่าจะเรื่องคัดค้านแล้วนี่นะครับ แต่ว่าจริง ๆ ในวรรคสองนี้ กกต. ก็หยิบได้ครับ หยิบเองก็ได้ครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

น้ำพร ๒๓/๑

เพราะฉะนั้นจริง ๆ ก็คงเป็นความหมายที่เราติดถ้อยคำเดิม เรื่องคำว่า ร้องเรียน กับ คัดค้าน ซึ่งพยายาม
แปงความหมายที่แตกต่างกัน แต่ว่าโดยข้อเท็จจริงก็คือ เมื่อวานนี้เราก็ Debate กันเรื่องนี้ครับ แล้วเรา
ก็พูดว่าคัดค้านนี้มันฝ่ายที่บอกว่าร้องเรียนกับคัดค้านต่างกัน ก็คือคัดค้านต้องคัดค้านผล ร้องเรียนคือ
ร้องเรียนกระบวนการ ฝ่ายที่บอกว่าคัดค้านนี้มันพูดได้ทั้งสองอย่าง ก็คือคัดค้านกระบวนการนี้ก็ได้
แม้ว่ายังไม่ได้ผลเพราะฉะนั้นจริง ๆ มันอยู่ที่นิยามและความคุ้นเคยกับคำ แต่ว่าถ้าถามว่าในสาระสำคัญของ
ของวิถีปฏิบัติและสิทธิของผู้ที่มีสิทธิจะร้องคัดค้าน ไม่ได้แตกต่างจากเดิมนะครับ ก็เรียนหาหรือครับว่า แต่ว่า
เรื่องนี้ถ้าเป็นไปตามนี้ ก็หมายความว่า กกต. ต้องไปปรับระเบียบปฏิบัติในเรื่องของแนวทางการสอบสวน
ซึ่งเมื่อวานก็ได้หารือกับฝ่ายปฏิบัติ คือผู้ที่ทำหน้าที่ด้านสอบสวน ท่านก็บอกว่าท่านสามารถแก้ไขได้ทัน
ในระเบียบนี้ ซึ่งท่านประพันธ์ก็ได้สอบถามนะครับ ก็เป็นสิ่งที่คณะกรรมการยกขึ้นมา ซึ่งก็คิดว่า
มีความเปลี่ยนแปลงไป แต่ว่าก็แล้วแต่คณะกรรมการนะครับว่า ถ้ากรรมการอยากจะให้คงกลับไป
แบบเดิมก็สามารถอภิปรายกันได้ครับ แต่ว่าสิ่งที่คณะกรรมการเสนอกับบนเหตุผลอันนี้ครับ

นายอัคร จารุจินดา : สิ่งที่แตกต่างกันคือคัดค้านมันจำเป็นต้องมีตัวคัดค้านแน่นอน
ระบุเหตุหรือการที่เกิดขึ้นในการคัดค้าน เพื่อให้ กกต. วินิจฉัย แต่ถ้ามีการร้องเรียนก็คือ แม้กระทั่ง
ไม่ลงชื่อ เพียงแต่ระบุว่ามีส่วนอย่างไร กกต. ก็ต้องดำเนินการนะครับ ผมเข้าใจว่าถ้าเขียนในรูปแบบ
ของกฎหมายเดิมนั้น ซึ่งก็ดูในเนื้อหาสาระแล้วก็เป็นลักษณะเดียวกัน แต่จะทำให้เข้าใจภาพของกฎหมาย
ที่ชัดเจนขึ้น แล้วค่อนข้างจะแข็งแรงกับ สนช. ได้ง่าย โดยกระบวนการก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอย่างที่ กกต. นั้น
ต้องการ น่าจะเป็นการเขียนในรูปแบบของกฎหมายที่เป็นแต่ละเรื่องแยกจากกันที่ชัดเจนเข้าใจกว่านะครับ
จะขออนุญาตอย่างนั้นนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือขออนุญาตท่านประธาน คือที่ท่านรองอัครอภิปรายนี้
ก็มีเหตุผลนะครับ คือถ้าอ่านในมาตรา ๑๐๓ วรรคแรก มันเหมือนกับว่าจะต้องมีคนร้องคัดค้าน ต้องมี
ผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือพรรคการเมืองมาร้องถึงจะดำเนินการ แต่อย่างไรก็ตามในวรรคสองนี่นะครับฝาก
ท่านรองอัครพิจารณาด้วยแล้วกันว่า ประโยชน์ที่ว่าหรือปรากฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการเลือกตั้ง
ในเขตเลือกตั้งใดมิได้เป็นไปโดยสุจริตเที่ยงธรรมให้คณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการสอบสวน
อันนี้มันชัดเจนพอไหมว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งเขามีหน้าที่อยู่ตลอดเวลาที่จะต้องทำให้การเลือกตั้ง
มันสุจริตเที่ยงธรรม จะสั่งเลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอนสิทธิก็ต้องทำภายใน ๑ ปี หมายความว่าตลอดเวลา
เขาทำได้ตลอดเวลา ไม่ต้องมีคนมาร้อง ข้อความมันชัดเจนหรือเปล่า ท่านอ่านดูท่านอาจจะว่า เอ๊ะ
มันไม่ค่อยชัดเจนใหม่ แต่หลักการนี้ไม่ได้ขัดกันนะครับ แต่จะเขียนอย่างไร

นายอัคร จารุจินดา : เรียนท่านประธานครับ ขออนุญาตเพียงแค่ปรับวิธีเขียน เพราะว่า
ความจริงหลักมันอยู่ที่วรรคสองไม่ใช่วรรคแรก แล้วก็ในเนื้อหาของมาตราถัด ๆ ไปนั้นจะชี้ลงไปให้เห็น

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนุญ

นำพร ๒๓/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

อำนาจของ กกต. เป็นหลักใหญ่ เพราะฉะนั้นน่าจะเขียนว่า กกต. มีอำนาจ เสร็จแล้วเรื่องการคัดค้านจะอยู่
ส่วนหลังที่จะเสริมเข้ามาว่า ถ้ามีการคัดค้านก็ให้ดำเนินการตามส่วนแรกไว้ด้วยนะครับ มันจะเป็นการเขียน
กฎหมายที่มันเป็นไปตามขั้นตอนที่ชัดเจนในการปฏิบัติครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : ผมขออนุญาตให้ฝ่ายเลขานุการช่วยชี้แจงแนวปฏิบัติ
นิดหนึ่งนะครับ

นายคมชาญ เล่าสกุล : ขออนุญาตท่านประธานครับ ขออนุญาตเรียนเป็นข้อสังเกตครับ
ท่านครับ เนื่องจากว่ารัฐธรรมนูญแบ่งอำนาจของ กกต. ตรงประกาศผลนี่นะครับ ถ้าการคัดค้านผล
การเลือกตั้ง มันจะทำให้อำนาจของ กกต. ในการพิจารณาเรื่องคัดค้านนี้มันน้อยลงไปหรือเกือบจะไม่มี
เหลือเพียงแค่เป็นอัยการรวบรวมสำนวนฟ้องศาลอย่างเดียวเท่านั้นนะครับ ซึ่งตรงนี้เอง ในโอกาสที่ได้
ไปร่วมสัมมนาที่ทาง สนช. ก็มีข้อห่วงใยเหมือนกันนะครับว่า ในกระบวนการของการเชื่อได้ว่าของ กกต.
ในการที่จะมีสิ่งใบเหลือง ใบแดง นี่นะครับ กกต. มีแค่หลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า แต่พอไปสู่กระบวนการ
ศาลฎีกาแล้ว ซึ่งในรัฐธรรมนูญเขียนว่าระบบใดส่วนก็ตาม ทำอย่างไรถึงจะให้ เป็นมาตรฐานเดียวกัน
นะครับว่าศาลฎีกาก็น่าจะมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า แล้วก็สั่งได้เหมือนกัน ดังนั้นในประเด็นนี้เอง
ถ้าหากว่ามาตรฐานการสั่งของศาลฎีกาเท่ากับของ กกต. สำนวนที่ กกต. ส่งไปให้ศาลฎีกานั้นจะไม่ได้
ถูกยกคำร้องเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นในร่างนี้ก็เลยได้เสนอมาด้วยนะครับว่า ในกรณีที่ศาลฎีกาได้รับคำร้อง
แล้วนี้ถ้าศาลฎีกามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า คือถ้อยคำเหมือน กกต. มาตรฐานการพิจารณาก็จะ
ใกล้เคียงกันนะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

นวพร ๒๔/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

แต่อย่างไรก็ตามถ้าเอาเรื่องระยะเวลาของการร้องคัดค้านการเลือกตั้งมาเป็นตัวตั้งแล้วนะครับ มันจะทำให้ขอบข่ายอำนาจของ กกต. มีเพียงเฉพาะในช่วงเวลาของการจัดการเลือกตั้ง จนก่อนประกาศผล พอหลังประกาศผลไปปึ๊บ รับร้องคัดค้านมาก็ต้องส่งศาลฎีกาแต่ประการเดียว ถ้าอย่างนั้นก็ขออนุญาตเรียนฝากด้วยครับ

นายอัคร จารุจินดา : ที่เขียนมาในขณะนี้เป็นอย่างที่ท่านพูดว่า ไปเลือกอำนาจ กกต. ให้จำกัดลง ถ้าอย่างนั้นความจริงแล้วจะขออนุญาตปรับวิธีเขียนตรงนี้ เพื่อให้เป็นไปอย่างที่ว่านั้น ประเด็นถัดไปเรื่องของวุฒิสภา

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อันนี้เห็นด้วยกับท่านอัคร ก็มอบให้ท่านเลขานุการ เดี่ยวคุณคมชาญผู้ปฏิบัติลงประสานงานกับท่านแล้วกัน หลักการตรงกัน เชิญครับ

นายอัคร จารุจินดา : ประเด็นถัดมาเรื่องวุฒิสภาะครับ อันนี้ประเด็นเพียงแต่บอกว่า คือพูดกันเยอะหลายครั้งให้ความเห็นมาหลายครั้งแล้ว คราวนี้ก็คือสิ่งที่อนุกรรมการเสนอในคราวนี้ จะมีข้อสังเกตอย่างอื่นหรือไม่ หรือเห็นชอบ จะได้ดำเนินการต่อครับ หลักของอนุกรรมการเสนอก็คือมีการกำหนดขอบเขตให้ชัดว่า องค์กระอะไรที่จะมีสิทธิเสนอรายชื่อเข้ามาเป็นการขยายความตามรัฐธรรมนูญ ออกไปนะครับ แล้ววิธีการก็ให้องค์กรแต่ละองค์กรเสนอชื่อเข้ามา ถ้าชื่อในแต่ละภาคส่วนของแต่ละองค์กร นั้นมีจำนวนเกินกว่าสามเท่า ก็ต้องไปลงคะแนนเลือกกันเองเพื่อให้เหลือสามเท่า แล้วก็เสนอมาหากรรมการสรรหา เพื่อดำเนินการคัดเลือกหลักทั่วไปก็จะเป็นอย่างนี้ ถ้ามินิดเดียวครับ ถ้าเขามีแค่สองเท่านี้ก็เสนอมาแค่นั้นเฉพาะที่เกินสามเท่า แต่ไม่ได้บังคับว่าต้องเสนอมาสามเท่า

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เมื่อวานก็พิจารณากันแล้ว ก็เป็นอย่างที่ว่า อย่างเช่น อย่างองค์กรภาควิชาชีพในการเสนอจริง ๆ อาจจะไม่ถึงสามเท่าก็ได้ เพราะว่าอย่างองค์กรวิชาชีพที่นับดู รู้สึกมีประมาณ ๒๐ อย่างเช่น แพทยสภา สภากายาบาล สภานายความอะไรนี้ องค์กรวิชาชีพรู้สึกจะมีประมาณนั้น อาจจะไม่ถึงสามเท่า ถ้าอย่างนี้เขาเสนอเท่าไรก็เสนอเท่านั้น อย่างนี้เขาก็ไม่ต้องเลือกกันเอง กรรมการสรรหาจะมาสรรหาให้เท่ากับที่รัฐธรรมนูญกำหนด ซึ่งในหลักการของการสรรหาวุฒิสภานี้ หมายความว่าองค์กรทั้งห้าองค์กรนี้ก็จะต้องมาจดทะเบียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งว่า ต้องการจะเป็นคนเสนอชื่อ และเสนอได้คนเดียว อย่างเช่น ภาคอื่น ๆ ซึ่งอาจจะมีคนเสนอชื่อตั้ง ๑,๐๐๐ คน เขาก็มาเลือกกันเองโดยตรงและลับให้เหลือสามเท่า คือเหลือประมาณ ๔๕ ซึ่งหลักการสรรหาอันนี้จริง ๆ แล้วมันก็เหมือนกับการเลือกตั้ง แต่ว่าเป็นการเลือกตั้งจากกลุ่มอาชีพ กลุ่มวิชาชีพ คนที่พูดบอกว่า เลือกตั้งตามใจชอบ มันไม่ใช่ สรรหาอันนี้มันก็เหมือนกับการเลือกตั้งอย่างหนึ่ง แต่มันเลือกตั้งจากกลุ่มอาชีพ ซึ่งตั้งแต่สมัยกรีก ท่านวิจิตรอยู่ไซใหม่ ตั้งแต่สมัยกรีกโรมันที่บอกว่า เป็นประชาธิปไตย เริ่มต้นเขาก็เลือกตั้งจากกลุ่มอาชีพ จากกลุ่มคนชั้นนำ คนที่มีอำนาจ ตอนหลังถึงเพิ่มจากกลุ่มอาชีพ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

นวพร ๒๔/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

เพิ่มมาจนกระทั่งคนที่เสียภาษี จนกระทั่งต่อมาถึงขยายว่าให้เปิดทั่วไป อันนี้มันก็คือการเลือกตั้ง จากกลุ่มอาชีพ ฉะนั้นคนไปพูดว่าแต่งตั้งตามใจชอบ มันไม่ใช่ และกรรมการสรรหาเขาก็ไม่ใช่จะไปหยิบเอานายประพันธ์มาเป็น ไม่ได้ มันต้องมาจากองค์กรเขาเสนอ ก็เพียงแต่ว่าในการเลือกตั้งโดยตรง และลับของแต่ละองค์กรต้องไปดูให้ดี ซึ่งอันนี้ ถ้าทำมาไม่ถูกมีคนร้องเรียนกรรมการเลือกตั้งเขาก็ยื่นศาลฎีกาพิจารณาตัดสินการกันไป แล้วก็พูดกันเยอะ สว. สรรหานี้ ถ้าโอกาสที่ทำตามนี้ โอกาสที่จะได้คนพิการคนด้อยโอกาสก็จะมีมากขึ้น และเกิดคนเหล่านี้ถ้าเกิดไปทำงานมาประชุมสภามากกว่า สว. เลือกตั้งเป็นกรรมการยกย่องร่างกฎหมายทำงานหนักกว่า คนที่บอกว่าไม่ถูกจะตอบว่าอย่างไร ผมยังสงสัยเหมือนกัน อย่าเพิ่งมาตำหนิกัน ก็คิดว่าที่กรรมการยกย่องร่างกฎหมายลูกอันนี้ ก็คิดว่าอธิบายได้และครอบคลุมพอสมควรครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

สุริย์รัตน์ ๒๕/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นที่มีการพูดกันอย่างมากกว่า สว. มาจากสรรหาแล้วจะไม่เป็นประชาธิปไตย แต่ว่าตามที่ได้มีการอภิปรายใน สสร. เราบอกว่าอันนี้จะเป็นการเปิดพื้นที่ให้กับคนเล็กคนน้อยในสังคม คนพิการแล้วก็พวกผู้นำชุมชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ที่ไม่มีทางที่จะมีโอกาสเข้ามาได้ในกระบวนการเลือกตั้งที่ใช้เงินอย่างมากที่นี้ผมดูแล้วที่ไปปรับมาล่าสุดที่ดูนะครับ ผมคิดว่ามีพัฒนาการที่ดีขึ้นแล้วก็ชัดเจนขึ้นนะครับ แต่ว่าเมื่อดูถึงสัดส่วนทั้งรัฐสภาทั้งหมด ผมยังคิดว่ารัฐสภาที่ สส. ๔๔๐ ท่าน แล้วก็ สว. จากการเลือกตั้ง ๗๖ ท่าน จะมาจากกลุ่มคนที่มีอำนาจทุนเยอะภายใต้สภาพปัจจุบัน ที่นี้ ๗๔ คน เราก็ยังเปิดพื้นที่ให้กับภาคทุนอีกนะครับ ซึ่งก็อาจจะต้องมีบางส่วนนะครับ แต่ว่าโดยรวมแล้วถ้ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๔ เขียนไว้เหมือนกับที่ท่านอาจารย์ประพันธ์พูดเมื่อก่อนนะครับ ในวรรคหนึ่งเขียนว่า ให้โอกาสกับผู้ด้อยโอกาสทางสังคมด้วยนะครับ อันนี้ผมเข้าใจว่าอาจจะอยู่ใน (๕) ของมาตรา ๑๓๐ แต่ว่าสิ่งที่ผมอยากจะถามก็คือ (๓) นะครับ องค์กรภาคเอกชน อันนี้เราหมายรวมถึงองค์กรกลางของกลุ่มวิชาชีพ ของกลุ่มอาชีพเพื่อส่งเสริมธุรกิจด้านเกษตรกรรม ด้านพาณิชย์กรรมและอื่น ๆ ที่ไม่แสวงหากำไร ตรงนี้ถ้าตัดคำว่า ธุรกิจ ออกได้ไหมครับ เพื่อส่งเสริมงานด้านเกษตรกรรม ด้านพาณิชย์กรรม ด้านบริการ ซึ่งจะทำให้เปิดกว้างขึ้น ธุรกิจ หรือ Non ธุรกิจก็จะเข้ามาได้ แล้วจะทำให้พื้นที่ของภาคเอกชนนี้กว้างขึ้น ถ้าเป็นอย่างนี้ (๓) จะมุ่งไปสู่ภาคธุรกิจโดยเฉพาะ ซึ่งดังที่ผมเรียนให้ทราบแล้วนะครับ ๔๔๐ คน บวกกับ ๗๖ คน ส่วนใหญ่มาจากธุรกิจทั้งนั้น แล้วพื้นที่ตรงนี้ก็น้อย คำอธิบายต่อสังคมที่เราบอกว่าจะเป็นการเปิดพื้นที่ให้คนอื่นที่ไม่มีเงินที่จะผ่านกระบวนการเลือกตั้ง ผู้นำเราก็จะน้อยลง เพราะฉะนั้นผมขอตัดคำว่า ธุรกิจ ออก ใส่คำว่า ส่งเสริม แล้วก็ตัด ธุรกิจ ส่งเสริมงานด้านเกษตร ด้านพาณิชย์กรรม ด้านบริการ ด้านอุตสาหกรรมและด้านอื่น ๆ ซึ่งไม่แสวงหากำไรนะครับ ที่นี้ใน (๕) ผมไม่แน่ใจว่าถ้าไม่เป็นนิติบุคคลจะมีโอกาสเข้ามาได้หรือไม่เปล่า เช่น ผู้นำชุมชนในท้องถิ่นนี้จะเข้ามาตรงนี้ได้อย่างไร ถ้าเขาไม่มีสมาคม สมาพันธ์หรืออะไรต่าง ๆ อันนี้จะมีกระบวนการอย่างไรที่让他เข้ามาได้นะครับ อันนี้ผมก็อยากจะฝาก ๒ ประเด็นครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : รู้สึกเห็นท่านพยักหน้าใช่ไหม หมายความว่า ธุรกิจ นี้ ไม่ควรตัดหรือครับ

นายวิทยา งานทวี : ขออนุญาตครับท่านประธานครับ คือที่คุณหมอชัชชุฑเมื่อสักครู่นี้จริง ๆ แล้วมันอยู่ (๕) ไปแล้วนะครับ มันคงจะชัดเจน ส่วนในภาคเอกชนคือเราต้องการให้มันชัดเจนว่าคนที่อยู่เกี่ยวข้องนี้คือในสายอาชีพที่ทำด้านธุรกิจ ฉะนั้นมันเป็นความชัดเจนเลยว่า คนที่มาในกลุ่มนี้จะต้องเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพนะครับ ประกอบอาชีพเลย ความหมายในที่นี้ไม่ใช่มาทำงานเพื่อสังคมประเภทอื่น ๆ ซึ่งจะไปอยู่ใน (๕) อยู่แล้ว

นายประพันธ์ นัยโกวิท : และวันนั้นที่กรรมการพูดนี้

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนุญ

สุริยรัตน์ ๒๕/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวิทยา งานทวี : แต่ไม่ใช่ทำกำไร องค์กรณ์นั้นไม่ได้ทำเพื่อกำไร แต่ประกอบอาชีพ
อยู่แล้ว

นายประพันธ์ นัยโกวิท : จะขัดกันหรือเปล่า เพราะว่าพอธุรกิจแล้วมันจะขัดกับว่า
ซึ่งไม่แสวงหาผลกำไร หรือเปล่า เพราะธุรกิจมันต้องแสวงหาผลกำไร คือถ้าตัดไปมันจะกว้างขึ้น ตัด ธุรกิจ
ออกไปนะครับ องค์กรกลางของกลุ่มอาชีพเพื่อส่งเสริมด้านเกษตรกรรมอะไรก็ว่าไปนะครับ แล้วมันจะ
กว้างกว่าไหมครับ

นายวิทยา งานทวี : ถ้าอย่างนี้จะส่งทั้ง ๒ ด้านได้ไหมครับ เหมือนที่คุยกันว่า ถ้าสหกรณ์
การเกษตรอย่างนี้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ถ้าส่ง ๒ ด้านก็ได้แต่ต้องเลือกอันเดียว เพราะคนเสนอชื่อ
จะต้องยินยอมอันเดียว แต่ถ้าจะมากภาคเอกชนก็ต้องภาคเอกชน หรือถ้าจะไปภาคอื่นก็ต้องภาคอื่น ๆ
ได้อันเดียว

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร กรรมการครับ
(๓) ผมคิดว่า คือถ้าตัดทำเรื่องธุรกิจนี้ผมเสนอว่า เป็นองค์กรกลางของกลุ่มอาชีพเพื่อส่งเสริมการประกอบ
อาชีพด้านเกษตรกรรมอย่างนี้ได้ไหมครับ คือแทนที่จะเป็นธุรกิจเสียนี้เพื่อไม่ให้รู้สึกว่าเป็นแสวงกำไร——

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

จงถนอม ๒๖/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ส่วนประเด็นเรื่องผู้ด้อยโอกาส ซึ่งในมาตรา ๑๑๓ ที่ท่านคุณหมอบุชชัชชิต มาตรา ๑๑๔ นี้ นะครับ ผมเข้าใจว่าเป็นข้อพิจารณาของกรรมการสรรหาว่า กรรมการสรรหาต้องไปพิจารณาเรื่องของคนด้อยโอกาสทางสังคมด้วย แล้วก็จริง ๆ แล้วก็อยู่ใน (๕) ที่จะเป็นพื้นที่ที่กลุ่มนี้จะเข้าไปอยู่ครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ขอประทานโทษครับ ผม นายแพทย์ ชูชัย ศุภวงศ์ นั้นหมายความว่า (๓) ผมเห็นด้วยที่ปรับแล้วดีขึ้น ไม่ได้จำกัดเฉพาะองค์กรที่เป็นนิติบุคคลไซ้ใหม่ครับ รวมทั้ง (๕) ก็ไม่ได้จำกัดเฉพาะองค์กรที่เป็นนิติบุคคลไซ้ใหม่ครับ เพราะว่า (๕) บอกว่า มูลนิธิ หรือ สถาบัน อยากจะให้บันทึกตรงนี้ให้ชัดเจน ไม่เช่นนั้นแล้วเดี๋ยวพอไปถึงเวลาที่จะไป อย่าง (๓) ถ้าสหพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่งทะเลอะไรอย่างนี้ อันนี้เข้าได้ไซ้ใหม่ครับ เพราะว่าประกอบอาชีพไซ้ใหม่ครับ แล้วเขาก็ดำเนินงานมา มากกว่า ๕ ปี นะครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ครับ ผมเข้าใจว่า ประเด็นเรื่องต้องเป็นนิติบุคคลมันถูกกำหนดเอาไว้แล้วในวรรคแรกของมาตรา ๑๓๐ ว่าต้องเป็นนิติบุคคลเท่านั้น เพราะว่าถ้าไม่เป็นนิติบุคคลจะมีปัญหามาก ที่นี้ประเด็นอย่างตัวผู้นำองค์กรชุมชนต่าง ๆ ก็มีสิทธิได้รับการเสนอ นะครับ แต่ว่าต้องเสนอผ่านองค์กรที่เป็นนิติบุคคลเหมือนกัน นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ตามร่างนี้เพื่อความชัดเจน กรรมการสรรหาเขาอาจจะเลือกแต่ละกลุ่ม กลุ่มหนึ่งอาจจะมากกว่าอีกกลุ่มหนึ่งก็ได้ไซ้ใหม่ครับ อย่างเช่น สภาวิชาชีพ ซึ่งจะมีอยู่ประมาณสัก ๒๐ กว่า แต่ว่ากลุ่มภาคอื่น ๆ อาจจะสมัครตั้ง ๑,๐๐๐ คน อย่างนี้ กรรมการสรรหา ก็อาจจะบอกว่า กลุ่มนี้คนเยอะกว่าจะให้มากกว่าได้ไซ้ใหม่ครับ มันอยู่ในมาตราอะไรครับ เดียวที่ประชุมจะได้ ช่วยอภิปรายนิดหนึ่งครับ ตกลงได้ไซ้ใหม่ครับ เพราะว่ากรรมการสรรหาจะได้ใช้ดุลยพินิจได้

นายคมชาญ เล่าสกุล : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ในประเด็นที่ท่านประพันธ์ นำเรียนเสนอ เดิมทีเดี๋ยวจะกำหนดสัดส่วนว่าแต่ละภาคจะได้จำนวนที่นิ่งเท่าไรใน ๗๔ แต่ต่อมาก็มองเห็นว่าคณะกรรมการสรรหาน่าจะมีอิสระ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๔ ในการกำหนดสัดส่วน อันนั้นก็ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงแต่ละภาคว่าจะมีคนที่จะมีตัวแทนกลุ่มภาคเท่าไร มากน้อยเท่าไร กรรมการสรรหาน่าจะมีอิสระในการกำหนดโควตาตรงนี้ เลยไม่ได้เขียนไว้ในพระราชบัญญัติประกอบครับ ท่านครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ก็คือยังเป็นองค์กรนิติบุคคลทั้งหมดอยู่ เพราะเข้าใจว่าทางอนุกรรมการคงมองเห็นความเป็นสถาบันที่คงอยู่ค่อนข้างแน่ชัด มีตัวตน ถ้าไม่ใช่เป็นนิติบุคคล มันจะกลายเป็นการรวมกลุ่มเพื่อครั้งนั้นเอง แล้วก็สลายกันไป ตรงนั้นมันก็จะทำให้มีปัญหาครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ขอประทานโทษท่านประธานครับ แต่ว่ากำหนดไว้ว่า ต้องจัดตั้งมา ไม่น้อยกว่าห้าปี ดำเนินกิจกรรมรวมทั้งมีผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์อย่างต่อเนื่องนับแต่จัดตั้ง

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

จงถนอม ๒๖/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

องค์กร ผมคิดว่าอันนี้น่าจะเป็นหลักฐานที่สำคัญยิ่งกว่าความเป็นนิติบุคคล แต่อย่างไรก็ตามถ้าไม่กำหนด
นิติบุคคลก็อาจจะเป็นความที่ยากลำบากในการสรรหาใช้ใหม่ครับ ถ้าเราเปิดให้ (๕) องค์กรภาคอื่น ๆ
ไม่จำเป็นต้ององค์กรนิติบุคคล อันนี้จะเป็นการเปิดที่กว้างขึ้นใหม่ครับ แล้วก็จะทำให้องค์กรที่ไม่ได้เป็น
นิติบุคคล แต่ว่าจัดตั้งมาไม่น้อยกว่าห้าปีดำเนินกิจการมีผลงานต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ไม่น้อยในประเทศไทย
ถ้าเราเขียนว่า ยกเว้น (๕) จะได้ใหม่ครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๒๗/๑

รองศาสตราจารย์วุฒิสสาร ตันไชย : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสสาร ครับ ผมขออนุญาต
เรียนว่าประเด็นนี้ในอนุกรรมการก็หารือกันเยอะนะครับ แล้วก็การกำหนดวรรคท้ายของมาตรา ๑๓๐
ว่าเฉพาะ (๓) กับ (๕) ต้องทำมาห้าปี เป็นเหตุผลหลักครับ เพราะว่าเรามั่นใจว่า (๓) กับ (๕) จะมีองค์กร
ที่อยู่ในข่ายมากที่สุด เมื่อมากที่สุดเราจึงไปตีกรอบว่า ๑. ต้องเป็นนิติบุคคลเสียก่อน การเป็นนิติบุคคล
เพื่อทำให้เกิดการตรวจสอบและมีการรับรองตามกฎหมายที่ชัดเจน แล้วก็ง่ายต่อการตรวจสอบ
ต้องอย่าลืมว่ากระบวนการสรรหา สว. มีเวลากลับกรงองค์การสามสิบวัน แล้วก็กรรมการสรรหามีเวลาอีก
สามสิบวัน ฉะนั้นกระบวนการที่เราเปิดรับก็ต้องมีตะแกรงกรองมากพอสมควรที่จะทำให้เกิดกระบวนการ
ที่จัดทำได้ในสามสิบวัน ดังนั้นที่ไปล็อกเรื่อง (๓) กับ (๕) ว่าต้องทำไม่น้อยกว่าห้าปี แล้วก็ดำเนิน
กิจกรรม รวมถึงเป็นนิติบุคคลก็เพื่อเจตนาจริง ๆ ก็คือที่ Debate กันก็เพราะหวังอย่างนี้ครับว่า (๓) กับ (๕)
จะเป็นองค์กรที่มีจำนวนมากที่สุดที่จะเสนอ แล้วก็ทำให้กระบวนการ ต้องอย่าลืมว่าเมื่อกระบวนการ
พอคิดเสร็จ ก็อาจจะมีการร้องคัดค้าน ร้องอะไรกันอีกนะครับ ซึ่งก็จะทำให้กระบวนการนี้ล่าช้าไปได้
เราจึงพยายามที่จะตีกรอบให้ชัดขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดองค์กรที่ตั้งเฉพาะกิจเพื่อมาเสนอ สว. อย่างเดียวนะครับ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชิตา มหาคุณ : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิชิตา มหาคุณ ครับ
พอดีที่ท่านอาจารย์คุณหมอบุชชัยได้เรียนเสนอมา ผมเข้าใจว่ามันเป็นความขัดข้องของทางองค์กร ซึ่งบำเพ็ญ
สาธารณประโยชน์ ก็คือองค์กรภาคเอกชน มันมีองค์กรที่แม้ว่าไม่ได้เป็นนิติบุคคล แต่ว่ากระทรวงพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองว่าเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์อยู่ในกฎหมายส่งเสริมสวัสดิการ
สังคมนะครับ อันนี้หลังจากที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองแล้วว่าเขาเป็นองค์กร
ที่บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ แล้วก็ออกประกาศนียบัตรให้ครับ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นองค์กรที่ทำมานาน
เป็นองค์กร ที่ไม่ได้เจาะจงด้วยนะครับ ในนั้นไม่ได้เจาะจงว่าจะต้องเป็นนิติบุคคลเสมอไป แต่ว่าส่วนใหญ่
แล้วจะเป็นพวกมูลนิธิ พวกสมาคมอยู่แล้วนะครับ แต่ว่าจะมีองค์กรประเภทที่รวมตัวกันเป็นชมรมแล้วทำ
ภารกิจในด้านสวัสดิการสังคมมานาน แล้วเขาก็ตรวจสอบดูแล้วก็ใช้ได้ครับ ก็คือได้รับการรับรอง แล้วก็
ปลัดกระทรวงจะเป็นคนส่งหนังสือรับรอง มีประกาศนียบัตรรับรองให้ดำเนินการ แล้วก็ตรวจสอบทางบัญชี
ด้วย อะไรด้วย ผมว่าน่าจะเข้ามาได้ตาม (๕) ที่นี้จะเข้ามาโดยลักษณะไหนอย่างที่ท่านคุณหมอบุชชัย
อยากให้เข้าคือว่า มันเป็นข้อยกเว้น คือถ้าได้รับการรับรอง เพราะฉะนั้นจะลองคิดดูตรงนี้ใหม่ครับว่า
ถ้าหากว่าเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ตาม พรบ. นั้นก็น่าจะถือได้ว่าสามารถจะส่งผู้แทนเข้ามาได้ด้วย
เพราะเขาก็ทำงานซึ่งกระทรวงพัฒนาสังคมรับรองให้ทำงาน แล้วก็นั่งเป็นกรรมการสวัสดิการสังคมด้วย
อะไรด้วยนะครับ ก็จะมีกระบวนการของทางนั้นอยู่ ได้รับงบประมาณแผ่นดินด้วยในการทำงานทำหน้าที่
ครับ

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๒๗/๒

นายวิทยา งานทวี : กราบเรียนท่านประธานครับ ในส่วนของมาตรา ๑๓๐ (๓) เดิมได้มีการอภิปรายกันพอสมควรในส่วนขององค์กรภาคเอกชนที่เป็นห่วงว่าจะไม่มีคุณภาพ แล้วก็มีองค์กรที่จัดทำเพื่อให้มีบทบาททางการเมือง ครั้งก่อนได้ Debate กันแล้วก็เลยระบุว่าจะต้องเป็นองค์กรที่มีคุณภาพ ก็คือที่มีการจดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งจะต้องมีการรายงานผลการดำเนินการอะไรต่าง ๆ ตามมาตรฐาน และควบคุมการปฏิบัติการเพื่อสังคมจริง ๆ นะครับ เพื่อองค์กร แล้วก็เลยมีการระบุไปครั้งหนึ่ง แล้วก็มีการปรับปรุงไปแล้ว แต่พอกลับมาเที่ยวนี้ก็ไปตัดออกอีก ซึ่งเราได้มีการคุยว่าที่ผ่านมาเหมือนกับไปจดกับกระทรวงแรงงานก็เป็นองค์กรเอกชน แต่ก็มีปัญหาพอสมควร เช่น ไปจดเพื่อส่งตัวแทนเข้าไปสู่ผู้พิพากษาสภมทศาลแรงงานอย่างนี้จะเป็นบล็อกกันไปพอสมควร แล้วก็เกิดขึ้นในสภาที่ปรึกษาที่ผ่านมาก็กราบเรียนว่า ถ้าไม่สามารถระบุให้ชัดเจนในภาคของเอกชนนะครับ ปัญหาที่วันก่อนได้ Debate ก็จะถูกกลับมาอีก ผมขออนุญาตว่าเพื่อให้เป็นประโยชน์นะครับกับคุณภาพขององค์กรที่จะเสนอขอให้ระบุชัดเจนว่าเป็นที่สังกัดกับกระทรวงพาณิชย์ _____

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนุญ

วิพร ๒๔/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

เพราะเขามีมาตรการในการดูแลแล้วก็กำกับ รวมถึงการไปตรวจสอบว่ามีการประชุมตามระยะเวลาจริงหรือไม่ พร้อมกับถ้าหากว่าไม่ทำนะครับ มีการเพิกถอนหรือความผิดทางกฎหมายด้วยกับผู้ปฏิบัติ แต่ในส่วนของกระทรวงแรงงานที่ผ่านมาไม่ได้ดำเนินการตามที่ว่าซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อคุณภาพของ (๓) มาก ในส่วนภาคเอกชนผมเคยกราบเรียนว่าขออนุญาตให้ยื่นเหมือนครั้งก่อนที่เราได้อภิปราย คือให้เป็นองค์กรที่จดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์เป็นหลักครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ครับ เหตุผลที่คณะกรรมการได้ถอดเรื่องการจดทะเบียนที่กระทรวงพาณิชย์ออก เหตุผลหลักก็คือ เพื่อให้ไม่ให้พยายามไปปิดโดยใช้ส่วนราชการต่าง ๆ มาวางเป็นหลักนะครับ ส่วนว่าการจดทะเบียนที่กระทรวงพาณิชย์อย่างเดียว ซึ่งในอนาคตอาจจะมีอะไรอีกมาก ซึ่งในกฎหมายจึงไม่ควรไปปิดกั้นเอาไว้ แต่เราได้ไปเขียนในตอนท้ายครับว่าเป็นองค์กรที่คณะกรรมการสรรหากำหนด เหตุผลหลักขั้นนี้ก็ถือว่ากรรมการสรรหาอาจจะไปกำหนดเพิ่มเติมได้ครับว่า คุณสมบัติว่าในกลุ่มนี้จะเอาเฉพาะจดทะเบียนที่กระทรวงพาณิชย์หรืออะไรก็เป็นอำนาจกรรมการสรรหา เพราะฉะนั้นในมาตรานี้จึงพยายามที่จะวางน้ำหนักให้เกิดความยืดหยุ่นกับกรรมการสรรหาพอสมควรในการกำหนดคุณสมบัติหรือแม้แต่การกำหนดสัดส่วนโควตาต่าง ๆ เพราะฉะนั้นจึงไม่พยายามเอาตัวส่วนราชการนี้มาผูกเอาไว้ในกฎหมาย แต่ว่าพยายามใช้เฉพาะหลักการใหญ่ เช่น การเป็นนิติบุคคลและผลการปฏิบัติงานเท่านั้น จึงขออนุญาตกราบเรียนที่ประชุมครับ

นายวิทยา งานทวี : ถ้าอย่างนั้นขออนุญาตเป็นอย่างนั้นได้ไหมครับ ซึ่งไม่แสวงหาผลกำไรและจดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์และองค์กรอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนดอย่างน้อยพื้นฐานจะได้กำหนดไว้ชัดเจนเบื้องต้น

นายอัชพร จารุจินดา : ได้ครับ เพราะว่าองค์กรลักษณะนี้ส่วนใหญ่ไม่น่าจะได้จดทะเบียน คือเป็นองค์กรตามกฎหมายเสียเป็นส่วนใหญ่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธิตีพันธ์ุ เชื้อบุญชัย : คือผมเข้าใจว่าใน (๓) นั้นอาจจะรวมถึงอย่างเช่น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งตรงนี้เขาจะไม่ได้จดทะเบียนกัน

นายวิทยา งานทวี : หรือครับ ต้องทำปฏิบัติตามกระทรวงพาณิชย์หมด เหมือนบริษัททั่วไปหรือครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธิตีพันธ์ุ เชื้อบุญชัย : อุตสาหกรรมเป็นไปตามกฎหมาย ผมเข้าใจว่าไม่น่าจะจด คืออย่างนี้ครับ ตัวพวกที่ตั้งโดยกฎหมายนี้มันจะเป็นไปตามสิ่งที่กฎหมายกำหนดเอาไว้ ผมนี้เข้าใจว่าอย่างหอการค้า มันอาจจะมีหอการค้าจังหวัด พวกหอการค้าจังหวัดจะไปจดทะเบียนในเรื่องตามกฎหมายหอการค้า แต่ว่าตัวสภาอุตสาหกรรมจะไม่ แต่ว่าในแง่ของหลักอันดับแรกนั้นคือถ้าเป็นนิติบุคคลมันต้องมีจดทะเบียนที่ใดที่หนึ่งอยู่เสมอ หรือไม่ก็เป็นไปตามกฎหมาย แล้วก็

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

วีรพร ๒๘/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

เมื่อจดทะเบียนในที่ได้ที่หนึ่งเสมอกับหรือเป็นไปตามกฎหมายนั้น โดยหลักต้องมีการยื่นผลการดำเนินงานประจำปี ตรงนี้คือสิ่งที่ผมคิดว่าอาจจะแก้สิ่งที่คุณวิทยาได้บอกไว้ นั่นคือว่า แทนที่จะไปบอกว่าได้จดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์หรือกระทรวงอะไรต่อมิอะไร คือหมายความว่าเวลาที่บอกไว้ในพรรคทำยนี้ จะบอกว่า ไม่น้อยกว่าห้าปีดำเนินการมารวมทั้งมีอะไรต่อมิอะไรนั้น ตรงนี้มาเขียนลงไปบอกว่า ได้มีการยื่นรายงานประจำปีต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง ซึ่งตรงนี้นั้นจะเป็นตัวผลที่บอกว่าเขาได้ดำเนินการที่เป็นแบบต่อเนื่อง แต่ว่าถ้าสมมุติว่าไม่มีตรงนี้หรือว่าคนเขามาแบบยื่นบ้าง ไม่ยื่นบ้าง แสดงว่าตรงนี้ก็ไม่ได้ Comply ตามตัวกฎหมายที่มีอยู่ ในเมื่อเขาไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายที่มีอยู่ก็ไม่ต้องให้เขาเข้ามาตรงส่วนนี้ ด้วยเหมือนกัน ผมคิดว่าอาจจะใช้ตรงนี้เป็นตัวแก้ได้ระดับหนึ่งครับ

นายอัชพร จารุจินดา : เรียนท่านประธาน เข้าใจว่าเหลือแต่ประเด็นเรื่องนิติบุคคล (๕)

นายชูชัย ศุภวงศ์ : (๓) นี่ผมคิดว่าที่อาจารย์วุฒิสารเสนอนี้กว้างขึ้นก็ดีแล้วครับ เป็นเรื่องของดุลยภาพของรัฐสภา (๕) นี่ไม่ทราบเป็นไปได้ไหมครับตามที่ข้อเสนอของท่านอาจารย์วิชา มหาคุณ ว่าให้เปิดกว้างไปกว่านี้เราจะได้นำไปบอกสภาฯ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประธาน : ท่านสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ ครับ ผมเข้าใจนะครับว่าเจตนาของที่จะเปิดกว้างให้ใน (๕) นี้ครับ เปิดกว้างครับว่า ไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล แต่ผมว่าปัญหาจะตามมาเยอะนะครับ เพราะว่าผมอยากจะให้ความเห็นว่า ทุกอย่างคงอยู่ในกรอบ ถ้าอยู่ในกรอบบับนี้ทุกอย่างที่มันนอกกรอบนี้จะเข้ามาแล้วก็เป็นปัญหามากมายในกรรมการสรรหาจะสรรหานะครับ เพราะว่าถ้าเรายกเว้นให้องค์กรตาม (๕) เราก็ต้องยกเว้นให้องค์กรอื่นด้วย เพราะว่ามันมีหลายองค์กร ——

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ศิริพร ๒๗/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

แล้วก็ใน (๕) มันจะมีกลุ่มอย่างอื่น กลุ่มเกย์ กลุ่มชายรักชาย กลุ่มฟ้าสีรุ้ง กลุ่มรักร่วมเพศอะไรต่าง ๆ เราจะตัดทิ้งหรือครับ จะต้องมาสมัครด้วยครับ เพราะพวกนี้ไม่ได้จดทะเบียน และเขาก็มีสมาคมเป็นตัวเป็นตน เขามีตัวตนทุกอย่าง เพราะฉะนั้นผมว่าเราควรจะทำอะไรให้ถูกต้องตามกฎหมายไว้ก่อน ถ้าเราเปิดข้อยกเว้นไว้มันจะมีปัญหาตามมาเยอะ แล้วด้วยข้อจำกัดด้วยเวลา ก็มาจดทะเบียนให้ถูกต้องสิครับ แล้วก็เลือกตั้งครั้งต่อไปก็ไปสมัคร แต่คราวนี้ผมว่าควรจะกำหนดไว้ก่อนว่าให้อยู่ในกฎหมายไว้ก่อน ไปจดทะเบียนให้ถูกต้องเสียก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร ขอบคุณครับ

ประธาน : ขอบคุณท่านผู้เชี่ยวชาญครับ เชิญให้ความเห็นครับ หรือจะสรุปได้

เชิญท่านไพโรจน์ครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ผมมีนิดเดียวครับ ในมาตรา ๑๓๐ ผมไม่แน่ใจว่ามันจะไปยกเว้นใน (๕) ได้หรือเปล่า มาตรา ๓๓๐ องค์กรที่มีสิทธิเสนอชื่อบุคคลเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา ต้องเป็นองค์กรนิติบุคคลที่จะตั้งขึ้นโดยกฎหมาย หรือได้รับการรับรองโดยกฎหมาย คำว่า หรือได้รับการรับรองโดยกฎหมาย มีกฎหมายให้จัดตั้งให้อะไรได้ ถูกไหมครับ รับรอง ที่นี้รับรองมันอาจจะไม่เป็นนิติบุคคลก็ได้ อย่างเช่น ของกระทรวงมหาดไทย กรมการพัฒนาชุมชนซึ่งผมเคยเป็นอธิบดี เรามีบางอันที่ตั้งเป็นสมาคม สมาคมผู้นำสตรีพัฒนาชุมชนแห่งประเทศไทย สมาคมผู้ทำอาชีพก้าวหน้า อันนี้เป็นสมาคมอยู่ ๔ ๕ อัน แต่บางอันไม่ถึงขั้นเป็นสมาคม เขาเป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยโดยกฎหมายอะไรที่เราอ้าง อย่างเช่น กลุ่มออมทรัพย์อะไรพวกนี้มันก็จะอยู่ในประเภทนี้ อันนี้ประเด็นของผมก็คือถ้าเป็นนิติบุคคลนี้ชัดเจนนะครับ แต่คำว่า หรือได้รับการรับรองโดยกฎหมาย หมายความว่า กฎหมายให้ทำตรงนี้ได้ มันจำเป็นจะต้องเป็นนิติบุคคลใหม่ ถ้ากฎหมายเขียนว่าให้ตั้งให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ได้ กฎหมายแรงงาน กฎหมายอะไรก็แล้วแต่ อันนี้จะถือว่าเข้าข่ายตรงนี้หรือไม่ อยากให้ท่านผู้รู้ทางกฎหมายได้ช่วยวินิจฉัยประเด็นนี้ให้ชัดเจนด้วย จะได้ไม่มีปัญหาเวลาที่มารับสมัครหรือเวลาเขาขึ้นมา ขอบคุณครับ

นายอัชพร จารุจินดา : เรียนท่านประธาน ตอบนิดหนึ่งครับว่า คือถ้าตามร่างในขณะนี้ ต้องเป็น ๑. ก็คือเป็นนิติบุคคลเป็นหลัก โดยนิติบุคคลนั้นจะเป็นนิติบุคคลประเภทจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย หรือว่ามีกฎหมายรับรองให้เป็นนิติบุคคลก็ได้ ความหมายก็จะเป็นในลักษณะนั้น เพราะฉะนั้นทั้ง ๕ วงเล็บ ในขณะนี้ยังต้องเป็นนิติบุคคลทั้งหมดครับ เข้าใจว่าน่าจะคงไปตามนี้ไปก่อนนะครับ เพราะว่าเรื่องนี้ก็คงยังไม่ยุติ เพราะเรื่องนี้คงเป็นเรื่องใหญ่แล้วคงจะพูดกับ สนช. ค่อนข้างเยอะในเรื่องเกี่ยวกับลักษณะนี้ครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉัตรินันท์ เชื้อบุญชัย : ตรงที่นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายหรือว่าจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย คือควรใช้คำไหนดี คือถ้าโดยกฎหมายมันเหมือนต้องมีตัว พรบ. ออกมา

นายอัชพร จารุจินดา : จะขออนุญาตสรุปว่าคงเป็นในเรื่องของการสรรหาวุฒิสภา คงเป็นไปตามร่างที่เสนอไปก่อน อย่างไรก็ตามตัวผมเองก็คงจะรับไปปรับถ้อยคำและวิธีการเขียนให้เป็น

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

ศิริพร ๒๙/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ในรูปแบบกฎหมายที่กระชั้นขึ้นทั้งฉบับ เพราะว่ามีเวลาเหลืออีกวันเดียว พุ่งนี้ แล้วก็ขออนุญาตสั้น ๆ อีกนิดหนึ่งนะครับว่า ในตัวร่างผมขออนุญาตแก้อีก ๒ จุด

จุดแรก บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งล่วงหน้า ชื่อนั้นคงใช้ไม่ได้ เพราะในรัฐธรรมนูญนั้นไม่ได้พูดถึงการเลือกตั้งล่วงหน้า มีแต่การเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้ง ขออนุญาตใช้ชื่อให้ตรงตามรัฐธรรมนูญ ส่วนวิธีการจะเป็นการเลือกตั้งล่วงหน้าก็สุดแล้วแต่ เพราะประเด็นนี้เคยเป็นประเด็นผมเคยเขาเมื่อปี ๒๕๔๐ ตอนเขียนกฎหมายฉบับนี้ว่า ใช้คำว่า การเลือกตั้งล่วงหน้า นั้นจะขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญบอกว่าวันเลือกตั้งต้องเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร เพราะฉะนั้นจะใช้คำนี้ไม่ได้ แต่ต้องใช้คำ การเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้ง ส่วนการเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้งนั้นจะมีวิธีการอย่างไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับเนื้อหา นั้นประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๖๕ ที่บอกภายใน ๒ ปีต้องแก้ไขกฎหมายนี้ ขออนุญาตตัดออก เพราะว่าจะเป็นการเขียนกฎหมายที่จำกัดตัวเอง ก็ไม่แน่ใจว่าในอีก ๒ ปีข้างหน้า กกต. นั้นจะมีวิธีการอื่นซึ่งไม่ใช่อิเล็กทรอนิกส์หรือไม่

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ธนัญญา ๓๐/๑

คือการแก้ไขกฎหมายหรือไม่แก้ไขกฎหมายเป็นเรื่องที่สามารถกระทำได้ แม้แต่ในวันนี้ พรุ่งนี้ มันไม่จำเป็นต้องรออีก ๒ ปี ถึงจะมานั่งแก้กฎหมายตรงนี้นัก เพราะฉะนั้นตรงนี้เวลาเขียนมันก็ไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเลือกตั้งที่กำลังมีอยู่ เพราะฉะนั้นก็เก็บไว้ในใจ ความจริงแล้ว กกต. ทำกฎหมายที่มีการเลือกตั้งอิเล็กทรอนิกส์เสร็จแล้ว แล้วผ่านกฤษฎีกาแล้วด้วย เตรียมจะเสนอได้ด้วย ถ้าพร้อมที่จะใช้เครื่องนี้เมื่อไรก็อาจจะเสนอได้เลยสำหรับการเลือกตั้งครั้งถัดไปนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ขออนุญาตตัดออก เพราะมันจะได้มาอยู่ในกระบวนการของกฎหมายนี้ครับ

ประธาน : ท่านมานิจก่อน แล้วก็ท่านมนตรีครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : กราบเรียนท่านประธานครับ มานิจ สุขสมจิตร ครับ มีประเด็นอยากถามคำถาม ในมาตรา ๕๙ ที่เขียนว่า ห้ามมิให้ผู้ใดทำการโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งโดยวิธีการใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นคนหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใดนับตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ของวันก่อนวันเลือกตั้งหนึ่งวันจนถึงสิ้นสุดวันเลือกตั้ง คำถามผมก็มีว่า ถ้าหากสื่อมวลชนจะลงข้อความเป็นโทษแก่ผู้สมัคร เช่น เขียนโจมตีผู้สมัครคนใดคนหนึ่ง ถามว่าจะทำได้ไหม เพราะข้อความในมาตรานี้ใช้คำว่า โฆษณาหาเสียง แต่โจมตีผู้สมัครคนใดคนหนึ่ง เขาไม่ได้หาเสียงหรือครับ โจมตี ถามว่า ทำได้ไหม คำตอบกรุณาอย่าตอบว่า ลอกของเก่ามา เพราะของเก่าอ่านดูแล้วมาตรา ๕๘ เขียนเหมือนกันทุกคำนะครับ นั่นคำถามหนึ่งนะครับ

อีกคำถามหนึ่งก็คือว่า ตามกฎหมายเดิมนั้นไม่มีการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ถ้าเผื่อว่าจะลงโจมตีผู้ถูกเสนอชื่อเป็นสมาชิกวุฒิสภาคนใดคนหนึ่ง อย่างเช่น วันพรุ่งนี้เขาจะสรรหาแล้ว เอรายชื่อคนใดคนหนึ่งหยิบขึ้นมา เอาประเด็นที่ไม่ดี ๆ ขึ้นมาโจมตี ถามว่ากฎหมายนี้ มาตรานี้ครอบคลุมถึงเรื่องนั้นไหมครับ ๒ ประเด็นครับ

นายอัชพร จารุจินดา : จริง ๆ โฆษณาหาเสียงทั้งเป็นคนและเป็นโทษ ถ้ากรณีโจมตีก็คือการหาเสียงที่เป็นโทษกับผู้สมัครรายใดรายหนึ่งครับ ที่ผ่านมาก็เข้าใจว่าก็เอาผิด ในการสรรหาวุฒิสภาครับ เขาไม่ได้เป็นผู้สมัคร เป็นผู้ถูกเสนอชื่อ สรรหาเอามาใช้ด้วยหรือเปล่าไม่ทราบอันนี้ครับ

นายคมชาญ เส่าสกุล : ขออนุญาตกราบเรียนครับ สรรหานี้ต้องขออนุญาตท่านช่วยกรุณาดูมาตรา ๑๒๖ วรรคท้าย ท่านครับ แต่บังเอิญไปเขียนในส่วนของการเลือกตั้ง สว. อย่างเดียว เรื่องบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการลงโทษเลือกตั้ง สส. ให้มาใช้กับ สว. ด้วยนะครับ

นายอัชพร จารุจินดา : เดี่ยวผมต้องไปดูในรายละเอียดอีกครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : ขอความกรุณาถ้าเห็นด้วยกับเพิ่ม สรรหา เข้าไปด้วย ฝ่ายท่านรองครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

หน้า ๓๐/๒

นายมานิจ สุขสมจิตร : ผมก็ยังสงสัยนะครับ เพราะว่าไม่ได้หาเสียงนะครับ ในกรณีที่จะโจมตีผู้สมัครนี่นะครับ ไม่ได้เป็นการหาเสียง ไม่ได้หาเสียงให้ใคร สมมุติว่าเขานั้นมีผู้สมัครอยู่คนเดียว ไม่มีฝ่ายตรงข้ามเลย ผมโจมตีผู้สมัครคนนี้นะครับ ทำได้ไหมครับ ไม่ได้หาเสียงครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ในตอนที่ผ่านมาก็ดีใจความเอาว่า การที่กฎหมายเขียนว่า โฆษณาหาเสียงอันเป็นคุณหรือเป็นโทษ มันก็แสดงว่าการหาเสียงที่เป็นโทษกับอีกคนหนึ่งนั่น ซึ่งก็หมายความว่า การใส่ความบุคคลนั้นในลักษณะในช่วงที่ตัวเองหาเสียงก็จะมีคามผิดนะครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : คือคำว่า หาเสียง หมายความว่า ต้องการเสียงนะครับ ถ้าแปลไทยเป็นไทยคือต้องการเสียง นี่ไม่ต้องการให้เขาได้เสียงครับ

นายอัชพร จารุจินดา : หาเสียงไปโทษคนโน้นเพื่อจะให้อีกคนได้เสียง

นายมานิจ สุขสมจิตร : ไม่มีคู่แข่งครับ ในเขตนั่นไม่มีคู่แข่ง ถ้าไม่มีคำว่า หาเสียง นะครับ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการโฆษณาด้วยวิธีการใด ๆ จะเป็นอย่างไรไหมครับ

ประธาน : หมายความว่าตัด หาเสียง ออก

นายมานิจ สุขสมจิตร : เพราะอันนี้ลอกของเก่ามาเหมือนทุกคำครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านประธานครับ คือผมเข้าใจที่ท่านมานิจพูด คือสมมุติหนังสือพิมพ์ใช้ไหมครับ เขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์ ซึ่งก็ไม่ว่าเป็นการหาเสียงหรือไม่ แต่เป็นการโฆษณา วันหนึ่งก่อนเลือกตั้งนะครับ มันจะเป็นข้อนี้ไหม จะเป็นคุณหรือเป็นโทษก็ตาม จะเชียร์หรือจะนั่นก็ตาม ถ้าตัดคำว่า หาเสียงเลือกตั้ง บอก ห้ามมิให้โฆษณาด้วยวิธีการใด ๆ ที่เป็นคุณหรือเป็นโทษ หนึ่งวันก่อนเลือกตั้งเท่านั้นไม่ได้เอาอะไร

นายอัชพร จารุจินดา : คือคำว่า โฆษณาหาเสียง มันเป็นคำเดียวกันนะครับ ท่านประธาน คือเป็นมาแต่โบราณเขาใช้คำคู่กัน แล้วก็ที่ผ่านมาที่ดีความในลักษณะนั้นว่าการกล่าวโทษบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั่นมันก็เป็นการโฆษณาหาเสียง เพราะมันจะได้ผลประโยชน์แก่บุคคลอื่น ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์จริงหรือไม่จริง ที่เป็นมาเป็นอย่างนั้น

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

วិธนา ๓๑/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ท่านมนตรีก่อนนะครับ แล้วมาท่านศรีราชา แล้วท่านสุพจน์

นายมนตรี ศรีเยี่ยมสะอาด : ท่านประธานครับ ขอผมคนละประเด็นกันครับ ถ้าอย่างนั้น ผมขออนุญาตให้จบประเด็นไปก่อนแล้วผมค่อยอภิปรายครับ ขอขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช : ของผมประเด็นนี้ครับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ ผม ศรีราชา ผมคิดว่าน่าจะแก้เป็นแบบนี้ได้ไหมครับ เพื่อให้มันชัดและสั้นขึ้นคือ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการโฆษณาหาเสียงหรือกระทำโดยวิธีการอื่นใดเพื่อให้เป็นคุณและเป็นโทษแก่ผู้สมัคร คือแก้สักนิดหนึ่งแล้วก็จะกว้างหมดเลย คราวนี้ไม่ว่ากระทำอื่นใดในช่วงนั้นโดนหมด ไม่ว่าจะวิธีใด เป็นการกวาด เรื่องนี้ชอบ มีอีกประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะขอฝาก แต่ไม่ทราบว่าจะเหมาะสมหรือเปล่า คือในเรื่องของที่พูดหนักเมื่อสักครู่นี้ ในเรื่องของมาตรา ๑๓๐ คือมีพวก NGO Comment เราค่อนข้างจะแรงในแง่ที่ว่า เป็นตัวรวบหัวรวบหางไม่ให้โอกาสเขา โดยเฉพาะอาจารย์จอน อึ้งภากรณ์ ที่ผมไป Debate ออกทีวีด้วย เขาก็บอกว่าเขาไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็เพราะว่า ไม่มีพื้นฐานมาจากประชาชน เขาก็พูดทำนองนั้น เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อตรงนั้นผมก็ยังไม่แน่ใจว่ามันจะเป็นการเปิดช่องอย่างไรหรือเปล่า ในการที่จะให้ NGO เขาได้เข้ามา โดยเฉพาะ NGO ที่แข็ง ๆ ที่นี้ปัญหาก็คือเราไปผูกไว้กับเรื่องนิติบุคคล ที่นี้สำหรับกลุ่ม NGO ด้วยกันอาจารย์จอน อึ้งภากรณ์ ในฐานะอดีตวุฒิสมาชิก ท่านเป็นประธานคณะกรรมการประสานงานของ NGO ทั้งหมด เพราะฉะนั้นเขาก็ถนงรังค์ที่จะคว่ำเราเต็มที่ ซึ่งดูตามนี้แล้ว คือกลุ่มนี้ก็เป็นกลุ่มที่มี Power พอสมควร เพราะฉะนั้นเขาก็เลย Debate ว่าของเรานี้เป็นรัฐธรรมนูญที่ไม่เปิดโอกาส ไม่เปิดช่องให้แก่ประชาชนโดยทั่วไป เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อจะเป็นตามนี้ก็จะต้องเข้าไปเป็นนิติบุคคลเสียก่อน แล้วถึงจะเข้ามามีบทบาทตามนี้ ซึ่งเขาบอกทุกอย่างก็จะเป็นไปตามกลไกของกลุ่มบุคคลที่ยึดอำนาจอยู่แล้ว โดยที่ประชาชนในฐานะรากหญ้าจะไม่ได้รับสิทธิตัวนี้ อันนี้เป็นข้อสังเกต ผมก็อยากจะกราบเรียนให้ท่านกรรมการได้ทราบว่า ตัวนี้เป็นจุดหนึ่งที่เขาโจมตีค่อนข้างจะแรงว่าเราไปล็อกสิ่งเหล่านี้ไว้ อันนี้เป็นเรื่องที่ผมก็ไม่ทราบว่าจะปรับแก้อย่างไร เพราะมันเป็นพื้นฐานเลย ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านสุพจน์ก่อน แล้วท่านวุฒิสาร

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ผมคงไม่มีข้อเสนอที่ดีกว่าท่านศรีราชาในเรื่องแรก แต่ว่าเรื่องที่ท่านกล่าวถึงท่านจอน อึ้งภากรณ์ ก็ทำให้มันถูกระบบสิครับ ขั้นตอนให้ถูกระบบเท่านั้นเอง มันก็ไม่มีปัญหาอะไร ท่านไปอยู่นอกระบบ แล้วท่านก็ป่าว ๆ อยู่นั่นแหละ ว่าทำไมถึงทำไมไม่ได้ อย่างนั้นอย่างนี้ ทำให้ถูกระบบเสีย อันนั้นอันหนึ่ง และอีกอันหนึ่งผมขอพูดมาตรา ๗๙ ได้ไหมครับ ขออนุญาต เพราะว่าไหน ๆ จะออกนอกกรอบแล้ว มาตรา ๗๙ ก็คือว่าเขาบอกว่าถึงเวลาปิดการลงคะแนนเลือกตั้งแล้ว ให้กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งปิดประกาศการลงคะแนนเลือกตั้งทันที ผมอยากจะยืนยันข้อนี้ เพราะว่ามีกรรมการ

คณะกรรมการข้าราชการร่างรัฐธรรมนูญ

วិณยา ๓๑/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

บางท่านบอกว่าขออนุโลมให้คนที่อยู่แถว ๆ นี้สามารถที่จะลงเลือกตั้งได้ ผมว่าจะมีปัญหา เพราะว่า
 ในขณะที่สถานการณ์ไม่ปกติ คนที่พร้อมจะบวบ พร้อมที่จะมาทำความเข้าใจให้แก่การเลือกตั้งมีเยอะ
 ถ้าเราปล่อยให้มีการคล้าย ๆ อะลุ่มอล่วยให้ว่าอยู่ในแถว แล้วก็มาใช้สิทธิเลือกตั้งได้นี้ ถ้าเขาเกิดเข้ามา
 ๔๐ - ๕๐ คน หลังจาก ๓ โมงไปแล้วจะมีปัญหาเยอะเลย เพราะฉะนั้นอยากจะขอให้ กกต. ถื้อมาตรการ
 อย่างเคร่งครัด พอถึงเวลา ๓ โมง ใครที่ยังไม่แสดงตนก็ให้ปิดเลย แล้วก็ให้งดจ่ายบัตรเลือกตั้ง กระทำตาม
 ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๙ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านวุฒิสารครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประเด็นที่ท่าน
 มานิจอภิปรายเรื่องมาตรา ๕๙ ผมคิดว่าการกระทำบางเรื่องอาจจะอยู่ในมาตรา ๕๓ อยู่แล้ว มาตรา ๕๓
 เรื่องของการห้ามไม่ให้ดเว้นการลงคะแนน รวมไปถึงมาตรา ๕๓ (๕) เรื่องของการจงใจให้เข้าใจผิด
 ในคะแนนนิยม เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันหรือบุคคลคนเดียวก็เข้าข่ายนี้ เพราะฉะนั้นก็แล้วแต่
 แต่ผมคิดว่าในมาตรา ๕๓ ก็ได้เขียนเรื่องนี้ไว้แล้ว

ประธาน : เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี ศรีเยี่ยมสะอาด : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ที่ทาง
 ท่านอัครพรได้พูดถึงส่วนที่ ๙ การลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า ขอใช้คำว่า การลงคะแนนนอกเขตเลือกตั้ง
 ได้ไหมครับ อันนี้พอผมมาดูรายละเอียดของบทที่ ๑ ของส่วนที่ ๙ มันไม่ใช่เฉพาะนอกเขตเลือกตั้ง
 มันมีในเขตเลือกตั้งด้วย _____

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

ประกาศลักษณะที่ ๓๒/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายอัคร จารุจินดา : คือมันจะต้องไม่มีทั้งบทที่ ๑ บทที่ ๒ มีแต่เนื้อความครบ คือกรณีของบทที่ ๑ นั้น เวลาไปลงก็ไปลงในที่เลือกตั้งกลาง ไม่ได้ลงในที่เลือกตั้งที่พวกเขาอยู่ ในที่มีภูมิลำเนา เพราะฉะนั้นทั้งกรณีการลงของมาตรา ๙๕ กับมาตรา ๙๖ นั่นคือต้องไปลงที่อื่นทั้งสิ้น คือสิ่งที่จะกราบเรียนก็คืออย่างนี้ว่า ถ้อยคำนี้เคยมีการพิจารณากันเมื่อตอนสมัยปี ๒๕๔๐ ตอนทำกฎหมายเลือกตั้งเช่นเดียวกันแล้วก็จะมีการใช้คำว่า ลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า ก็ถูกหักท้วงกันในที่ประชุมของสภาทั้งสองสภาว่า ในรัฐธรรมนูญไม่มีคำไหนเขียนบอกให้มีการเลือกตั้งล่วงหน้าได้ แต่รัฐธรรมนูญกลับเขียนบอกว่าวันเลือกตั้งต้องกระทำวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร เพราะฉะนั้นพอใช้คำนี้เขาก็จะมีหลายฝ่ายโต้แย้งว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ แล้วในที่สุดก็ได้ลงเอยว่าให้ใช้คำว่า การลงคะแนนเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้ง ซึ่งใช้ทั้ง ๒ กรณี ทั้งกรณีที่ไม่สามารถลงคะแนนเสียงในวันนั้นได้ หรือที่อื่นครับ ดังนั้นสิ่งที่ผมจะกราบเรียนก็คือ เนื่องจากเป็นประเด็นที่เคยมีการพิจารณา และเป็นปัญหามาครั้งหนึ่งแล้ว ผมเองก็ไม่อยากจะเป็นปัญหาในชั้นสนช. อีก เป็นปัญหาเดิม

ประธาน : ท่านประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ผมขอຍອນมาเรื่องการสรรหานิติหนึ่ง ที่มีผู้สอบถามว่าพวก NGO ซึ่งไม่ได้เป็นนิติบุคคลนั้นครับ ด้วยเหตุที่ต้องเอานิติบุคคลเพราะว่าการตรวจสอบจะได้ชัดเจน เพราะว่าการเป็นนิติบุคคลนั้นมันสามารถตรวจสอบได้ ถ้าเป็นกลุ่ม เป็นอะไรอย่างนี้จะยาก แต่ที่นี้กรณีบุคคลอย่างที่ยกตัวอย่างบุคคลบางคนนี้ อันนี้องค์กรเป็นคนเสนอ องค์กรก็สามารถเสนอได้ใช่ไหมครับ ไม่จำเป็นที่สมมติว่าเขาอาจจะทำงานเกี่ยวกับมูลนิธิโลกเขียวอะไรอย่างนี้ เขาอาจจะไม่ได้เป็นสมาชิกของมูลนิธิ แต่ว่าเขาสนใจทางนี้ มูลนิธิโลกเขียวนี้อาจจะเสนอชื่อนายคนนี้ได้ใช่ไหมครับ เขาไม่ได้ห้าม และองค์กรก็ไปเสนอ ไม่ได้ปิดกั้นอะไร ใช่ไหมครับ ในหลักการที่เราได้คุยกัน ฉะนั้นอาจารย์จอนถ้าท่านสนใจเรื่องอะไร มูลนิธิหรืออะไร เขาเห็นว่าคนนี้เก่ง เขาเสนอมา ไม่ได้มีปัญหาอะไร ที่นี้ผมถามเรื่องการทำโพลนิดหนึ่ง มาตรา ๖๐ ที่ห้ามสำรวจทำโพล อันนี้มีโทษที่ไหนครับ ในหน้า ๒๔ มาตรา ๖๐ ห้ามมิให้ผู้ใดสำรวจคะแนนนิยม เพราะอันนี้เราบัญญัติเฉพาะเรื่องการเปิดเผยโพลเท่านั้นใช่ไหม อันนี้ห้าม มาตรา ๖๐ ห้ามทำโพล มาตรา ๖๐ ที่เขียนนี้ห้าม และมีโทษเดิมมีบัญญัติโทษไว้ ตอนนี้มีบัญญัติที่โทษหรือเปล่า แสดงว่าไม่ห้ามทำโพลใช่ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นมาตรา ๖๐ นี้ต้องตัดออก เพราะว่าเมื่อวานนี้ที่อนุกรรมการพูดกันนี้ห้ามเฉพาะเรื่องการเปิดเผยผลการทำโพล ทำนองเดียวกับ พรบ. ว่าด้วยความเรียบร้อยในการออกเสียงประชามติ แต่ไม่ได้ห้ามทำโพล แต่ที่นี้พอในมาตรา ๖๐ มันเขียนห้ามโพล หรือจะเอาอย่างไรครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต ผมคิดว่าคงไม่ห้ามสำรวจนะครับท่านประพันธ์ แต่ข้ออื่น ๆ ห้ามประกาศ ห้ามโฆษณา กระทำการใด ๆ ให้เข้าใจในช่วง ๗ วัน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๓๒/๒

ก่อนวันเลือกตั้งนี้ น่าจะต้องมีอยู่ แต่ส่วนการสำรวจเขาจะสำรวจก็สำรวจไป แต่ห้ามประกาศผล
ของการสำรวจ และโทษคงจะต้องมี ถ้าไม่มีก็คงจะต้องบัญญัติไว้ แต่เรื่องสำรวจคงไม่ห้ามกระมังครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่เมื่อวานนี้ก็พูดเฉพาะเรื่องการเปิดเผยโพล ก็แล้วแต่
ที่ประชุมว่าจะห้ามทำโพลหรือเปล่า

ประธาน : คือผมคิดว่าเราไปห้ามทำโพลหรือว่าสำรวจคงไม่ได้ แต่ว่าในช่วงระยะเวลา
ที่กำหนดไว้ เพื่อป้องกันความสับสนหรือว่างุนใจ ห้ามเปิดเผยนี้ น่าจะอย่างที่เขียนได้ในการลงประชามติ
นี้ครับ ผมว่าน่าจะได้ผลแล้วก็ถูกต้องกว่าครับ คือเปิดเผยไม่ได้ครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๓๓๓/๑

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็แล้วแต่ที่ประชุมนะครับ ตอนแรกเขายกกว้างมาก็ห้ามนะครับ แล้วตอนหลังเมื่อบอกว่าเอาเฉพาะเรื่องการเปิดเผย คล้าย ๆ ที่ท่านประธานว่า ก็แล้วแต่ที่ประชุม เอาอย่างไร คือถ้าหากว่าห้ามเฉพาะเรื่องการเปิดเผยไหลก่อน ๗ วัน เดียวก็มอบฝ่ายเลขานุการไปปรับปรุง นะครับ

ประธาน : เดียวขอท่านวิทยากรก่อนใช่ไหมครับ แล้วไม่มีแล้วนะครับ เชิญท่านนุรักษ์ครับ มีหรือครับ เชิญ

นายวิทยา งานทวี : ขออนุญาตรออยู่ก็เพื่อมาตรา ๑๔๕ นี้ อันนี้ผมพูดจริงนะครับ ท่านประธาน คือว่าที่ท่านนุรักษ์ได้คุยไว้ครั้งก่อนเกี่ยวกับเรื่องของการกำหนดโทษการซื้อขายเสียง แล้วก็การตัดสิทธินี้ ไม่ควรที่จะอยู่เฉพาะเรื่องของคนที่ขายเสียงที่ไม่โดนอะไรเลยนี่มันก็ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นที่ปัจจุบันนี้ที่เราพูดนี้มีแต่การซื้อถึงผิด ก็ควรจะต้องห้ามสิทธิต่าง ๆ ที่ควรจะมี ซึ่งผมอยากจะขออนุญาตนำเรื่องนี้มาสนับสนุนประเด็นที่ท่านนุรักษ์ได้พูดไปครั้งก่อนให้กลับมาในมาตรา ๑๔๕ ครับ

นายนุรักษ์ มาประณีต : ผม นุรักษ์ นะครับ คือการห้ามขายเสียงมีอยู่ในมาตรา ๗๗ คือไม่ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเรียกรับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อลงคะแนนเลือกตั้ง หรือดเว้นไม่ลงคะแนนเลือกตั้งแก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด คือในวันนั้น ผมเห็นว่า อยู่ในมาตรา ๗๗ มีอยู่แล้วนะครับ แต่ในมาตรา ๗๗ นี้ปัญหาของเรา ปัญหาของประเทศชาติ ที่มีอยู่ปัจจุบันนี้ครับก็เกิดจากมาตรา ๗๗ ที่ของเรามีคนที่ขายเสียงอยู่ตั้ง ๑๐ กว่าล้านคน ซึ่งมันเป็น ปัญหาอยู่นะครับ แล้วก็แม้แต่ลงประชามติเลือกตั้งก็สามารถเอาเงินไปซื้อมาได้ นะครับ มันเป็นปัญหาใหญ่ ที่สุด ผมคิดว่ามันเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดของระบอบประชาธิปไตยเราที่ทำให้ประชาธิปไตยเราไม่ก้าวหน้าขึ้น เพราะว่าเรามีบุคคลประเภทนี้อยู่ นะครับ เพราะฉะนั้นการที่ลงโทษ คือมาตรา ๗๗ นี้จะไปลงอยู่ใน บทลงโทษคือมาตรา ๑๕๗ คือก็จะมีโทษ ถ้าใครขายเสียงมีโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่ สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดห้าปี ซึ่งผมเห็นว่ายังไม่ค่อยไปนะครับ ควรจะตัดสิทธิ ซึ่งคราวที่แล้วผมก็เสนอว่า ให้ตัดสิทธิสวัสดิการ ซึ่งบุคคลพวกนี้ที่จะได้รับจากรัฐนะครับ ผมก็ยังขอยืนยันที่จะขอเสนอว่า ให้เติมในมาตรา ๑๕๗ ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืน ตามมาตรา ๗๗ ให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิที่จะได้รับสวัสดิการจากรัฐมีกำหนดห้าปีด้วย คือเพิกถอนสิทธิเลย ผมว่าจุดนี้นะครับจะเป็นจุดที่ประชาชนจะเกรงกลัวมากนะครับ โดยเฉพาะประมาณ ๑๐ ล้านคน หรือใคร ก็ตามที่เขาขายเสียงอยู่ การที่เขาจะขายเสียงเพื่อรับเงิน ๕๐๐ บาท ๒๐๐ บาท ๓๐๐ บาท หรือ ๑,๐๐๐ บาท แต่การที่เขาจะเสียสิทธิ สวัสดิการที่ได้รับจากรัฐนี้ เขาก็ต้องชั่งน้ำหนักดูว่ามันคุ้มกันไหม ผมว่าจุดนี้จะเป็น การสกัดที่ไม่ให้เขาขายเสียงได้อย่างมาก แต่อย่างไรก็ตามมีผู้ที่ค้านว่า ในการตัดสิทธิพื้นฐาน จะขัดกับ

คณะกรรมการสิทธิการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

อารีรัตน์ ๓๓/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

รัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมเห็นว่า การที่ได้รับสวัสดิการจากรัฐนี้ไม่น่าจะขัดกับรัฐธรรมนูญ เพราะว่าคนที่ได้รับสวัสดิการจากรัฐไม่ใช่บุคคลที่จะได้รับทุกคนนะครับ เช่น สวัสดิการที่จะได้รับลดหย่อนภาษี สวัสดิการที่จะได้รับรักษาพยาบาลพวกนี้ มันมีเฉพาะบางกลุ่มเท่านั้นเอง ไม่ได้เป็นสิทธิพื้นฐาน เช่น การศึกษาที่ทุกคนจะต้องได้รับนะครับ มันเป็นสิทธิที่เราให้กับบุคคลบางกลุ่มบางพวกเท่านั้นเอง

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นำพร ๓๔/๑

เพราะฉะนั้นการเขียนลงไปอย่างนี้ ผมก็ว่าไม่น่าที่จะขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ แล้วก็จุดนี้จะเป็นจุดที่สกัด
ที่จะไม่ให้มีการขายเสียงได้ น่าจะเป็นจุดที่ดีมาก ๆ แล้วก็เป็นการที่น่าจะเกรงกลัวว่าการที่จะเอาเงิน
๒๐๐ บาท ๓๐๐ บาท ๕๐๐ บาท มาแลกกับสวัสดิการที่รัฐจะให้ นี่ ผมว่าน่าจะเป็นสิ่งที่ดี เพราะว่าปัญหา
ของประเทศชาติก็อยู่กับบุคคลที่ขายเสียงนี้แหละครับ ถ้าไม่มีคนขายเสียง คนซื้อมันก็ไม่ซื้อหรือครับ
ซื้ออย่างไรก็ได้ เพราะฉะนั้นปัญหาหลักของบ้านเมืองเราคือเรามีคนขายเสียง แม้แต่ลงประชามติก็มี
คนขายเสียง แม้แต่การชุมนุมที่ท้องสนามหลวงก็รับเงินไปแล้วก็ไปชุมนุมกันอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นเงิน
สามารถซื้อทุกอย่างแล้วก็เงินนี่นะครับ ก็มีบางคนพูดว่ามีเงินอยู่ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ๖,๐๐๐ ล้านบาท
ก็สามารถซื้อประเทศไทยมาบริหารจัดการประเทศไทยได้ ผมว่าก็เป็นเพราะจุดมาตรา ๗๗ ที่เรามีคนบางกลุ่ม
ที่ขายเสียง เพราะฉะนั้นผมว่าจุดหลักต้องสกัดตรงนี้นะครับ ผมก็ใครจะเสนอให้เดิมนะที่จะตัดสิทธิลงไป
ในมาตรา ๑๕๗ ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายอัคร จารุจินดา : เรียนท่านประธาน เข้าใจว่าประเด็นนี้อาจจะต้องพิจารณากัน
ค่อนข้างลึกซึ้งแล้วก็ค่อนข้างต้องใช้เวลา เติญเวลามันจะหมด คือสิ่งที่กำหนดอันนี้ก็คือเอาคนทำผิดนั้นไป
จำคุกแล้วนะครับ ทีนี้ถ้าจะให้ตัดสิทธิ ซึ่งมันยังไม่ค่อยชัดเจนว่าเพิกถอนสิทธิหรือสวัสดิการที่รัฐจัดให้มันนะ
เรื่องอะไรกันบ้าง เพราะฉะนั้นพอเวลาอันนี้แปลความ อาจจะแปลความกันค่อนข้างได้กว้างขวาง และ
ปัญหามันอาจจะต้องวิเคราะห์กันค่อนข้างต่อไป เพราะว่าคนที่รับเงินนี้จำนวนเป็นส่วนใหญ่ นั่นคือ
คนยากจนอยู่แล้ว คนที่อาจจะไม่มีงานทำด้วยซ้ำไป พอไปลงโทษเขา บอกเขาไม่ได้รับสวัสดิการไป เขาไป
โรงพยาบาล เขาก็ไม่สามารถเข้าไปได้ รักษาตัวเองไม่ได้ ต้องนอนป่วยตาย รัฐก็บอกว่าเข้าไปช่วยเหลือ
ก็ไม่ได้ เพราะเขาถูกตัดสิทธิในเรื่องนี้ไปแล้ว คือผลมันจะไปถึงไหนยังไม่ทราบนะครับ คือเข้าใจว่าปัญหานี้
อาจจะต้องมีการศึกษาใช้เวลาศึกษาค่อนข้างพอสมควรที่จะกำหนดลงไปว่าจะตัดสิทธิในเรื่องไหน ๆ
กันบ้าง จะขออนุญาตรับข้อสังเกตของท่านนุรักษ์ไปได้ไหมครับว่า เวลาไปพิจารณาในชั้นสภานิติบัญญัติ
นั้น ผมเองจะยกขึ้นเป็นข้อสังเกตว่ามีการนำเสนอในเรื่องนี้ แล้วก็มีเวลาพิจารณาในรายละเอียดตรงนั้น
อีกครั้งหนึ่ง

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช : ท่านประธานครับ เรื่องเดียวกันนี้ นะครับ คือ
อยากจะต้องข้อสังเกต ๑ - ๒ ข้อ คือ

อันแรกนะครับ ผลประโยชน์ใกล้ตัวเขาจะคว่ำไว้ก่อน ผลที่เสียประโยชน์ใกล้ตัวนี้
เขาจะไม่คิดถึงหรอก สำหรับคนที่ยากไร้แล้วก็อย่างที่ท่านนุรักษ์พูดมานี้ นะครับ เขาเอามาก่อนเลย
๕๐๐ บาท เสียผลประโยชน์นี้ว่ากันทีหลังไม่เป็นไร

แล้วก็อีกอันหนึ่ง ที่ว่าเขาจะได้สิทธิหรือเสียสิทธิต่าง ๆ ถ้าเขาไม่ไปใช้สิทธิหรือไม่ใช้สิทธิ
เลือกตั้งนั้นะครับ เป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ข้อมูลเขาก่อนนะครับว่า เขาจะได้สิทธิ

คณะกรรมการสิทธิการยกย่องรัฐธรรมนูญ

น้ำพร ๓๔/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

หรือเสียสิทธิอะไรถ้าเขาทำหรือไม่ทำอะไรบางอย่าง เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นปัญหาเหมือนกันนะครับ
ถ้าเราไปค้นที่จะไปตัดหรือว่าไปให้ต่าง ๆ ผมว่าเราควรจะให้ข้อมูลเขาถูกต้องครบถ้วนนะครับ แล้วก็
ใช้เวลาพอสมควร อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับเรื่องบางประการครับ ขอขอบคุณครับ

นายวิทยา งานทวี : ท่านประธานครับ ผมยังอยากขอให้เป็นการจากยกย่องรัฐธรรมนูญ
เข้าไปเลยนะครับ เรื่องสารนี้ เนื่องจากที่ท่านพูดมาทั้งหมด ผมคิดว่าขนาดที่บอกว่าเป็นหน้าที่ทุกคนไป
ออกเสียง เพราะอะไร เพราะเขากลัวเสียสิทธิ พอกกลัวเสียสิทธิเนะ ขนาดสิทธิพวกนั้นแค่มันไม่เกี่ยวข้องกับ
กับรายได้ส่วนตัวเขาเลย เขายังกลัว

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

นวพร ๓๕/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

เที่ยวนี่ที่เราลงประชามติเราบอกว่าเป็นสิทธิ แต่หลายคนยังไม่ทราบนะครับ ยังเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ เพราะว่าถ้าหากเป็นหน้าที่เขากลัวว่าถ้าเขาไม่ไปลงจะเสียสิทธิอื่น ๆ ผมได้ฟังจาก สสร. แต่ละจังหวัดเขาบอกว่ายังโชคดีเพราะว่าไม่ได้ไปเน้น พอไม่เน้น ทุกคนเข้าใจว่าหน้าที่ต้องไปทำเหมือนกับการเลือกตั้ง ก็จะมีคนไปลงอีกพอสมควรที่จำเป็นจะต้องไป ผมเลยยังคิดว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องนะครับ ที่ท่านนุรักษ์ได้เสนอ แล้วก็ผมอยากจะให้มีการสนับสนุนให้ชัดเจน ส่วนที่ท่านอัครพรเป็นห่วงนะครับ ผมคิดว่าในเมื่อเข้ามาทำหน้าที่ทั้งทีแล้ว ถ้าไม่แก้ปัญหามันเมืองให้ชัดเจน มันก็เสียเวลาพวกที่เข้ามาเนะครับ ฉะนั้นตั้งใจว่าถ้าบ้านเมือง Clean ไม่ได้ แล้วก็ไม่มีมาตรการอะไรที่ดีขึ้น ผมก็คิดว่า พวกผมเสียเวลา เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ที่สุดเลยนะครับ ไปร่างรัฐธรรมนุญทั้งฉบับแล้วมันไม่เกิดเป็นผล ก็ขออนุญาตที่อาจจะขึ้นเล็กน้อยด้วยความเคารพ อยากขอว่าควรจะมีครับ

ประธาน : เชิญท่านวุฒิสารครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : ผมมี ๒ ประเด็น เรื่องโพลเรายังไม่จบ เมื่อกี้เราตกลงจะให้ทำหรือไม่ให้ทำ คือประเด็นเรื่องโพลตอนนี้คงมีแค่ ๒ ประเด็นว่า ให้ทำโดยไม่ต้องขออนุญาตคือตัด ๖๐ ออก แต่ว่าไปลงบทกำหนดโทษอย่างเดียว คือ ถ้าเปิดเผยโพลก่อน ๗ วัน มีบทกำหนดโทษ ซึ่งร่างมันเป็นอย่างนี้อยู่ คือถ้าจะให้ทำโดยไม่ต้องขออนุญาต ก็ตัดมาตรานี้ออกไปนะครับ แต่ประเด็นเรื่องบทกำหนดโทษที่ท่านนุรักษ์เสนอเนะครับ และก็ท่านวิทยาสสนับสนุน ผมอยากทราบเรียนว่าอยากให้พิจารณาให้ถ่องแท้ว่า เราไม่ได้มีมาตรการเรื่องบทลงโทษเรื่องเดียวกันนะครับ คือผมคิดว่ามาตรการเชิงส่งเสริมในระบบประชาธิปไตยเป็นเรื่องสำคัญ มาตรการเชิงส่งเสริม มาตรการการสืบสวน สอบสวน การตรวจตราก็เป็นเรื่องสำคัญ คือผมไม่อยากจะเห็นระบบการพัฒนากองเมือง แล้วก็การพัฒนาประชาธิปไตยเริ่มต้นให้เกิดความกลัวโดยบทลงโทษ แต่ควรจะเกิดจากพลังจูงใจจากข้างในของประชาชน และผมคิดว่าในหลักแบบนี้ ถ้าเราไปมองในมุมมองนี้ตลอด มันก็จะทำให้กฎหมายอย่างท่านวิทยาสขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านพูดว่าอุตุสำหรับเสียเวลามาแล้ว ต้องร่างให้มันเด็ดขาด ผมคิดว่าจริง ๆ สิ่งที่เราควรทำอย่างยิ่งคือเรื่องของการส่งเสริมด้วยการสร้างพลังที่จะทำให้การเมืองมันดี เพราะฉะนั้นผมยังคิดว่า ผมเองก็ไม่อยากจะโทษผู้ซื้ออย่างเดียวหรือครับ ก็ไม่รู้ใครเริ่มก่อนระหว่างผู้ขาย ผู้ซื้อ เพราะฉะนั้นผมเองยังคิดว่าการไปตัดสิทธิสวัสดิการ ผมคิดว่าอันนี้ก็เป็นผลเยอะ แล้วก็จะเชื่อมโยงไปถึงพื้นฐานเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ได้รับการดูแลจากรัฐอย่างเท่าเทียมกัน หลักเรื่องความเสมอภาคในรัฐธรรมนุญ เพราะฉะนั้นผมเองยังอยากคิดว่าเราอย่าใช้ประสบการณ์หรือปัญหาที่เรามองเห็นปัจจุบัน แต่อย่างคิดว่ากฎหมายนี้จะใช้ไปนานนะครับ อยากให้มองไกล ๆ ว่าอนาคต ถ้าเราณรงค์เรื่องการส่งเสริมให้มากขึ้น ทำเรื่องการส่งเสริมแม้ว่าจะช้า แต่มันเป็นบทเรียนที่สำคัญของบ้านเมือง ก็อยากฝากความเห็นว่าจะอยากให้พิจารณาให้ถ่องแท้ครับเรื่องนี้ครับ

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นวพร ๓๕/๒

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ ผม ศรีราชา เจริญพานิช ผมสนับสนุนท่านวิทยาและที่ท่านนุรักษ์ ผมชอบความเด็ดขาด ผมอยากจะกราบเรียนว่า ที่ท่านอัครพรยังไม่ได้มีโอกาสดูอย่างถ่องแท้ครับ ผมเองผมก็ไม่ได้ดูอย่างถ่องแท้ แต่ผมดูเร็ว ๆ เลียนแบบท่านเลขา ผมเห็นว่ามืออยู่ ๒ มาตรา และที่จะตรงคือไม่มีสิทธิที่จะได้สวัสดิการ แยกไปจากโทษอาญา ไม่มีสิทธิที่จะได้สวัสดิการตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๓ ก็คือว่า ไม่มีสิทธิเมื่ออายุเกิน ๖๐ ปีแล้ว ไม่มีสิทธิที่จะได้รับสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนมาตรา ๕๕ นั้นเป็นผู้รั้งที่อยู่อาศัยก็จะหมดอนาคตที่จะไปมีที่อยู่อาศัย คือให้มันจนต่อไปอีก เป็นการทำร้ายแบบให้มันตายเลย เพราะฉะนั้นตัวนี้คนที่อยู่เกี่ยวข้องการซื้อขายเสียงจะอยู่ในมาตรา ๕๒ กับมาตรา ๕๕ เป็นหลัก เพราะฉะนั้นเขาจะได้ขยาย และก็เกรงกลัว อันนี้ก็เป็นการทำเพื่อความสะดวก สำหรับผู้ที่ซื้อขายเสียงทั้งหลาย พวกซื้อเสียง เพราะว่าถ้าเมื่อไม่อย่างนั้นแล้วก็คงจะไม่มีวันที่จะเลิกสิ่งเหล่านี้ได้อย่างเด็ดขาด เพราะว่าอย่างไรก็ตามเขาควรจะคิดว่าสิ่งที่ ๓๐๐ บาท ๕๐๐ บาท หรือ ๑,๐๐๐ บาท ที่เขาจะได้ตรงนี้มันไม่คุ้มกับมาตรา ๕๓ กับมาตรา ๕๕ ที่จะได้จากรัฐ ถ้าเมื่อสมมุติมันเป็นอย่างนี้บ๊อบ มันก็จะสามารถที่จะชะลอการซื้อขายเหมือนติดดิสเบรกเลยละครับอย่างนี้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็จะต้องมีการอภิปรายหรือมีการให้ความรู้แก่เขาอย่างชัดเจนว่า ถ้าเมื่อเขาทำอย่างนั้นแล้วเขาจะสูญเสียอย่างนี้ ๆ ซึ่งผมว่า ก็อย่างที่ท่านอาจารย์วุฒิสารได้พูดเมื่อกั๊น่ะครับว่า ท่านจะเอาประชาธิปไตยแบบค่อย ๆ เป็น ค่อย ๆ ไป หรือท่านจะเอาประชาธิปไตยแบบที่จะสามารถที่จะให้มันเกิดด้วยความรวดเร็ว เพราะตอนนี้เราช้ากว่าเขาประมาณ ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี เป็นอย่างน้อยแล้ว สำหรับประเทศเพื่อนบ้าน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

สุริย์รัตน์ ๓๖/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ถ้าเมื่อสมมุติว่าเราจะไม่มีการตีพิมพ์นะครับ โดยใช้ยาวนานพิเศษแล้วนี่ ผมคิดว่าโอกาสที่จะเกิดความเป็นประชาธิปไตยนะครับ โดยการสร้างสถานการณ์ที่หล่อหลอมผมว่ามันใช้เวลา อาจจะใช้อีก ๕๐ ปีข้างหน้า ก็ยังไม่ทราบนะครับว่าจะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอะไรก็ตามที่ทำแล้วมันจะเกิดสัมฤทธิ์ผลนี่นะครับ ผมว่ามันน่าจะจะต้องทำเร็วและทำไว เพื่อที่จะไม่ให้ของเราจะต้องทอดความเป็นประชาธิปไตยอีกยาวนาน เหมือนอย่างนักประชาธิปไตยเขาต้องการให้มันเป็น แล้วเสร็จแล้วโอกาสนั้นเขาก็ไม่เกิดครับ ผมกราบเรียน ท่านประธานตรง ๆ นะครับว่า โอกาสที่จะเกิดนี้ครับ ผมว่าน้อยมากนะครับ ถึงรัฐธรรมนูญที่เราจะเขียนไป รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ จะเขียนให้พิเศษอย่างไรก่อนปี ๒๕๔๐ ก็ตาม แต่สถานการณ์มันก็ไม่เอื้ออำนวย ที่จะให้เกิดภายในระยะเวลาอันใกล้ ๆ ผมคิดว่าผมตายแล้วก็ยังไม่เห็นอยู่ดี ว่ามันจะเกิดเป็นประชาธิปไตย ที่ค่อนข้างจะมีความเป็นจริงอยู่ในแผ่นดินไทยนะครับ กราบขอบพระคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านนุรักษ์ครับ

นายนุรักษ์ มาประณีต : ผมขอเรียนนิดหนึ่งว่า ประชาธิปไตยของไทยตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ มา ไม่เคยประสบผลสำเร็จเลย ล้มลุกคลุกคลานมาตลอดนะครับ แล้วก็แม้แต่รัฐธรรมนูญที่เราร่างฉบับนี้ นะครับ ร่างจะให้สวยงามอย่างไรก็ตาม ถ้ายังมีคนที่ขายเสียงอยู่นะครับ เพราะ สส. เราเองก็ได้ ๕๐๐ คน มันจะต่างกันก็ตรงบัญชีรายชื่อหรือสัดส่วน เหลือ ๘๐ คน ใน ๕๐๐ คนนี่นะครับ ก็พร้อมแล้วที่จะไปซื้อ แล้วก็อีก ๑๐ กว่าล้านคนก็พร้อมอยู่แล้วที่จะขายนะครับ ถ้าเราจะมารอเวลาค่อย ๆ พัฒนามาผมว่า เราค่อย ๆ สอนเรื่องประชาธิปไตยพัฒนามาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ นะครับ แล้วไม่ทราบว่าอาจารย์วุฒิสาร ท่านจะรอไปอีกกี่ปีทีค่อย ๆ พัฒนาให้คนกลุ่มหนึ่งเข้าใจระบอบประชาธิปไตย มันก็ต้องวกไปอีกว่าระบบ การศึกษาของเรามันล้มเหลวใหม่ครับ ประชาชนเราก็ไม่มีการศึกษา ไม่มีความรับผิดชอบ เพราะฉะนั้น การที่เราจะเด็ดขาดลงไปมันก็ต้องมีวิธีการนะครับ การที่จะค่อย ๆ มากล่อมเกลารอค่อยมาศึกษาอยู่ ผมว่าตายไปแล้วอีกสองชาติไม่รู้จะมีรัฐบาลที่ดีเหมือนกับประเทศอื่นเขาหรือไม่นะครับ แต่วิธีที่จะสกัด ที่จะได้ผลก็คือ มาตรา ๗๗ ประกอบกับบทลงโทษที่เราจะให้คนที่ขายเสียงมาอย่าเกรง ตราบใดที่มีคนขาย เสียงอยู่นะครับ เหมือนเดิมครับ เราสร้างรัฐธรรมนูญไปผลสุดท้ายก็ได้คนหน้าเดิม ๆ คนขายเดิม ๆ คนซื้อ เดิม ๆ มา แล้วก็จะได้ผู้บริหารลักษณะแนวความคิดเดิม ๆ มาอีก ก็ได้แต่ปลงกันต่อไปนะครับ ผมก็ขอ กราบเรียนเท่านั้นครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ครับ ผมขออนุญาต แสดงความเห็นเรื่องนี้อีกครั้งเดียวครับว่า ผมเรียนว่าผมเองไม่ได้เชื่อว่าหลักของการพัฒนา ผมคิดว่า มันเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาเหมือนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมคิดว่าปัญหาเรื่องการซื้อเสียงไม่ได้ อยู่ที่ว่ามีกฎหมายลงโทษรุนแรงหรือไม่นะครับ ผมเข้าใจว่ากฎหมายลงโทษยาเสพติดก็รุนแรงครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

สุริย์รัตน์

๓๖/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

แต่ก็ยังมีคนขายยาเสพติด เพราะฉะนั้นคำว่า การมีบทลงโทษที่รุนแรง ไม่ได้อธิบายครบว่าจะทำให้คนเปลี่ยนพฤติกรรม แต่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางการเมืองต้องอาศัยปัจจัยทั้งในเชิงส่วนตัวแล้วก็ระบบสิ่งแวดล้อม ซึ่งผมคิดว่าเรื่องนี้ต้องมีความชัดเจนว่าคนจะมี Political freedom มันต้องเกิดจากปัจจัยหลายตัว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าหลักนี้ผมเองยังไม่ค่อยเห็นด้วยนะครับ แต่ว่าก็แล้วแต่มติที่ประชุมนะครับ จะลงมติผมก็ไม่ว่าอะไร แต่ว่าผมเรียนว่าถ้าเราคิดหลักว่า การวางบทลงโทษที่รุนแรงและเชิงเปรียบเทียบให้เห็นให้กลัว ผมก็ไม่เห็นว่าบทลงโทษในกฎหมายอีกเยอะแยะได้ผลเลยครับ บทลงโทษยาเสพติด บทลงโทษอะไรทั้งเยอะแยะนี่ครับ ฆ่าข่มขืน ถ้าข่มขืนแล้วฆ่าด้วยต้องประหารชีวิต ผมก็เห็นยังมีคดีอยู่—

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

จงถนอม ๓๗/๑

เพราะฉะนั้นประเด็นปัญหาไม่ได้อยู่ที่บทลงโทษครับ ผมไม่อยากให้ระบบของเราไปหวั่น แล้วก็ไปวางระบบกับเรื่องของบทลงโทษมากเกินไป จนกลายเป็นกฎหมายที่มีอคติ และมองคนในมุมที่ติดลบ ผมคิดว่าในการพัฒนาการทางการเมืองก็มีทั้งคนดี ไม่ดีทั้งนั้น เพราะฉะนั้นก็อยากให้เขาอยู่ในบทกลาง ๆ ในการทำงานแล้วก็อยากให้วางหลักให้ดี แต่ผมยินดีนะครับ ถ้าจะโหดก็โหด ผมไม่ว่าอะไร แล้วก็ผมยินดีจะยกมืออยู่แล้วครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ : ท่านประธานครับ ผม อัศววิทย์ สุมาวงศ์ ก็เห็นแต่มีเสียงสนับสนุนการลงโทษตัดสิทธิทางอื่นนอกจากสิทธิเลือกตั้งนะครับ แต่ผมคิดว่าที่นิ่ง ๆ อยู่ส่วนใหญ่อาจจะไม่เห็นด้วยเช่นผม ผมไม่เห็นด้วยที่จะมีบทบัญญัติเช่นนั้น ขณะนี้โทษที่วางเอาไว้ในมาตรา ๑๕๗ นั้น จำคุกผู้ชายสิทธิหนึ่งปีถึงห้าปี แล้วก็สั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งห้าปี ผมว่ามันเป็นโทษที่เพียงพอแล้ว แล้วการตัดสิทธิอย่างอื่นที่ว่ามันมีข้อเสียมากกว่าขัดกับรัฐธรรมนูญ แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ไปเสนอตัดสิทธิมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ อะไรนั้นยิ่งร้ายกาจนักนะครับ ผมว่าเป็นสิ่งที่ทำไม่ได้เด็ดขาดครับ

ประธาน : เอาอย่างนั้นนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ท่านจะเอา พรบ. พรรคการเมืองชนิดหนึ่งใหม่ครับ หรือท่านจะจบเลยครับ ถ้าไม่เอาผมมีค่างนิตเดียวครับ

ประธาน : คืออย่างนี้ครับ คือประเด็นนี้ครับ ผมคิดว่าขอสรุปเลยดีกว่านะครับ ขอสรุปประเด็นนี้ คือยังยึดตามที่คณะอนุกรรมการเขาร่างเอาไว้ครับ ทุกอย่างมันจะต้องไปแก้ไขกันอีกใน สนช. เพราะฉะนั้นเราไปเถียงกันที่โนนอีกหนหนึ่ง เรื่องความเด็ดขาด ความจริงผมชอบนะครับ แต่ที่นี้บางครั้งมันจะต้องผสมผสานกันเหมือนกันในการทำงาน มีทั้งสร้างความหวัง ยังความกลัว ยั่วให้เกิดภัย ๓ อย่างนี้เชื่อผมเถอะครับ ไปทำงานตามนี้แล้วคนรักท่านตลอดเวลาครับ ขอสรุปประเด็นนี้เอาไว้แบบนี้แล้วก็ขอให้ทางฝ่ายเลขานุการรับไปพิจารณา แล้วที่นี้เนื่องจากว่าท่านเดชอุดม ปายนี้จะต้องไปทำงานแทนเราที่เวที ท่านอยากสรุปเรื่องที่ท่านทำมาสั้น ๆ ผมขอขึ้นตรงนี้เพื่อให้ท่านชี้แจง เพราะว่าส่งเอกสารมาให้พวกเราแล้วนะครับ เชิญครับ

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ในฐานะประธานอนุกรรมการจัดทำข้อเสนอแนะในการตราหรือแก้ไขกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ ขอกราบเรียนสั้น ๆ จากเอกสารที่คณะอนุกรรมการได้จัดทำเป็นรูปเล่มนี้ครับ ตัวปกสุดท้ายกำลังทำอยู่ อันนี้เป็นร่างเท่านั้นเอง อันนี้เป็นกรอบของรูปเล่มนะครับ ขอขอบพระคุณท่านรองประธาน ท่านมนตรีนะครับ ที่ช่วยทำหน้าที่ระหว่งการประชุม ซึ่งผมติดภารกิจไปต่างประเทศ ขอขอบพระคุณคณะอนุกรรมการทุกท่าน แล้วโดยเฉพาะฝ่ายเลขานุการที่จัดทำรูปเล่ม

คณะกรรมการยกย่องรัฐธรรมนุญ

จกณม ๓๗/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ขออนุญาตสั้น ๆ ว่ากรอบของการดำเนินงานในการจัดทำข้อเสนอแนะและผลการรวบรวมเป็นอย่างไรว่า การรวบรวมการจัดทำข้อเสนอแนะครั้งนี้ได้จัดทำโดยการสอบถามความเห็นไปยังส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐก็ได้รับการตอบสนองเป็นอย่างดี และได้มอบหมายให้คณะกรรมการบางท่าน และนักวิชาการ ทำการศึกษาหัวข้อและขอบเขตของกฎหมายเพื่อประกอบการวิเคราะห์วิจัยนะครับ ซึ่งทั้งหมดสรุปได้เป็น ๓ ส่วนด้วยกัน คือ

ส่วนที่ ๑ การร่างกฎหมายที่รัฐธรรมนุญกำหนดเวลาดำเนินการไว้จะต้องจัดให้มีโดยเร็วที่สุด ได้แก่ การจัดกฎหมายเพื่อให้มีองค์ประกอบกฎหมาย เพื่อทำหน้าที่ศึกษาและเสนอแนะในการจัดทำกฎหมายที่จำเป็นที่ต้องตราขึ้นเพื่ออนุวัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนุญ และคณะกรรมการ ก็เห็นว่าควรมีกฎหมายที่จะสร้างกระบวนการให้มีการจัดทำมาตรฐานจริยธรรมให้เกิดผลและทันต่อเวลาที่รัฐธรรมนุญกำหนดไว้ด้วย

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

สุภาพรณี ๓๘/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ส่วนที่ ๒ เป็นการจัดทำกฎหมายตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งคณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการจัดทำหรือปรับปรุงภายในหนึ่งปีหรือสองปี แล้วแต่กรณี นับแต่วันแถลงนโยบายหรือภายในระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนด

ส่วนที่ ๓ เป็นการจัดทำกฎหมายหรือปรับปรุงกฎหมายในส่วนอื่น นอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในบทเฉพาะกาล สรุปสั้น ๆ ก็คือว่า เป็นส่วนที่ไม่มีการจำกัดระยะเวลาแน่ครับ มีข้อสังเกตอยู่ในมาตรา ๓๐๓ วรรคสองของรัฐธรรมนูญที่บัญญัติว่า ในกรณีที่ปรากฏว่ากฎหมายใดที่ตราขึ้นก่อนในวันใช้รัฐธรรมนูญ มีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้แล้ว ให้ถือว่าเป็นการยกเว้นที่จะไม่ต้องดำเนินการตามมาตรานี้อีก ข้อเสนอแนะนี้จึงไม่ได้กล่าวถึงกฎหมายปัจจุบันที่ได้ตราขึ้นและบังคับใช้อยู่ และมีหลักการที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญนี้อยู่แล้ว อันนี้ก็เป็นข้อสรุปนะครับ

ข้อสรุปทั้ง ๓ ข้อที่ได้กราบเรียนไปนี้ ปรากฏอยู่ในรายงาน เป็นบทนำถัดจากสารบัญช
แบ่งเป็น ๓ ส่วนนะครับ

ส่วนที่ ๑ กฎหมายที่ต้องจัดให้มีโดยเร็ว ก็คือจัดทำกฎหมายให้มีองค์กรปฏิรูปกฎหมาย ตามมาตรา ๘๑ (๓) ในรัฐธรรมนูญนะครับ

อีกอันหนึ่งที่คณะอนุกรรมการเห็นว่าควรจะทำให้มีโดยเร็วนะครับ แม้ว่าในกฎหมายในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญให้กำหนดเวลาไว้หนึ่งปีนะครับ คือการจัดทำกฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำประมวลจริยธรรมตามมาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ และมาตรา ๓๐๔ นี้กฎหมายในส่วนแรกนะครับที่ต้องจัดให้มีโดยเร็ว

ส่วนที่ ๒ เป็นการจัดทำกฎหมายตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีกฎหมายที่ต้องจัดให้มีหรือแก้ไขเพิ่มเติมภายในหนึ่งปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนะครับ ก็มีตั้งแต่จัดให้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญนะครับ

มาตรา ๓๐๐ วรรคสาม และมาตรา ๒๑๒ ของรัฐธรรมนูญ ผมจะขออนุญาตผ่านไปแล้วนะครับ เพราะว่ามีรายละเอียดอยู่ในบทสรุปนี้แล้ว นอกนั้นก็เป็นการแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา การป้องกันและปราบปรามการทุจริต การตรวจเงินแผ่นดิน การพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การออกเสียงประชามติ การดำรงตำแหน่งของผู้พิพากษาอาวุโส และการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

ในหัวข้อย่อยในหมวดที่ ๒ คือกฎหมายที่ต้องมีไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันแถลงนโยบาย ก็คือการจัดให้มีกฎหมายจัดตั้งองค์กรเพื่อทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ตามมาตรา ๓๐๕ นะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

สุภาภรณ์ ๓๘/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ถัดไปนะครับ เป็นกฎหมายที่ต้องจัดทำ คือปรับปรุงให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วัน
แถลงนโยบาย ก็เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๘๑ (๔) ก็คือกฎหมายเกี่ยวกับ
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา วิธีความแพ่ง การดำเนินคดีอย่างคนอนาถา การจัดให้มี
กฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค คดีสิ่งแวดล้อม การจัดตั้งองค์การเพื่อปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม

ถัดไปเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการได้รับสิทธิการบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ
ตามมาตรา ๔๔ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๘๔ (๗)
เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์เด็ก กฎหมายการศึกษา สุขภาพ รายละเอียดมีปรากฏอยู่แล้ว
ในส่วนท้ายของหน้า ข นะครับ

ถัดไปเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน ตามมาตรา
๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ การปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญา คนต่างด้าว กฎหมาย
ห้ามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กฎหมายลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าของกิจการในการสั่งให้เสนอข่าว
หรือแสดงความคิดเห็นที่ขัดต่อความเป็นจริงหรือขัดต่อหลักจริยธรรมแห่งวิชาชีพนะครับ

ถัดไปเป็นกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพในการศึกษาตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๒ และ
มาตรา ๘๐ ก็มีกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ก็เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกัน
การกระทำรุนแรงในครอบครัว เพื่อคุ้มครองเด็ก เยาวชน สตรีและบุคคลในครอบครัว กฎหมายเพื่อให้เด็ก
และเยาวชนซึ่งไม่มีผู้ดูแลได้รับการเลี้ยงดูและการศึกษาอบรมที่เหมาะสมจากรัฐ กฎหมายเกี่ยวกับผู้สูงอายุ
กฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการหรือทุพพลภาพ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย
ให้รัฐสามารถจัดหาที่อยู่อาศัยแก่บุคคลซึ่งไร้ที่อยู่อาศัยและมีรายได้ไม่เพียงพอนะครับ

ถัดไปเป็นกฎหมายว่าด้วยข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลข่าวสารและสิทธิในการร้องเรียนตาม
มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ นะครับ อันนี้ก็มีรายละเอียดปรากฏอยู่ใน
หน้า จ และ ฉ ตามรายงาน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

วีรพร ๓๙/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ถัดไปเป็นกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิชุมชนและกฎหมายว่าด้วยสภาพพัฒนาการเมืองและ
กองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง ตามมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๘๗ (๕) และมาตรา ๗๘ (๗)
อยู่ในตอนต้นของหน้า ฉ นะครับ

ถัดไปเป็นกฎหมายจัดตั้งสภาเกษตรกรรมตามมาตรา ๘๕ (๕) มาตรา ๘๔ (๘)
กฎหมายเกี่ยวกับการจัดทำหนังสือสัญญาต่างประเทศ ตามมาตรา ๑๙๐ วรรคหน้า
กฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิชุมชนแห่งชาติ มาตรา ๒๕๖ อันนี้อยู่ในกลุ่มของ
กฎหมายหนึ่งปีนะครับ

กลุ่มของกฎหมายที่จะต้องจัดทำหรือปรับปรุงให้แล้วเสร็จภายในเวลาสองปีนับแต่วันแถลง
นโยบายของรัฐบาลก็คือ มาตรา ๘๑ กฎหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม แล้วก็
กฎหมายเกี่ยวกับการเงินการคลังของรัฐตามมาตรา ๑๖๗ และมาตรา ๑๗๐ กฎหมายเกี่ยวกับการปกครอง
ท้องถิ่น มาตรา ๒๙๐ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๒๘๗ ซึ่งมีคำถามจากทางอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นที่ว่าจะต้องรอการจัดทำ ปรับปรุง หรือกฎหมายที่ถามมานั้นจะมีผลบังคับใช้เท่าไรนะครับ ก็ดูแล้วว่า
มีระยะเวลากำหนดสองปีนับแต่วันที่มีการแถลงนโยบายของรัฐบาลนะครับ

ถัดไปเป็นกลุ่มสุดท้ายก็คือ กลุ่มที่รัฐธรรมนุญไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในการดำเนินการ
ก็มีตั้งแต่กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มาตรา ๓๕ การบริการข้อมูลข่าวสารของราชการตาม
มาตรา ๕๖ การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และการคืนอสังหาริมทรัพย์ให้กับเจ้าของเดิมตามมาตรา ๔๒
วรรคสาม กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพลังงาน มาตรา ๘๖ (๓) และมาตรา ๘๕
(๕) กฎหมายการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน มาตรา ๑๖๓ ถึงมาตรา ๑๖๕ กฎหมาย
สนับสนุนด้านการคุ้มครองแรงงาน มาตรา ๘๓ (๗) กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารกระบวนการยุติธรรม
มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๐ วรรคสาม มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๗๔ วรรคสาม มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๗๕
มาตรา ๒๗๖ วรรคสอง และมาตรา ๒๒๒

อันสุดท้ายเป็นกฎหมายเกี่ยวกับพนักงานอัยการมาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๓๐๖ วรรคสี่
นี่คือกลุ่มกฎหมายทั้ง ๓ หมวดที่ได้ทำสรุปไว้ในรายงานนะครับ

ในส่วนสุดท้ายที่ทราบเรียนท่านประธานคือว่า เมื่อได้รายงานฉบับนี้มาแล้วก็เรียนหาหรือ
ที่ประชุมของคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญว่าเราจะเก็บไว้ที่นี้หรือเราจะส่งไปยังผู้ที่รับผิดชอบ คือหา
เจ้าภาพ คือถ้าเราเก็บไว้ที่นี้ก็เป็นรายงานการวิจัยที่เก็บไว้ แล้วเราก็รับทราบกันเท่านั้น แต่ผมกำลังอยากจะ
เรียนหาหรือท่านประธานและท่านกรรมการว่า อยากให้ท่านประธานกรรมการเป็นผู้เสนอรายงานนี้ต่อ
ผู้ที่รับผิดชอบ อย่างเช่น นายกรัฐมนตรี ก่อนที่คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญจะหมดวาระไปตาม
กฎหมายรัฐธรรมนุญฉบับใหม่ เพราะว่าหลังจากวันที่ ๑๙ ไปแล้ว ผมยังคิดว่าท่านยังลงนามได้จนกว่า

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนุญ

วีรพร ๓๓/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

รัฐธรรมนุญจะประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา อยากให้ท่านประธานลงนามในรายงานทั้งหมด เราจะทำสรุปถึงท่านนายกรัฐมนตรี ถึงรัฐมนตรีกระทรวงต่าง ๆ ซึ่งเราแยกไว้แล้ว ผมเรียนหารือกับท่านกรรมการท่านรองประธานแล้ว ก็เห็นว่าน่าจะทำตรงนี้ให้ท่านประธานส่งไปยังเจ้าภาพทั้งหลายให้เขาทราบ เป็นบันทึกว่าเราได้ทำไว้แล้ว และท่านควรจะปฏิบัติอย่างไรต่อไปนะครับ อันนี้ก็ขออนุญาตหารือท่านประธาน และขออนุญาตเรียนรายงานเพียงเท่านี้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

ประธาน : คืออย่างนั้นนะครับ ขอเรื่องเดียวกันนี้หรือครับ เรื่องเดียวกันหรือเปล่าครับ
ให้วินาทีหนึ่งครับ

นายวิทยา งานที : ขออนุญาตครับ นอกจากจะแค่นี้ตามกระทรวงนะครับ อยากจะขอให้มีการเผยแพร่ครับ ควรจะพิมพ์เผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบ เพื่อให้ทราบว่ารัฐธรรมนุญนี้จะไรจะเกิดผลบ้าง เพื่อเป็นประโยชน์ครับ

ประธาน : เชิญท่านประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ของผมมีเรื่องพรรคการเมือง เพื่อให้ให้มันจบเรียบร้อย อันเดียวครับ คือร่างมาตรา ๘๔ ที่ค้างอยู่ ประโยคที่ว่า ดำเนินกิจกรรมทางการเมือง นี่ตกลงวันนี้ตัดออกไปก่อนใช่ไหมครับ จะได้จบไปเรื่องหนึ่ง หมายความว่าเราพิจารณาหมด ๓ ฉบับเรียบร้อย ตัดออกไปนะครับ

ประธาน : เชิญท่านวุฒิสารครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ครับ ผมขออนุญาตเรียนหารือประเด็นที่ท่านเดชอุดมได้กรุณาชี้แจง เพราะว่าผมไม่ทราบว่าในขั้นตอนเท่าที่ผมเปิดอ่าน โดยเฉพาะในหมวดท้องถิ่นยังมีสิ่งที่ผมคิดว่ายังไม่ครบ ผมไม่ทราบว่าผมจะมีโอกาสได้กรุณาแจ้งท่านแล้วก็จะไปเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร เพราะผมเข้าใจว่าบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องที่จำเป็นต้องปรับกฎหมายยังมี อันนี้ผมพูดอยู่ในหน้า ๓๗ ในมาตรา ๒๘๔ นะครับ มาตรา ๒๘๔ จะต้องไปแก้เรื่องของลักษณะต้องห้ามและการพ้นจากตำแหน่ง ที่เราไปเอามาตราที่เกี่ยวข้องกับรัฐมนตรีแล้วก็สภามาอนุโลมใช้นะครับ ซึ่งเป็นข้อหารืออันเดียวกันกับที่กรมส่งเสริมเสนอ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

ศิริพร ๔๐/๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

แล้วก็ในมาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ เรื่องอำนาจของการถอดถอนและเสนอข้อบัญญัติ ซึ่งหลักนี้
เราไปถอดเรื่องของสัดส่วนตัวเลขซึ่งเคยกำหนดในปี ๒๕๔๐ ออก ซึ่งอันนี้มีพระราชบัญญัติไปแล้ว ก็คือ
พระราชบัญญัติถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่น ๒๕๔๒ กับพระราชบัญญัติเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น ๒๕๔๒
ซึ่งจำเป็นต้องไปปรับแก้ตามเพื่อให้สอดคล้อง เพราะฉะนั้นผมยังคงคิดว่ายังมีส่วนที่ขาดอยู่ ขออนุญาต
เรียนเสนอท่านประธานไปเลยครับ

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ : ยินดีครับ แก้ไขเพิ่มเติมได้ครับ ส่วนนี้ไม่มีปัญหาครับ

ประธาน : ตกลงอย่างนี้ครับ หลังจากที่ท่านประธานได้ยกเรื่องขึ้นถามแล้วก็อันนั้น
การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองในเรื่องกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ พรรคการเมือง เราก็ตัดออกไป
นะครับ แต่ทั้งหลายทั้งปวงนี้ครับ เราคงจะต้องไปชี้แจงหรือตอบข้อซักถามในสภานิติบัญญัติอีกครั้งหนึ่ง
ซึ่งผมคิดว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๓ ฉบับนี้เราได้หารือกันมา มีประเด็นหลายประเด็น แล้วเรื่องนี้
ก็ได้เรียนถามทางฝ่ายเลขานุการแล้วเขาก็จะไปปรับปรุงแก้ไขนะครับ เราไปดูกันใน สนช. อีกครั้งหนึ่ง
ซึ่งส่วนใหญ่หลักการใหญ่ ๆ นี้เป็นไปตามที่เราได้ประชุมหารือกัน ที่นี้มันยังตกค้างอยู่อีก ๒ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ คือรับรองบันทึกการประชุม อันนี้มี ๔ หน้าเท่านั้นเองส่งไปให้ท่านแล้ว ผมถือว่า
ท่านเห็นแล้ว ถ้าผู้ใดจะขอแก้ไขก็ส่งมาให้ทางฝ่ายเลขานุการอีกครั้งหนึ่ง ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองบันทึก
การประชุมครับ

เรื่องที่ ๒ เรื่องสุดท้ายนี้ก็คือเรื่องเกี่ยวกับกรรมการปกครอง อันนี้ผมอยากจะให้ทาง
ท่านอัครพรได้ชี้แจงให้ทราบเลยนะครับว่า ได้แก้ไขหรือไม่ได้เป็นไปตามนั้นอย่างไร สรุปสั้น ๆ เท่านั้น
ไม่จำเป็นที่ต้องให้เขาเข้ามาชี้แจงอะไรเองนะครับ ท่านวุฒิสภาขออนุญาตด้วยนะครับ เชิญครับ

นายอัครพร จารุจินดา : กราบเรียนท่านประธานครับ ขออนุญาตสรุปสั้น ๆ ว่า
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นก็หารือมาว่า เนื่องจากตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๔ นั้นซึ่งเป็นเรื่อง
ของท้องถิ่นนั้นได้บัญญัติให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ มาใช้
บังคับโดยอนุโลมด้วย ซึ่ง ๔ มาตรา นั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกระทำที่ขัดกันแห่งผลประโยชน์ซึ่งใช้บังคับกับ
สส. กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การเข้าไปถือหุ้น การเป็นสัมปทาน การรับเงินจากรัฐต่าง ๆ นั้น
บอกให้เอามาใช้บังคับด้วย สิ่งที่กรรมการปกครองท้องถิ่นหารือมาก็คือว่า กรณี ๓ - ๔ มาตรา นั้นจะใช้
บังคับเลยทันทีนับจากวันที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้ หรือจะต้องรอมีการแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับบทบัญญัติ
เหล่านั้นเสียก่อน จะขออนุญาตท่านประธานและท่านกรรมาธิการว่า กระผมเองขออนุญาตตอบไปยัง
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นลักษณะว่า โดยเจตนารมณ์แล้วนั้นก็คือมีเจตนาที่จะให้นำบทบัญญัติ
เหล่านั้นเกี่ยวกับการห้าม สส. สว. ทั้งหลายมาปรับใช้กับท้องถิ่นด้วย แต่การจะปรับใช้เพียงใดหรือไม่
มันก็ต้องอยู่ที่ตัวกฎหมายที่จะไปกำหนดรายละเอียดว่า สิ่งที่เราเรียกว่าโดยอนุโลมนั้น โดยอนุโลมแค่ไหน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

ศิริพร ๔๐/๒

วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

แล้วก็ผลของการฝ่าฝืนเป็นอย่างไร เพราะรัฐธรรมนูญเพียงแต่บอกว่า ให้ใช้บังคับโดยอนุโลม แล้วก็ไม่ได้เขียนถึงผลว่า และถ้าไม่ทำตาม ผลจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าจะต้องไปอยู่ในประมวลกฎหมายท้องถิ่นซึ่งกำลังจะต้องทำขึ้นภายในสองปี ทั้งหมดจะต้องเอาสิ่งเหล่านี้ไปเขียนไว้ เพราะฉะนั้นในขณะที่รัฐธรรมนูญใช้บังคับนั้น ๓ - ๔ มาตรานั้นก็ยังไม่ใช้บังคับกับท้องถิ่นทันทีครับ ก็คงจะทำให้ท้องถิ่นสบายใจขึ้น แต่ว่าการตีความรัฐธรรมนูญก็คงจะเป็นเรื่องขององค์กรตีความต่อไป อันนี้เราตอบในแง่เจตนาในการพิจารณาเป็นอย่างนั้นครับ

- ๔๑/๑